

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलबुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक

हस्तलिखित संग्रह

दाखल क. M2420(5) विषय पुराण

नाव अथ श्रीमद्भ्यात्म-रामायण सुंदर कांड

लेखक/लिपीकार राम वर्मा

पृष्ठ काळ पूर्ण/अपूर्ण

४४ रावौ चोरवत्प्रविश्य गच्छसीति शेषः सत्वं कइत्येकः किंभवानित्यादि प्रश्नांतरम् ४५ ४६ ४७ अष्टाविंशतिपर्यये इति यद्यपि अन्यत्र चतुर्विंशतिमेपर्याये लेतायां रामावतारोष्टाविंशतिमेपर्याये ह्यापारांते कृष्णावतार इत्युक्तम् तथापि कल्यांतरपरतया विरोधपरिहारात्

प्रविशंतं हनुमंतं दृष्ट्वा लंकाव्यतर्जयत् कस्त्वं वानररूपेण मामनाहृत्य लंकिनीम् ४४ प्रविश्य चोरवद्वा
त्रौ किं भवान्कर्तुमिच्छति इत्युत्कारोषताम्राक्षीपादेनाभिजघान तम् ४५ हनुमानपिता वाममुष्टिना वज्रया
हनत् तदैव पतिता भूमौ रक्तमुद्गमती भृशम् ४६ उत्थाय प्राह सालंका हनुमंतं महाबलम् हनुमन् गच्छ भ
द्रं ते जितालंका त्वयानघ ४७ पुरा ह ब्रह्मणा प्रोक्ता ह्यष्टाविंशतिपर्यये त्रेतायुगे दाशरथी रामो नारायणो व्ययः
४८ जनिष्यते योगमाया सीता जनकवेशमनि भूभारहरणार्थाय प्रार्थितो यमया क्वचित् ४९ स भार्ये राघवो भ्रात्रा
गमिष्यति महावनम् तत्र सीतां महामायां रावणोपहरिष्यति ५० पश्चाद्दामेण सा चिब्यं सुग्रीवस्य भविष्यति सुग्री
वो जानकीं द्रष्टुं वानरान् प्रेषयिष्यति ५१ तत्रैको वानरो रात्रा वागमिष्यति तैत्तिकम् त्वया च भर्त्सितः सोऽपि त्वां हनि
ष्यति मुष्टिना ५२ तेनाहता त्वं व्यथिता भविष्यसि यदानघे तदैव रावणस्यो तो भविष्यति न संशयः ५३ तस्मात्त्व
या जितालंका जितं सर्वं त्वयानघ रावणांतः पुरं वरे क्रीडाकाननमुत्तमम् ५४

रावसेयः ४८ योगमाया च सीतेति ज

निष्यते इत्यन्वयः क्वचित् अवतारपूर्वकाले प्रार्थितो जनिष्यते इत्यन्वयः ४९ ५० सा चिब्यं सरव्यम् ५१ ५२ ५३ यतस्त्व-
या हं लंका जिता तस्मात्त्वया सर्वं राक्षसकुलं जितम् अथ सीता स्थितिस्थानमाह रावणांतः पुरेति ५४ ५

अ. रा. रा.
३

५५ ५६ यतो मेराघवस्मृतिरासीद तोः हमपि धन्या तद्भक्तसंगस्यापि दुर्लभत्वं किं वक्तव्यमिति भावः प्रसीदतां प्रसन्नः स आस्ताम् ५७
पुष्फोरस्फुरितमभवत् भुजो वाम एव स्त्रिया वामांग स्फुरणं शभसूचकं पुंसाः शभमिति भावः अतीन्द्रियस्य इन्द्रियाविषयस्य रा
मस्य दक्षांगं पुष्फोर यद्वा रामसंबन्धि अतीन्द्रियं गुप्तं यदिन्द्रियं तस्य दक्षांगं दक्षिणभागः पुष्फोर तत्स्फुरणं च स्त्रीलाभसूचकं पुंसा

सं. कां.
५

तन्मध्येः शोकवनि कादिव्यपादपसंकुला अस्तितस्यां महावृक्षः शिंशपानाममध्यगः ५५ तत्रास्ते जान
कीघोर राक्षसीभिः सुरक्षिता हस्ते वगच्छत्वरितं राघवाय निवेदय ५६ धन्या हमप्यद्य चिराय राघवस्मृ
तिर्ममासीद्भवपाशमोचनी तद्भक्तसंगोऽप्यतिदुर्लभो मम प्रसीदतां दाशरथिः सदाहृदि ५७ उलुंघितेऽ
ब्धौ पवनात्मजे न धराकृतायाश्च दशाननस्य पुष्फोरवामाक्षि भुजश्च तीव्रं रामस्य दक्षांगमतीन्द्रियस्य ५८
इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उभयमहेश्वरसंवादे सुंदरकांडे प्रथमः सर्गः १ श्रीमहादेव उवाच ततो जगा
महनुमान् लंकां परमशोभनाम् रात्रौ सूक्ष्मतनुर्भूत्वा बभ्रामपरितः पुरीम् १ सीतान्वेषणकार्यार्थं प्रिविवेश
नृपालयम् तत्र सर्वप्रदेशेषु विविच्य हनुमान् कपिः २ नापश्यज्जानकीं स्मृत्वा ततो लंकाभिभाषितम् जगाम
हनुमान्छीघ्रमशोकवनिकां शभाम् ३ सरपादपसंबाधोरत्नसोपानवापिकां नानापक्षिसृगाकीर्णो स्वर्णप्रा
सादशोभिताम् ४

मित्याहुः ५८ इति श्री० सुंदरकांडे प्रथमः सर्गः १ तत इति सूक्ष्मतनुः सूक्ष्मवानररूपः १ सीतान्वेषणकार्यार्थं सी
तान्वेषणरूपकार्येच्छावान् विविच्य हस्ता २ ततो लंकावाक्यं स्मृत्वा हनुमान् शीघ्रं जगाम ३ सरपादपाः कल्पवृक्षादयः ४ ५

३

फलैरानम्याणिशारवायाणियेषांतैः पादपैः ५ अश्वलिहमत्युच्चैर्चैत्यप्रासादं देवतास्थानविशेषम् अत्युच्चत्वान्मणिस्तंभादियुतत्वान्चविस्म
यम् ६ समतीत्येतिचैत्यप्रासादमितिशेषः ७ अत्यंतनिविडपत्रत्वादेवाहृष्टातपोयत्रजनैस्तम् स्वर्णवर्णविहंगमैः पक्षिभिराकीर्णन्यासमि
त्यर्थे मयूरव्यंसकादित्वात्समासः ८ एकवेणींहरणादिनावधिसंस्काररहितामित्यर्थः यद्वाशोभार्थमन्यदावेणीत्रयबंधः पुरतोद्वयपञ्चादेवेति

फलैरानम्यशारवायपादपैः परिवारिताम् विचिन्वन्जानकींतचप्रतिवृक्षंमरुत्सुतः ५ ददृशांश्वलिहंतत्रचै
त्यप्रासादमुत्तमम् हृस्वाविस्मयमापन्नोमणिस्तंभशतान्वितम् ६ समतीत्यपुनर्गत्वाकिंचिहंरंसमारुतिः द
दर्शशिंशपावृक्षमत्यंतनिविडच्छदम् ७ अहृष्टातपमाकीर्णस्वर्णवर्णविहंगमम् तन्मूलेराक्षसीमध्येस्थितां
जनकनंदिनीम् ८ ददृशहनुमान्वीरोदेवतामिवभूतले एकवेणींकृशांदीनांमलिनांबरधारिणीम् ९ भूमौश
यानांशोचंतींरामरामेतिभाषिणीम् शतारंनाधिगच्छंतीमुपवासकृशांशुभाम् १० शारवांतच्छदमध्यस्थो
ददर्शकिपिकुंजरः कृतार्थोऽहंकृतार्थोऽहं हृस्वाजनकनंदिनीम् ११ मयैवसाधितकार्यैरामस्यपरमात्मनः ततः
किलकिलाशब्दोबभूवांतःपुरा द्रुहिः १२ किमेतदितिसंलीनोवृक्षपत्रेषुमारुतिः आयांतंरावणंतत्रस्त्रीजनैः
परिवारितम् १३ दशास्यंविंशतिभुजंनीलांजनचयोपमम् हृस्वाविस्मयमापन्नोपत्रखंडेष्वलीयत १४ राव
णोराघवेणाश्रमरणंमेकथंभवेत् सीतार्थमपिनायातिरामः किंकारणंभवेत् १५

संप्रतितुसंस्कारराहित्यात्पृष्टलंबिनी

एकैवेत्यर्थः दीनांस्वजनविरहादीनामिवशोचंतीं आत्मानमितिशेषः ९ १० शारवानामंतेप्रांतेयेछदाः पत्राणि तेषांमध्यस्थः तद्दर्शनेजा
नंदाभिनयः कृतार्थइत्यादि ११ १२ किमेतत् किंजन्योयंशङ्कः अलीयत तद्दर्शनेनकरिष्यमाणकार्यभंगमियेतिभावः १४ १५

इत्येवंचिंतयन् रावणो राघवेणेति श्लोकोक्तं चिंतयन् नित्यं सदा हृदिराममेव ध्यायन्नास्त इति शेषः अतस्तस्मिन्दिने पररात्रौ हनूमत्प्रवेशदिन
रात्रिसंबन्धपररात्रे इत्यर्थः समासांताभावस्तदनित्यत्वात् १६ स्वप्ने निद्रासमये रामादिष्टः कश्चिद्वा नरो लंकां गत्वा वृक्षाय स्थोऽनुपश्यति
सीतामिति शेषः १७ इति अद्भुतं स्वप्नं दृष्ट्वा अयं स्वप्नः कदाचित्सत्यो भवेत् अतस्तत्र सीतासमीपं गत्वा एवं करोमीति अचिंतयदिति शेषः
१८ यदचिंतयत्तदाह जानकीमिति विध्येतित्यर्षः तां वाक्शरैर्विध्वानितरांदुःखितां करोमि तद्दृष्ट्वा वानरो रामाय निवेदयतु एवं हि रा

इत्येवंचिंतयन् नित्यं राममेव सदा हृदि तस्मिन्दिने पररात्रौ रावणो राक्षसाधिपः १६ स्वप्ने रामेण संदिष्टः कश्चि
दागत्य वानरः कामरूपधरः सूक्ष्मो वृक्षाय स्थोऽनुपश्यति १७ इति दृष्ट्वा द्रुतस्वप्नं स्वात्मन्येवानुचिंतयसः स्वप्नः
कदाचित्सत्यः स्यादेवं तत्र करोम्यहम् १८ जानकीं वाक्शरैर्विध्यतुः खितां नितरामहम् करोमि दृष्ट्वा रामाय नि
वेदयतु वानरः १९ इत्येवंचिंतयन् सीतासमीपमगमद्भुतम् नूपुराणां किंकिणीनां श्रुत्वा सिंजितमंगना २० सीता
भीतालीयमाना स्वात्मन्येव सूक्ष्ममध्यमा अधोमुख्यं नयना स्थिता रामार्पितांतरा २१ रावणोऽपि तदा सीता
मालोक्याह सूक्ष्ममध्यमे मां दृष्ट्वा किं वृथा सूक्ष्मस्वात्मन्येव विलीयसे २२ रामो वनचराणां हि मध्येतिष्ठति सानुजः
कदाचिद्दृश्यते केचिन्लोकदाचिन्नेव दृश्यते २३ मया तु बहुधा लोकाः प्रेषितास्तस्य दर्शने न पश्यन्ति प्रयत्नेन वी
क्ष्यमाणाः समंततः २४

मः शीघ्रमागच्छेदिति भावः १९ नूपुराणि पादभूषणानि किंकिण्योजघनभूषणानि सिंजितं शब्द
म् २० भीतासीतारूपांगना स्वात्मन्येव स्वशरीरे एव लीयमाना स्थितेत्यन्वयः रामैः र्पितं स्थापितमांतरं चिंतयया २१ किमाह तदाह
सूक्ष्ममध्यमे इत्यादि २२ २३ लोकाश्चाररूपाः प्रयत्नेन समंततो वीक्ष्यमाणा अपि रामं न पश्यन्ति २४

त्वयिनिस्पृहेण इच्छाहीनेन पूर्णकामत्वादित्यांतरोऽर्थः त्वया सदा लिङ्गितोऽपि ध्यानेन सदा हृदि चिंतनात् अतएव समीपस्थोऽपि यद्वा शक्तिशक्तिसमो रभेदात् सदा लिङ्गितो विमुखाच्च समीपस्थो यद्यपि २५ तथाप्यस्य रामस्य हृदये त्वयि त्वद्विषये स्नेहो न जायते अतएव यत्कालं त्वदुपेक्षा तस्येति भावः सर्वत्र समत्वात् तस्य न क्वापि स्नेह इति तत्त्वं किंच त्वत्कृतान् सर्वभोगांस्त्वया स्ववृत्तिद्वारोपनीतान् सर्वभोगान् सर्वविषयान् तथा त्वदुणान् मुखसंकल्पकामादीन् भुञ्जानोऽपि अहं भोक्तेति न जानाति तथाभिमानराहित्यात् अतएव कृतघ्नः आ

किं करिष्यसि रामेण निस्पृहेण सदा त्वयि त्वया सदा लिङ्गितोऽपि समीपस्थोऽपि सर्वदा २५ हृदयेऽस्य न च स्नेहः त्वयिरामस्य जायते त्वत्कृतान् सर्वभोगांश्च त्वदुणान् पिराधवः २६ भुञ्जानोऽपि न जानाति कृतघ्नो निर्गुणोऽधमः त्वमानीता मया साध्वीदुःखशोकसमाकुला २७ इदानीमपि नायाति भक्तिहीनः कथं व्रजेत् निःसत्त्वो निर्ममो मानी मूढः पण्डितमानवान् २८ नराधमं त्वद्विमुखं किं करिष्यसि भामिनि त्वय्यतीव समासक्तं मां भजस्वासुरोत्तमम् २९

तएव निर्गुणः यो हि गुणवान् स उपकारं मनुत एव अधमः उपकारविस्मरणात् किंच न धर्मतिशब्दविषयो भवतीत्यधमशब्दवाच्य इति यावत्कृतघ्नत्वाद्युपपादयति त्वमिति २६ २७ यतस्त्वयि भक्तिहीनोऽतः कथं व्रजेत् स्वस्थानतः त्वसरिवाणार्थमिमं देशमित्यर्थः निःसत्त्वो निर्बलः निर्ममो ममताहीनः त्वयि इयं ममेति बुद्धिहीनः २८ नराधमं पंचम्यर्थे बहिर्ब्राह्मिरितिकश्चित् किं करिष्यसि तादृशोऽनुरागेण किं प्रयोजनमित्यर्थः असुरोत्तममिति नराधमव्यतिरेक उक्तः २९

देवगंधर्वनागानां तद्योषितामित्यर्थः नियोत्क्रीप्रभुतया आज्ञापयित्री प्रतिपद्यसे अंगीकरोषि ३० निधायतृणमंतरे पतिवनायाः साक्षात्
 सरपुरुषेण वार्तालापस्यानौचित्यादिति भावः त्वंचतृणतुल्यइति द्योतयितुंच ३१ शूनीवेत्कपमया अत्यंतं पराक्रमराहित्यं सूचित
 म् ३२ अचिरादिति छेदः अल्पेनैव कालेनेत्यर्थः यदारामशराघातैर्विदारितवपुर्भवान् भविष्यतीति शेषः ३३ तदारामं मानुषं

देवगंधर्वनागानां यक्षकिन्नरयोषिताम् भविष्यसि नियोत्क्रीत्वं यदि मां प्रतिपद्यसे ३० रावणस्य वचः श्रु
 त्वा सीतामर्षसमन्विता उवाचाधोमुखी भूत्वा निधाय तृणमंतरे ३१ राघवादिभ्यस्तानूनं भिक्षुरूपं त्वया
 धृतम् रहिते राघवाभ्यां त्वं शुनीव हविरध्वरे ३२ हृतवानसि मां नीचतत्फलं प्राप्स्यसेऽचिरात् यदारामश
 राघातविदारितवपुर्भवान् ३३ ज्ञास्यसे मानुषं रामं गमिष्यसि यमांतिकम् समुद्रं शोषयित्वा वा शरैर्ब
 ध्वाथवारिधिम् ३४ हंतुं त्वां समरे रामो लक्ष्मणेन समन्वितः आगमिष्यत्यसं देहो द्रक्ष्यसे राक्षसाधम ३५
 त्वांसपुत्रं सह बलहत्वा निष्यति मां पुरम् अत्वारक्षः पतिः क्रुद्धो जानक्याः परुषाक्षरम् ३६ वाक्यं क्रोधसमा
 विष्टः खड्गमुद्यम्य सत्वरः हंतुं जनकराजस्य तनयां ताम्रलोचनः ३७ मंदोदरीनिवाया ह पतिं पतिहितैर
 ता त्यजेनामानुषीदीनां दुःखितां कृपणां कृशाम् ३८

स्य सियमांतिकं च गमिष्यसि शरैः समुद्रं शोषयित्वा वा अथवा अद्यवा
 रिधिं बध्वासे तु बंधेनेति शेषः ३४ तदा गमनं च त्वमनुपदमेव द्रक्ष्यसे इत्यन्वयः ३५ जानक्याः परुषाक्षरं वाक्यं श्रुत्वा क्रुद्धो भवदिति शेषः ३६
 ततः क्रोधसमाविष्टः खड्गमुद्यम्य जनकराजतनयां हंतुमुद्यतोऽभवदिति शेषः ३७ अन्यानुक्तत्वात्तद्वियोगाच्चैर्देव्यादिविशिष्टाम् ३८

यात्वामेववरयंतितावच्छः संतीतियोजना मदेन काममदेन मत्तेमदयुक्ते इवलोचनेयासांताः ३९ सकामनामदिषयकामनासहितासतीय
थामेवशगाभविष्यति न तु बलान्तथायतध्वमित्यन्वयः तर्जनं भीषणं आदरणं सांत्वं ४० कुरुतपक्वांकुरुतेत्यर्थः ४१ स्वतर्जनैः स्वबुद्धि
कल्पितभीषणोपायैः स्वकौर्ययोग्यैर्वा ४३ इदं सांत्वस्याप्युपलक्षणं तदेवाह तत्रैकेति ४४ भीषणान्याह अपराचेति किं विलंबेन

देवगंधर्वनागानांबच्छः संतिवरांगनाः त्वामेववरयंत्युच्चैर्मदमत्तविलोचनाः ३९ ततो ब्रवीद्दशग्रीवो राक्षसी
र्विकृताननाः यथामेवशगासीताभविष्यतिसकामना तथायतध्वंस्वरितं तर्जनादरणादिभिः ४० हि
मासाभ्यंतरे सीतायदिमेवशगाभवेत् तदा सर्वस्वरवोयेताराज्यं भोक्ष्यतिसामया ४१ यदि मासद्वयादु-
ध्वंमच्छयांनाभिनंदति तदामेप्रातराशायहत्वा कुरुतमानुषीम् ४२ इत्युक्त्वा प्रययौ स्त्रीभीरावणान्तःपु
रालयम् राक्षस्योजानकीमेत्यभीषयंत्यः स्वतर्जनैः ४३ तत्रैकाजानकीमाह यौवनं ते वृथागतम् रावणे
न समासाद्य सफलं तु भविष्यति ४४ अपराचाह कोपेन किं विलंबेन जानकीम् इदानीं छेद्यतामंगं विभज्य
च पृथक् पृथक् ४५ अन्यातुरवद्धुमुद्यम्य जानकीं हंतुमुद्यता अन्याकरालवदनाविदार्यास्यमभीषयत् ४६
एवं तां भीषयंती स्ताराक्षसीर्विकृताननाः निवार्य त्रिजटादृष्ट्वा राक्षसीर्वाक्यमब्रवीत् ४७ शृणु ध्वं दुष्टराक्ष
स्योमहाक्यं गोहितं भवेत् ४८ न भीषयध्वं रुदतीं न मस्कुरुत जानकीम् इदानीमेव मे स्वमेरामः कमललोचनः ४९

अस्यावधे इति शेषः जानकीमिदानीमेव छेद्यतां अस्या अंगं पृथक् पृथक् विभज्य पच्यतामिति शेषः ४५ ४६ ४७ महाक्यं शृणु ध्वं
यच्छ्रुतं सद्गोहितं भवेत् ४८ वाक्यमाहनेति इदानीमेव मे मयारामः स्वमेह इत्यन्वयः ४९

अ. रा. टी.
६

कथं दृष्टस्तदाह आरुह्येति समागतः संयुक्तः ५० स्वांके जानकीमारोप्य अगस्य पर्वतस्य मूर्धनि उर्ध्वभागे स्थितो दृष्टः एव रामविषयं शु-
भस्वप्नमुत्कारावणविषयमनिष्टस्वप्नमाह रावण इति ५१ वदनमालिकां स्वमुंडमालां स्वहस्ते कृत्वा गाहदित्यर्थः नन्वेवं किंलंकाऽ-
राक्षसेव भविष्यतीत्याशंक्यनेत्याह बिभीषण इति रामस्य सेवां करोति एवंविधः स्वप्ने दृष्टोऽतः सौत्रराज्यं कर्तेत्याह सर्वथेत्यादि

सं. कां.
५

आरुह्ये रावतं शश्वलक्ष्मणेन समागतः दग्धालंकां पुरीं सर्वाह त्वारावणमाहवे ५० आरोप्य जानकीं स्वांके-
स्थितो दृष्टोऽगमूर्धनि रावणो गोमयहृदे तैलाभ्यक्तो दिगंबरः ५१ अगाहत्युत्र पौत्रैश्च कृत्वा वदनमालि-
काम् बिभीषणस्तु रामस्य सन्निधौ दृष्टमानसः ५२ सेवां करोति रामस्य पादयोर्भक्तिं संयुतः सर्वथा रावण-
रामो हत्वासकुलमजसा ५३ बिभीषणायाधिपत्यं दत्त्वा सीतां शुभाननाम् अकंनिधाय स्वपुरीं गमिष्यति न-
संशयः ५४ त्रिजटायावचः श्रुत्वा भीतास्ताराक्षसस्त्रियः तूष्णीमासंस्तत्र तत्र निद्रावशमुपागताः ५५ त-
र्जिताराक्षसीभिः सा सीता भीतातिविह्वला चातारं नाधिगच्छन्ती दुःखेन परिमूर्च्छिता ५६ अश्रुभिः पू-
र्णनयना चिंतयन्ती दमज्ज्वीत् प्रभाते भक्षयिष्यन्ति राक्षस्यो मानसंशयः इदानीमेव मरणं केनोपायेन मे-
भवेत् ५७ एवं स्रुतः खेन परिपुता सा विमुक्तकंठं रुदती चिराय आलंब्य शारवां कृतनिश्चयामृतौ न जान-
ती कंचिदुपायमंगना ५८ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे सुंदरकांडे द्वितीयः सर्गः २

५२ ५३ ५४ ५५ चातारमप्राप्नुवती दुःखेन मूर्च्छिता मूर्च्छिते वा श्रुयुक्तनेत्रा चिंतयन्ती दमात्मना सहा ज्वीत् ५६ ५७ मृतौ कृत-
निश्चयामरणस्य कंचिदुपायं कमप्युपायमजानती शारवामालंब्य चिराय तिष्ठति शेषः ५८ इति श्रीम. सुंदरकांडे. द्वितीयः २

६

ततस्तदुपायं निश्चित्याहो हृन्धनेन वेति १ उहृन्धनसाधनमाह दीर्घावेणीति अथानंतरं एवं मरणाय निश्चितबुद्धिं जानकीं विलोक्येत्यन्वयः
 २ किंचिद्विचार्य अयं वचनावसर इति निश्चित्य सूक्ष्मरूपः सन् जानक्यास्तस्या एव श्रोत्रगंथया भवति तथा शनैः शनैरेव भाषतेत्यन्वयः ३
 तद्वच आह इच्छाकृति ४ लक्षणेः सामुद्रिकोक्तोत्तमलक्षणेः शत्रुहा शत्रुघ्नारत्य इत्यर्थः ५ ६ रावणेन नीतेत्यन्वयः ७ मार्गमाणः

श्रीमहादेव उवाच उहृन्धनेन वामोक्ष्येशरीरं राघवं विना जीवितेन फलं किं स्यान्मम रक्षोधि मध्यतः १ दीर्घा
 वेणी ममात्यर्थमुहृन्धाय भविष्यति एवं निश्चितबुद्धिं तामरणाय जानकीम् २ विलोक्य हनुमान् किंचिद्वि
 चार्येन दभाषत शनैः शनैः सूक्ष्मरूपो जानक्याः श्रोत्रगं वचः ३ इच्छा कुवशं संभूतो राजा दशरथो महा
 न् अयोध्याधिपतिस्तस्य चत्वारो लोकविश्रुताः ४ पुत्रा देवसमाः सर्वे लक्षणे रूपलक्षिताः रामश्च लक्ष्म
 णश्चैव भरतश्चैव शत्रुहा ५ ज्येष्ठो रामः पितुर्वक्या हृन्धकारण्यमागतः लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा सीतया भार्य
 या सह ६ उवास गौतमीतीरे पंचवट्यां महामनाः तत्रेनीता महाभागा सीता जनकनंदिनी ७ रहिते रा-
 मचंद्रेण रावणेन दुरात्मना ततो रामोऽतिदुःखार्तो मार्गमाणोऽथ जानकीम् ८ जटायुषं पक्षिराजमपश्य
 त्यति तं भुवि तस्मै दत्त्वा दिवं शीघ्रं क्रुष्य भूकमुपागमत् ९ स ग्रीवेण कृता मैत्री रामस्य विदितात्मनः तद्भा-
 र्याहारिणं हत्वा वालिनं रघुनंदनः १०

अन्वेषयन् ८ दिवं स्वर्लोकं तल्लोकवासमिति यावत् ९ रामस्य संकल्पमात्रात् सर्वसाधक-
 स्य नवानरमैत्र्याः प्रयोजनमित्योद्धत्य परिहाराय स ग्रीवेण कृतेत्युक्तं नतुरामेण कृतेति तद्भार्याहारिणं स ग्रीवभार्याहारिणम् १०

अ.रा.दा.

७

मित्रकार्यं सग्रीवकृतमित्रत्वकार्यं सहायभूतान् समानीय नानापर्वतादिभ्यो दूतैर्वानरान् किंकिंयां समानाख्य ११ तान् वानरान्
सीतायाः परिमार्गणे तन्निमित्तं परितः प्रेषयामासेत्यन्वयः १२ समुद्रमुल्लंघ्य लंकां नगरीं हृत्वा तत्र तत्र जानकीं विचिन्वन् अन्वे-
षयन् शनैः क्रमेणाशोकवनिकां हृत्वा तत्र तां विचिन्वन् शिंशपातरुं हृत्वा अत्र शिंशपामूले जानकीं मद्राक्षमतोः वागतोः हम् कृतकृ-
त्यः संवृत्त इति शेषः १३ १४ १५ वायुनेति तस्य जगत्क्रियासाक्षित्वात्तेन कथितत्वं संभावना १६ स्वप्नो वेत्यादिविकल्पत्रयं सत्यस्वप्नश्च

सं.कां.

५

राज्येभिषेच्य सग्रीवं मित्रकार्यं च कारसः सग्रीवस्तु समानाख्य वानरान् वानरप्रभुः ११ प्रेषयामास परितो-
वानरान् परिमार्गणे सीतायास्तत्र चैकोहं सग्रीवसचिवो हरिः १२ संघातिवचनाच्छोधमुल्लंघ्य शतयो-
जनम् समुद्रं नगरीं लंकां विचिन्वन् जानकीं शक्रभाम् १३ शनैरशोकवनिकां विचिन्वन् शिंशपातरुम् अ-
द्राक्षं जानकीं मत्र शोचन्तीं दुःखसंप्लुताम् १४ रामस्य महिषीं देवीं कृतकृत्योः हमागतः इत्युक्त्वा पररा-
माथमारुतिर्बुद्धिमत्तरः १५ सीतां क्रमेण तत्सर्वं श्रुत्वा विस्मयमाययौ किमिदं मे श्रुतं व्याप्तिवायुना समु-
दीरितम् १६ स्वप्नो वामे मनो भ्रान्तिर्यदि वा सत्यमेव तत् निद्रामेनास्ति दुःखेन जानाम्येतत् कुतो भ्रमः १७
येन मे कर्णपीयूषं वचनं समुदीरितम् सदृश्यतां महाभागः प्रियवादी ममाग्रतः १८

मातिरिक्तं किं चित्कर्तृकं प्रेमाजनकं वाक्यमित्यर्थः तत्र दुःखहेतुना निद्राभावात् स्वप्नस्यासंभवः भ्रमोऽपि नेत्याह जानाम्येतत् एतत्सदार्थं
जातं यथा स्थितस्वरूपेण जानामि अतो न भ्रमसंभवः यद्वा भ्रान्तिः स्वाज्ञाने भ्रमत्वं न विकल्पयति मम च तथा विकल्पोऽतो न भ्रम इति
भावः १७ तस्मात्सत्यत्वं मेव निश्चित्याह येनेति सममाग्रतो दृश्यतां ममाग्रतो भूत्वा त्मानं दर्शयत्वित्यर्थः १८ ७ ७

तत्रखंडतः १९ भाषायां चिमनाचिमनी कलविंकः चटकः चटकः कलविंकः स्यात्तस्य स्त्री चटका तयोः पुमपत्ये चटकैरः रूपपत्ये चटकैव
सा इत्यमरः पीतवर्णो वानरः पीतवानरः २० २१ २२ शंकां रावणत्वशंकां परमात्मन इति तत्स्वरूपाभिज्ञत्वेन तद्दासत्वं सत्यताप्रत्यायनाय

अत्वात् ज्ञानकी वाक्यं हनुमान् पत्रखंडतः अवतीर्य शनैः सीतापुरतः समवस्थितः १९ कलविंकप्रमाणां-
गोरक्तास्यः पीतवानरः ननामशनकैः सीतां प्रोजलिः पुरतः स्थितः २० हत्वा तं ज्ञानकी भीतारावणो यमुपा-
गतः मां मोहयितुमायातो मायया वानराकृतिः २१ इत्येवं चिंतयित्वा सा तूष्णीमासीद् दधोमुखी पुनरप्याहतां
सीतां देवियत्त्वं विशंकसे २२ नाहं तथा विधोमातस्त्यज शंकां मयि स्थिताम् दासोऽहं को स लेदस्य-
रामस्य परमात्मनः २३ सचिवोऽहं हरींदस्य सुग्रीवस्य शम्भुप्रदे वायोः पुत्रौ हं मरिचलपाणभूतस्य शोभा-
ने २४ तच्छ्रुत्वा ज्ञानकी प्राह हनुमंतं कृतांजलिम् वानराणां मनुष्याणां संगतिर्घटते कथम् २५ यथा त्वं राम-
चंद्रस्य दासोऽहमिति भाषसे तामाह मारुतिः प्रीतो ज्ञानकी पुरतः स्थितः २६ क्रष्य मूकमगाद्रामः शबर्यो-
नोदितः सुधीः सुग्रीवोऽक्रष्य मूकस्थो दृष्टवान् रामलक्ष्मणौ २७ भीतो मां प्रेषयामास ज्ञातुं रामस्य हृदयम् अ-
क्षचारी वपुर्धृत्वा गतो हं रामसन्निधिम् २८ ज्ञात्वा रामस्य सद्भावं स्कंधोपरि निधाय तौ नीत्वा सुग्रीवसमीप्यं
सरल्यं चाकरवंतयोः २९

२३ २४ २५ यथा त्वं दासोऽहमिति भाषसे तथा वानरमनुष्ययोः संगतिः प्रतीयते सात्र कथं घटत इत्य-
र्थः २६ शबर्येति भगवता लहतां तं शबरीं प्रति पृष्टे सति तया सुग्रीवसमीपं गच्छ स सीतामार्गं करिष्यति इति तयोक्त इत्यर्थः
२७ भीतो वालिमेरितत्वात् २८ तौ रामलक्ष्मणौ सरल्यं च अकरवम् कारितवानित्यर्थः अंतर्भावित इत्यर्थः २९ ७

अ. रा. टी.
८

तंवालिनेजघान वानराणांराज्येऽभ्यषेचयत्सुग्रीवमित्यन्वयः ३० सुग्रीवोभवत्याःपरिमार्गणे तन्निमित्तंवानरान्प्रेषयामास ३१ ३२ अशौ-
षंकार्यंत्वयिस्थितं तमेवसकलकार्यसाधनेसमर्थःमेमम ३३ मेएतदंगुलीयकंसीतायैपरिज्ञानार्थंरामीय एवायमितिनिश्चयार्थं-
दीयतांमन्नामाक्षरमुद्रितंमन्नामाक्षरमुद्रयायुतम् ३४ ३५ नमस्कृत्वासुद्रिकांददौपुनर्नमस्कृत्वाचदूरास्थितःअनेनदानवेलायांकिंचित्समी-

सं.कां.
५

सुग्रीवस्यहताभार्यावालिनातरघूत्तमः जघानैकेनबाणेनततोराज्येऽभ्यषेचयत् ३० सुग्रीवंवानराणांसः
प्रेषयामासवानरान् ३१ दिग्भ्योमेहाबलान्वीरान्भवत्याःपरिमार्गणे गच्छंतंराघवोहृत्स्वामामभाषतसा-
दरम् ३२ त्वयिकार्यमेशेषंमेस्थितंमारुतनंदन ब्रूहिमेकुशलं सर्वंसीतायैलक्ष्मणस्यच ३३ अंगुलीयकमेत-
न्मेपरिज्ञानार्थमुत्तमम् सीतायैदीयतांसाधुमन्नामाक्षरमुद्रितम् ३४ इत्युक्त्वाप्रददौमह्यकराग्रादंगुलीय-
कम् प्रयत्नेनमयानीतंदेविपश्यांगुलीयकम् ३५ इत्युक्त्वाप्रददौदेव्यैमुद्रिकामारुतात्मजः नमस्कृत्वास्थि-
तोदराहृद्दोजलिपुटोहरिः ३६ हृत्स्वासीताप्रमुदितारामनामाकितातदा मुद्रिकांशिरसाधृत्वास्ववदानंद-
नेत्रंजा ३७ कपेमेप्राणदातात्वंबुद्धिमानसिराघवे भक्तोसिप्रियकारीत्वविश्वासोस्ति तवैवहि ३८ नो-
चेन्मत्सन्निधिंचान्यंपुरुषंप्रेषयेत्कथम् हनूमन्हृष्टमखिलंममदुःखादिकंत्वया ३९

पमुपसृतइतिजायते ३६ मुद्रिकांहृत्स्वाप्रमुदिताजाता ततःशिरसाधृत्वास्ववदानंदनेत्रजाजाता स्वंति आनंदेननेत्रजान्यश्रूणिय-
स्थाःसा ३७ कपेमुद्रिकारसणाहुद्धिमांस्त्वमेप्राणदातासिराघवेभक्तोऽसि तस्यप्रियकारीचासिअतोराघवस्यतवैवविश्वासोस्ती-
तिमन्येच ३८ विश्वासतांयुक्त्यासाधयति नोचेत् त्वयिविश्वासश्चेन्नस्यात् तदान्यमविश्वस्तंपुरुषरूपंत्वांकथंमत्सन्निधिंप्रेषयेत् ३९

८

यथामेमथिराघवस्यदयाजायेततथासर्वराक्षसीकृततर्जनादिकथयेत्यर्थः मासद्वयेति अग्रेमरणमेव लक्ष्येणैवरावणेनतथाप्रतिज्ञा
तत्वादितिभावः ४० तदेवाहनागमिष्यतीति ४१ वानरानीकपैः सार्द्धमत्रागत्यावणमुक्तविशेषणंहत्वायदिमांशुमोचयेत् तत्कृतब
धनादितिशेषः ४२ तत्तदावीरवर्णयब्राह्मणेश्ववर्णितंतस्यवीर्यंसदृशंभवेत् तथावर्णितंभवेत् अन्यथाविपरीतमेवेत्यर्थः ४३ अतस्त

सर्वकथयरामाययथामेजायतेदया मासद्वयावधिप्राणाः स्थास्यन्तिममसन्तम् ४० नागमिष्यतिचेद्रामोभक्ष
यिष्यतिमांरवलः अतःशीघ्रंकपीद्रेणसुग्रीवेणसमन्वितः ४१ वानरानीकपैः सार्द्धंहत्वावणमाहवे सपुत्रं
सबलंरामोयदिमांमोचयेत्सभुः ४२ तत्तस्यसदृशंवीर्यंवीरवर्णयवर्णितम् यथामांतारयेद्रामोहत्वाशीघ्रंद
शाननम् ४३ तथायतस्वहनुमन्वाचाधर्ममवाप्नुहि हनुमानपितामाहदैविहष्टोयथामया ४४ रामःसलक्ष्म
णःशीघ्रमागमिष्यतिसायुधः सुग्रीवेणसंसैन्येनहत्वादशमुरवंबलात् ४५ समानेष्यतिदेवित्वामयोध्याना
त्रसंशयः तमाहजानकीरामःकथंवारिधिमाततम् ४६ ताल्यास्यत्यमेयात्मावानरानीकपैः सह हनुमा
नाहमेस्कंधावारुह्यपुरुषर्षभौ ४७ आयास्यतःसंसैन्यंस्वसुग्रीवोवानरेश्वरः विहायसाक्षणेनैवतीर्त्वा
रिधिमाततम् ४८ निर्दहिष्यतिरक्षौघांस्वत्कृतेनात्रसंशयः अनुज्ञांदेहिमेदेविगच्छामित्वरयान्वितः ४९

येति वाचावचनकृतरामप्रेरणया धर्मबन्दीमोक्षजनम् यथायथारूपोदष्टः तथाजानेशीघ्रमागमिष्यतीत्यादि ४४ ४५ तंहनुमंतं
जानकीआह किमाहरामइत्यादि ४६ हनुमानुत्तरयति मेस्कंधावित्यादि ४७ आततंविस्तीर्णम् ४८ ४९

अ. रा. दी.
९

भ्रात्रासहस्रमंद्रुंगच्छामि गत्वाचतवांतिकमागतं त्वरयामिराघवः यथामांविश्वसेत् जानकीं सर्वथा दृष्टवानिति तथा किंचिदभि
ज्ञानं देहि ५० ततो हंसमुत्सुकः रामदर्शनोत्सुकः प्रयत्नेन तद्दत्ताभिज्ञानं रक्षन् गंताराघवसमीपमिति शेषः किंचिद्विचार्य तद्वच
सोयुक्तं विचार्य ५१ ५२ ५३ ऐंद्रः इंद्रलोकस्थः काकरूपधर इन्द्रपुत्र इत्यर्थः आभिषेमांसम् ५४ एतत्त्वत्पादांगुष्ठविदारणरू

सं. कां.
५

द्रुंगं रामं सह भ्रात्रा त्वरयामि तवांतिकम् देविकिंचिदभिज्ञानं देहि मे येन राघवः ५० विश्वसेन्मां प्रयत्नेन
ततो गतासमुत्सुकः ततः किंचिद्विचार्य सीताकमललोचना ५१ विमुच्य केशपाशां ते स्थितं चूडामणिंददौ अ
नेन विश्वसेदाम स्त्वा कपींद्रसलक्ष्मणः ५२ अभिज्ञानार्थमन्यच्च वदामि तव सुव्रतं चित्रकूटगिरौ पूर्वमेक
दार हसि स्थितः मदं केशिराधाय निद्रातिरघुनंदनः ५३ ऐंद्रः काकस्तदा गत्यनखैस्तुडेन चोसकृत् मत्पा
दांगुष्ठमारक्तं विददामि पाशया ५४ ततो रामः प्रबुध्याय हृष्टपादं कृतव्रणम् केन भद्रे कृतं चैतद्दिप्रियं मे दुरा
त्मना ५५ इत्युक्त्वा पुरतोऽपश्यद्वायसं मां पुनः पुनः अभिद्रवंतं रक्तमास्यं नखतुंडं च कोपह ५६ तृणमैकमुपादा
यदिव्यास्त्रेणाभियोज्य तत् विश्लेषलीलया रामो वायसो परितज्ज्वलत् ५७ अभ्यद्रवद्वायसश्च भीतो लोकान्
भ्रमत्युनः इंद्रब्रह्मादिभिश्चापि न शक्यो रक्षितुं तदा ५८ रामस्य पादयोरग्रेऽपतद्भीत्या दयानिधेः शरणागतमा
लोक्य रामस्तमिदमब्रवीत् ५९

मृ ५५ मां पुनः पुनरभिद्रवंतमित्यन्वयः रक्तमास्यं नखतुंडं यस्य सः तम् ५६ ५७ ज्वलत्तत् अभिमंत्रितं तृणं
वायसमभ्यद्रवत् स वायसोऽपि भीतः लोकान् ऐंद्रब्रह्मांतां भ्रमत्तत्र तैरपि यदारक्षितुं शक्यो नाभवत्तदा ५८ रामपदाग्रेऽपतत् ५९

९

ततः काकोगतइतिशेषः एवंपौरुषवानपिसराधवः ६० इदानीमपि एवमवस्थायामपियदुपेक्षतेतत्किमर्थम् ६१ जानातिवर्तमानसामि
 प्येलदृशास्यतीत्यर्थः ६२ यथात्वंसूक्ष्मवपुस्तथासर्वेऽपिवानराभवादृशाः भवद्देवसूक्ष्मवपुषइतिमहावपुर्भारिक्षसैर्युद्धमसंभावितमि
 त्यर्थः ६३ श्रुत्वातद्वचनंसीतायाइतिशेषः देव्येसीतायै ६४ ६५ त्वाराक्षस्योद्रक्ष्यंति हस्वाचरावणंकथयिष्यंति एवंसतिकोवेदकिंभावीत्याशयः

अमोघमेतदस्त्रंमेदत्वेकाक्षमितोव्रज सव्यंदत्वाततः काकएवंपौरुषवानपि ६० उपेक्षतेकिमर्थंमामिदानीं सो
 पिराधवः हनुमानपितामाहश्रुत्वासीतानुभाषितम् ६१ देवित्वायदिजानातिस्थितामवरधूतमः करिष्यतिक्ष
 णाद्दस्मालंकाराक्षसमंडिताम् ६२ जानकीप्राहतं वत्सकथं त्वं योत्स्यसेऽसुरैः अतिसूक्ष्मवपुः सर्वेवानराश्चभवा
 दृशाः ६३ श्रुत्वातद्वचनं देव्यै पूर्वरूपमदर्शयितुं मेरुमंदरसंकाशरक्षोगणविभीषणम् ६४ दृष्ट्वासीताहनुमंतंम-
 हापर्वतसन्निभम् हर्षेणमहताविष्टाप्राहतंकपिकुंजरम् ६५ समर्थोऽसिमहासत्वद्रक्ष्यंतित्वामहाबलम् राक्ष
 स्यस्तेशुभःपथागच्छरामांतिकंदुतम् ६६ बुभुक्षितः कपिः प्राहदर्शनात्पारणमम भाविष्यतिफलैः सर्वैस्तवहृष्टौ
 स्थितौहिमे ६७ तथेत्युक्तः सजानक्याभक्षयित्वाफलंकपिः ततः प्रस्थापितोगच्छज्जानकींप्रणिपत्यसः किंचिदुर
 मथोगत्वास्वात्मन्येवानुचिंतयत् ६८ कार्यार्थमागतोदूतः स्वामिकार्यविरोधतः अन्यकिंचिदसंपाद्यगच्छत्यधमएव
 सः ६९

अतोरासांतिकंदुतंगच्छतेपंथाःशुभोस्तुइतिशेषः ६६ कपिर्जानकींप्राहाहंबुभुक्षितोऽस्मि अतस्तवदर्शनात्प्रमत्तपारणमुचितमितिशे
 षः नन्वहंरिक्ताकेनत्वंपारयामीतिशंकायामाह तवहृष्टौस्थितौः फलैर्मपारणाभाविष्यतीत्यर्थः ६७ ततस्तथाप्रस्थापितोजानकींप्रणिप
 त्यागच्छतु अनुचिंतयतु अन्वचिंतयतु अडभावआर्षः ६८ अन्यत्किंचित् स्वाम्याज्ञादधिकमुत्कृष्टं कर्मेत्यर्थः ६९

अनरा.टी.
१०

अन्यत्किंचित्वीरकर्म रावणंहस्वासंभाष्यचेत्यन्वयः ७० वृक्षखंडान् वृक्षसमूहान् उत्पात्यनिर्वृक्षामकरोत् ७१ सीताश्रयनगंशिशपा
रूपम् शून्यंवृक्षैरिति शेषः विपिनं वनवृक्षान् ७२ ७३ दुःखशोकाम्यां युक्ताहमेनं न जानामि ७४ ७५ वानराकृतिदेहभृत् वानरदेहसदृ

सं.कां.
५

अतोहं किंचिदन्यच्च कृत्वा हस्वाहं रावणम् संभाष्य च ततो रामदर्शनार्थं विजाम्यहम् ७० इति निश्चित्य मनसा
वृक्षखंडान् नृहा बलः उत्पात्या शोकवनि कां निर्वृक्षामकरोत् क्षणात् ७१ सीताश्रयनगं त्यक्त्वा वनं शून्यं चकार
सः उत्पात्य तं विपिनं हस्वाराक्षसयोधितः ७२ अपृच्छ ज्ञानकीं कोसौ वानराकृतिरुद्धटः ७३ जानक्युवाच भव
त्येव जानंति मायां राक्षसनिर्मिताम् नाहमेनं विजानामि दुःखशोकसमाकुला ७४ इत्युक्त्वा त्वरितं गत्वा राक्षस्यो
भयपीडिताः हनुमताकृतं सर्वं रावणाय न्यवेदयन् ७५ देवकश्चिन्महासत्त्वो वानराकृतिदेहभृत् सीतया सह सं
भाष्य ह्यशोकवनि कां क्षणात् ७६ उत्पात्य चैत्यप्रासादं बभञ्जामित विक्रमः प्रासादरक्षिणः सर्वान् हत्वा तत्रैव त
स्थिवान् तच्छ्रुत्वा तूष्णिमुत्थाय वनभंगं महाप्रियम् ७७ किं करान्नेषया मास नियुतं राक्षसाधिपः निर्भग्न
चैत्यप्रासादमथ मां ते रसं स्थितः ७८ हनुमान् पर्वताकारो लोहस्तंभकृतमायुधः किंचिल्लंगूलचलनोरक्ता
स्यो श्रीषणाकृतिः ७९

शदेह इत्यर्थः वानरे एवं पराक्रमा संभवादेव मुक्तिः अशोकवनि कां क्षणात् उत्पात्य तैरेव चैत्यप्रासादं ब
भञ्ज ७६ तस्थिवान् स्थितः महाप्रियं महच्च तदप्रियं चेत्यर्थः ७७ नियुतं दशकोट्यः निर्भग्नो यश्चैत्यप्रासादः तस्य प्रथमं यदंतरम्
प्रथमाया भूमिस्तत्र संस्थितः ७८ लोहस्तंभ एव कृतमायुधं येन सः किंचिल्लंगूलचलन इति स्वभावोक्तिः ७९

१०

तेकिंकरानामराक्षसाः ८० शीषणाकृतिं हनुमंतं दृष्ट्वेत्यन्वयः ८१ मुद्रोत्रलोहस्तंभः ८२ ८३ सरावणः ८४ ८५ राक्षसान् रावण
प्रेषणीयान् ८६ आकाशे प्रथममुत्पपात ततो गगनादवतरन् मूर्ध्नि मुद्रेणा ताडयत् ८७ ८८ ८९ इन्द्रजितं प्रति त्वंहंतुं गच्छेति भं

आपतंतं महासंघं राक्षसानां ददर्श सः चकार सिंहनादं च श्रुत्वा ते सुमुहूर्तशम् ८० हनुमंतं मथो हस्वारा
क्षसा शीषणाकृतिम् निर्जघ्नुर्विविधास्त्रोघैः सर्वराक्षसघातिनम् ८१ तत उत्थाय हनुमान् मुद्रेण समंततः
निष्पिपेष क्षणादेव मशकानि वयूथपः ८२ निहतान् किंकरान् श्रुत्वा रावणः क्रोधमुच्छ्रितः पंचसेनापतींस्तत्र
प्रेषयामास दुर्मदान् ८३ हनुमान् पितान् सर्वान् लोहस्तंभेन चाहनत् ततः क्रुद्धो मैत्रिसुतान् प्रेषयामास सप्त
सः ८४ आगतान् पितान् सर्वान् पूर्ववद् हानरेश्वरः क्षणान्निःशेषतो हत्वा लोहस्तंभेन मारुतिः ८५ पूर्वस्थानम्
पाश्रित्य प्रतीक्षन् राक्षसान् स्थितः ततो जगाम बलवान् कुमारोक्षः प्रतापवान् ८६ तमुत्पपात हनुमान् दृष्ट्वा का
शोसमुद्रः गगनात्त्वरितो मूर्ध्नि मुद्रेण व्यताडयत् ८७ हत्वा तमक्षनिःशेषं बलं सर्वं चकार सः ८८ ततः श्रुत्वा
कुमारस्य वधं राक्षसपुंगवः क्रोधेन महता विष्ट इन्द्रजेतारम् ब्रवीत् ८९ पुत्रगच्छाम्यहं तत्र यत्रास्ते पुत्रहारिणः हत्वा
तमथवा बद्ध्वा आनयिष्यामि तेऽतिकम् ९० इन्द्रजित् पितरं प्राह त्यज शोकं महामते मायि स्थिते किमर्थं त्वं भाव
सेदुःखितं वचः ९१ बद्धानेष्टे दुतं तात वानरं ब्रह्मपाशतः इत्युत्कारथ मारुद्द्वाराक्षसैर्बहुभिर्वृतः ९२

ग्यंतरेणाह पुत्रेति हत्वेत्युक्तं
हंतुमशक्यत्वं विचार्य ह बद्धावेति ९० दुःखितं वचः आत्मा कर्तुरभाव इवेति भावः ९१ ब्रह्मपाशतः ब्रह्मास्त्राभिमन्त्रितैः पार्श्वे रित्यर्थः ९२

अ. रा. टी.
११

१३ हनूमंतंशिलीसुरेवेर्विधासिंहनादमकरोदित्यन्वयः १४ विध्वेत्यस्यैवविवरणंशिरोभागमित्यादिभेदयित्वेत्यंतम् १५ सिंहनादमकरोत् इन्द्रजिदितिशेषः १६ १७ १८ यस्यरामस्यनामयेषाणिनोजपंतितेः ज्ञानजन्यकर्मकृतबंधनंसंसारंपरिसुच्य सद्यएवशिवारब्धंतत्सदंसच्चिदानंदारब्धंयांति १९ तस्यरामस्यपदांबुजध्यातामारुतिर्यतः सदैवनिर्मुक्तानिसमस्तानिबंधनानिकर्माणिचस्यताहशोभव

सं. कां.
५

जगामवायुपुत्रस्यसमीपंवीरविक्रमः ततोऽतिगर्जितंश्रुत्वास्तंभमुद्यम्यवीर्यवान् १३ उत्पपातनभौदेशंगरुत्मा निवमारुतिः ततोऽभ्यमंतंनभसिहनूमंतंशिलीसुरेवेः १४ विध्वातस्यशिरोभागमिषुभिश्चाष्टभिः पुनः हृदयं पादयुगुलं षड्द्विरेकेनवालधिम् १५ भेदयित्वाततोघोरंसिंहनादमथाकरोत् ततोऽतिहर्षाद्दुर्मास्तंभमुद्यम्य वीर्यवान् १६ जघानसारथिसाश्वंरथंचाचूर्णयत्सणात् ततोऽन्यरथमास्थायमेघनादोमहाबलः १७ शीघ्रं ब्रह्मास्त्रमादायबध्वावानरपुंगवम् निनायनिकटंराक्षोरावणस्यमहाबलः १८ यस्यनामसततंजपंतियेऽज्ञानकर्मकृतबंधनंसणात् सद्यएवपरिसुच्यतत्सदं यांतिकोटिरविभासरंशिवम् १९ तस्यैवरामस्यपदांबुजंसदा हृत्पद्ममध्येऽसुनिधायमारुतिः सदैवनिर्मुक्तसमस्तबंधनः किंतस्यपाशोरितरेष्वबंधनैः १०० इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेसुंदरकांडेतृतीयः सर्गः ३ श्रीमहादेवउवाच यांतंकपीदं धृतपाशबंधनंवलोकयंतंनगरंविभीतवत् अताडयन्मुष्टितलैः सुकोपनाः पौराः समतादनुयांतर्दक्षितुम् १

ति अतस्तस्यपाशोरितरेष्वबंधनैः किंदुःखमितिशेषः १०० इतिश्रीमत्सकलराजविषदुर्हरणसेतौसुंदरकांडेतृतीयः सर्गः ३ धृतंस्वहस्तेनपाशबंधनंयेनतादृशविशेषेणभीतवत् नगरंलंकावलोकयंतर्दक्षितुंकपीदंद्रष्टुं तमेवानुपगच्छायांतदतिपौरविशेषणम् १

११

क्षणमात्रसंगमं क्षणमात्रसंगमः स्वसंबंधो यस्य तादृशमेतदहं नृमंतं ब्रह्मास्त्रं कर्तुं हत्वा ब्रह्मवरेण त्वामदस्त्रं न पीडयिष्यतीति ब्रह्मदत्तव-
रेण सत्वरंगतं हनुमान् तद्गमनं ज्ञात्वाऽपि फल्गुरज्जुभिर्धृतोऽपि कार्यविशेषस्य कर्तव्यरावणदर्शनादिरूपस्य गौरवात् बहु इव यथा वित्य-
र्थः २ सभांतरस्थस्य सभामध्यस्थस्य तदहं नृमंतं बलारिजित् इन्द्रजित् ब्रह्मवरेण ब्रह्मवरलब्ध ब्रह्मास्त्रेण समागतः बंधपीडामसहि-

ब्रह्मास्त्रमेतदक्षणात्रसंगमं हत्वा गतं ब्रह्मवरेण सत्वरम् ज्ञात्वा हनुमानपि फल्गुरज्जुभिर्धृतो यथोक्त्यर्थे वि-
शेषगौरवात् २ सभांतरस्थस्य च रावणस्य तत्पुरोनिधाय ह बलारिजित् तदा बद्धो मया ब्रह्मवरेण वानरः स-
मागतोऽनेन हता महासुराः ३ यद्युक्तमत्रार्थविचार्य मंत्रिभिर्विधीयतामेष न लौकिको हरिः ततो विलो-
क्याह सराक्षसे श्वरः प्रहस्तमग्रे स्थितमंजनादिभम् ४ प्रहस्तपृच्छेन मसौ किमागतः किमत्र कार्यं कु-
त एव वानरः वनं किमर्थं सकलं विनाशितं हताः किमर्थं मम राक्षसा बलात् ५ ततः प्रहस्तो हनुमंतमाद-
रात् प्रच्छेकेन प्रहितोऽसि वानर भयं च ते मांस्तु विमोक्ष्यसे मया सत्यं वदस्व अरिबलराजसन्निधौ ६ ततोऽ-
तिहर्षात्पवनात्मजोरिपुं निरीक्ष्य लोकत्रयकटकासरम् वक्तुं प्रचक्रे रघुनाथसत्कथां क्रमेण राममनसा स्मरन्नुहः

एषुः सस्वयमेवागत इत्यर्थः तद्वृत्तांतमाह अनेनेत्यादि ३ एष हरिर्न लौकिक इति तत्पराक्रमकथनं अंजनादिभं अंजनाचलवत् श्या-
मकांतिसू ४ कुतः कस्माद्देशादागत इति शेषः ५ विमोक्ष्यसे अस्मादंधानात्प्राणमयाच्चेति शेषः अरिबलराजसन्निधौ अरिबल-
लोकराजस्य रावणस्य सन्निधावित्यर्थः ६ ७ ८ ९ १० ११

ध. रा. दी.
१२

देवगणादीनामभिन्नशत्रो आदिनांनागादिसंयुहः अशेषहृत्स्थितेः अशेषहृदयेषु स्थितिर्यस्य सर्वतर्कामिणा इत्यर्थः अनेन तद-
ततः कथमपि नमोऽस्य इति सूचितम् किंच त्वन्मृत्युं चिकीर्षोस्तस्यैव परेण यासीताहुतेति सूचितम् ८ सराधवः स्रग्गीवमैत्रीकुलावा-
लिनं निहत्य तं पसिह पराक्रमं स्रग्गीवमेव वानराणामधिपतिं चकार अनेन रायस्य कृतो पकारत्वात्तन्निमित्तं सुग्रीवः सर्वानरेल्लं-
कारोत्स्यत्येवेति सूचितम् मित्रभार्याहारिणं त्वत्तोप्यधिकबलं वालिनं यो हतवान् सत्वा सर्वथा हनिष्यत्येवेति सूचितम् ९ भो इति

सं. कां.
५

शृणु स्फुटं देवगणाद्यभिन्नहेरामस्य दूतोः हृमशेषहृत्स्थितेः यस्याखिलेशस्य हृताधुना त्वया भार्या स्वना-
शायशत्रुनेव सन्धुविः ८ सराधवो भ्येत्येतं गपर्वतं स्रग्गीवमैत्रीमनलस्य सन्निधौ कृत्वैकवाणेन निहत्य
वालिनं स्रग्गीवमेवाधिपतिं चकार तम् ९ सवानराणामधिपो महाबली महाबलैर्वानरयूथकोटिभिः रामेण
साहसं सह लक्ष्मणेन भोऽवर्षणेऽमर्षयुतो वतिष्ठते १० संवोदितास्तेन महाहरीश्वरा धरासुतां पार्गयितुं दिशो
दश तत्राहमेकः पवनात्मजः कपिः सीतां विचिन्वन् शनैः समागतः ११ दृष्ट्वा मया पद्मपलाशलोचना सीता
कपित्वा द्विपिनं विनाशितम् दृष्ट्वा ततो हरिभसा समागतान्मां हंतुं कामान् द्यूतचापसायकान् १२ मया हता
स्ते परिरक्षितं वपुः प्रियो हि देहोऽखिलदेहिनां प्रभो ब्रह्मास्त्रपाशेन निबद्धमां ततः समागमन्नेधनिनादनामकः
१३

रावणसंबोधनम् प्रवर्षणोत्तदारव्ये पर्वतेऽमर्षयुतस्त्वद्विषयक्रोधयुतोऽवतिष्ठते १० धरासुतां जानकीम् अनेन किमागत इ-
त्यस्य चोत्तरं दत्तम् ११ वननाशनकारणमाह कपित्वादिति चंचलस्वभावत्वादित्यर्थः राक्षसहननहेतुमाह दृष्ट्वेति १२
वपुः स्वशरीरं परिरक्षितम् तत्र हेतुः प्रियो हीति १३

१२

त्यक्तागतं ब्रह्मास्त्वमिति शेषः बह्वद्वागतः तथागमने हेतुर्हितं प्रवक्तुं काम इति तव तत्त्ववचने किं निमित्तमत आह करुणोति १४ विवे-
 कतः विवेकेन सदसद्विवेकेन लोकस्य गतिं धर्मास्त्वर्गोऽधर्मान्तरक इत्येवं रूपां विचार्य राक्षसीं बुद्धिं जेत्यर्थः संसृतेः संसाराद्यो मोक्षस्तस्य
 हेतुर्की हेतुभूतां विनयादित्वादी ह क इति दृशीं देवीं देवयोक्तां गतिं मार्गं परपीडातो निवृत्तिरूपं मार्गं समाश्रयदेहिनः स्वस्यात्यंतहितायेत्यर्थः १५
 ननु तस्मिन् मार्गे मम नाधिकार इति चेन्न ब्राह्मणत्वादिना तत्सत्त्वमित्याह त्वमिति उत्तमवंशसंभवत्वं विवरणं पौलस्त्यपुत्रोसीति यदिते देह-
 एवात्मेति बुद्धिस्तथापि पश्य विचारय त्वं राक्षसो नासि उत्तमवंशसंभवत्वेन ब्राह्मणत्वादिति भावः आत्मबुद्ध्या देहातिरिक्त आत्मेति बुद्ध्या
 राक्षसो न हि भवसीति किमु वक्तव्यमिति शेषः १६ एवं सर्वथा राक्षसत्वाभावप्रसाध्याह शरीरेति शरीरस्थूलं बुद्धिः सूक्ष्मशरीरं इंद्रियाणि

स्पृष्ट्वैव मां ब्रह्मवरप्रभावतस्त्यक्तागतं सर्वमवैभिरावण तथाप्यहं बह्वद्वागतो हितं प्रवक्तुं कामः करुणारसाद्देवीः
 १४ विचार्य लोकस्य विवेकतो गतिं न राक्षसीं बुद्धिमुपैहिरावण देवीं गतिं संसृतिमोक्षहेतुर्कीं समाश्रयात्यंतहिताय देहि-
 नः १५ त्वं ब्राह्मणोऽत्तमवंशसंभवः पौलस्त्यपुत्रोऽसि कुबेरबांधवः देहात्त्वबुद्ध्यापि पश्य राक्षसो नास्यास्त्वबुद्ध्या
 किमु राक्षसो न हि १६ शरीरबुद्ध्या इंद्रियदुःखसंततिर्न तेन च त्वं तव निर्विकारतः अज्ञानहेतोश्च तथैव संततेरसत्त्वम-
 स्याः स्वपतो हि दृश्यवत् १७ चक्षुरादीनि तज्जन्त्यादुःखसंततिराधिव्याधिजादुःखेत्युपलक्षणं कामादेरपि साते तव न तेषां चित्तधर्म-

त्वात् त्वंच तदाश्रयश्चित्तं नेति शेषपूरणेन व्याख्येयं तस्याचेतनत्वादिति भावः नन्वात्मन एव दुःखाद्यस्तु इति न चेव तदत आह तव निर्विकार-
 तः विकाराभावो निर्विकारं ततः तव विकाराभावात् दुःखादिमत्त्वे च विकारप्रसंगः एवं चात्मनो विक्रियत्वप्रतिपादकश्रुतिविरोधस्ताश्च श्रुत-
 यः पूर्वं बहुशोलिखिताः नन्वेवमहं दुःखीत्यादिप्रतीतिः का गतिस्तत्राह अज्ञानहेतोरिति स्वपतः पुरुषस्य प्रतिभासमानस्यापि दृश्यस्य यथा
 सत्त्वतया आत्मस्वरूपाज्ञानरूपा हेतोर्भासमानाया अस्याः संततेर्दुःखसंततेर्वस्तुतोऽसत्त्वमेवैवं चाहं दुःखीत्यादिप्रतीतिः स्वप्रकालिकतत्त-
 त्यतीति वद्म एवेति भावः १७

अ.रा.टी.
१३

नन्वेवं सत्यं वस्तु किमपि नास्त्येव किं अस्तीत्याह इदं तु सत्यमिति तत्त्वरूपं त्वित्यर्थः एतत्तव विक्रियानास्ति अविकारीचेतन एवैकः सत्यः
ननु विकारहेतुत्वज्ञानमपि सत्यमेव नेत्याह ते विकारहेतुर्न च सत्य इति शेषः तत्र हेतुमाह अद्वयत्वतः एकमेवाद्वितीयं ब्रह्मेत्यद्वैतप्रतिपाद-
कश्रुतिविरोधात् तथा हि सतो द्वितीयस्य निषेध इति भावः ननु चित्तसंबंधान्ममदुःखमस्त्येवेति चेन्नेत्याह यथा सर्वगतमपि नभः पृथि-
व्यादिरूपगंधादिभिर्न लिप्यते सूक्ष्मत्वात् तथा देहगतोऽपि चित्तसमानाधिकरणोऽप्यतः सूक्ष्मकोतिसूक्ष्मोऽतस्तद्रूपदुःखादिभिर्वस्तु-
तो न लिप्यते एवं च नीलं नभ इत्यादि प्रतीतिवदहं दुःखीत्यादि प्रतीतिश्च मएवेति भावः ननु तर्हि मुक्तसंसारि व्यवस्था किं नास्त्येव अस्तीत्या-

सुं.कां.
५

इदं तु सत्यं तव नास्ति विक्रिया विकारहेतुर्न च तेद्वयत्वतः यथा नभः सर्वगतं न लिप्यते तथा भवान्देहगतोऽपि
सूक्ष्मकः देहद्रियप्राणशरीरसंगतस्त्वात्मेति बुद्ध्या रिव लब्धभाग भवेत् १८ चिन्मात्रमेवाहमजोहमस्मरेत्या-
नंदभावोहमिति प्रमुच्यते देहोऽप्यनात्मा पृथिवीविकारजो न प्राण आत्माऽनिल एष एव सः १९

ह देहेत्यादि देहोऽत्र सूक्ष्मः शरीरं स्थूलं तत्संगतस्तदविवेकाग्रहात् तेष्वेवयाऽत्यबुद्धिस्तया रिव लब्धभाग भवेत् अविवेक एव मु-
ख्यं संसारकारणमिति भावः १८ ननु तर्हि मुक्तिर्दुर्लभा इति शंकायां तत्कारणमाह चिन्मात्रमिति विवेकज्ञानमेव मोक्षकारणमिति तमा-
ह तत्राद्यार्देनात्मानि जडवैधर्म्यमुक्तम् अजलेनोत्पत्तिराहित्यं अक्षरत्वेनाविनाशित्वम् आनंदभावः तद्रूपः देहादौ तद्वैधर्म्यमा-
ह देहोपीति पृथिवीविकारैस्तत्परमाणुभिर्जनित इति अनात्मा अनेनाचेतनत्वजन्यत्वादिवैधर्म्यमुक्तम् प्राणोऽनात्मानयत एषो
बहिर्दृश्यमानो जडोऽनिल एव स प्राणो यः प्राणः स वायुरिति श्रुतेः १९

१३

मनोपिनात्मेत्याह मनोपीति नोइत्यस्यात्मेतिशेषः नातस्तत् अहंकारस्यविकारः नचापिबुद्धिरिति बुद्धिरहंकारोपिनात्मा यतः प्रकृतेः
विकारान्महतो जायत इति प्रकृतेर्विकारजा आत्मनिउक्तमेववेधर्म्यदात्वायपुनराह आत्मेत्यादि स एवेश्वरः अनेनचेतनानेकत्वं
नेतिदर्शितम् २० निरंजनइत्यस्यैवव्याख्या सदाउपाधितोमुक्तः उपाधिभूतचित्तधर्मैर्दुःखादिभिरलिसइत्यर्थः एवमात्मानंज्ञात्वाइ
तः संसाराद्विमुच्यते नन्वीहशज्ञानमेवकथंस्यान्तर्वाहातोऽहमिति मोक्षस्यात्यंतिकंसाधनंनियतंसाधनमित्यर्थः २१ प्रतिज्ञानमाह

मनोप्यहंकारविकारएव नो नचापिबुद्धिः प्रकृतेर्विकारजा आत्माचिदानंदमयोऽविकारवान्देहादिसंधाद्यति
रिक्तईश्वरः २० निरंजनोमुक्तउपाधितः सदाज्ञात्वेवमात्मानमितोविमुच्यते अतोऽहमात्यंतिकमोक्षसा
धनंवक्ष्येभृणुषावहितोमहामते २१ विष्णोर्हिभक्तिः सविशोधनंधियस्ततोभवेज्ज्ञानमतीवनिर्मलम् वि
शुद्धतत्त्वानुभवोभवेत्ततः सम्यग्विदित्वापरमंपदं व्रजेत् २२ अतोभजस्वाद्यहरिरमापतिरामपुराणंप्रहृ
तेः परंविभुम् विसृज्यमौरव्यं हृदिशत्रुभावनांभजस्वरामशरणागतप्रियम् सीतापुरस्कृत्यसपुत्रबा
धवोरामंनमस्कृत्यविमुच्यसेभयात् २३

विष्णोर्हीतिधियश्चित्तस्यनित्यानित्यविवेकद्वाराज्ञानं आत्माचिदानंदम
यइत्यादिनोक्तंततः तद्विषयनिदिध्यासनतः विशुद्धतत्त्वानुभवोभवेत् अपरोक्षसाक्षात्कारोभवेत् तंपरमंपदं ब्रह्मासायु
ज्यम् २२ उपसंहरति अतइति यस्यभक्तिर्ज्ञानसाधनं सविष्णुरयमेव तद्वोधकेविशेषणे हरिरमापतिमिति ननुदशरथपु
त्रोयंनसइत्यत्राह प्रकृतेःपरमित्यादि दशरथपुत्रत्वादितुकल्पितमित्याशयः मौरव्यंअयंमनुष्यइतिबुद्धिरूपं तत्कृताशत्रुत्वेन
भावनांचविसृज्यभजस्वसंप्रतिपुक्तम् भजनप्रकारमाह सीतामिति २३

अ. रा. टी.
१४

अथव्यतिरेकमुखेनतत्तद्वाचनाप्रकारमाह राममिति हृदिस्थमित्यनेनांतर्थाभितयापेरकत्वमुक्तम् स्मरवरूपोऽद्वितीयोभवेरक इत्ये
वमभावयन्नितियावत् दुःखरूपास्तरंगमालायस्यतस्य २४ नोचेत् मदुक्ताकरणेतेनज्वलंतमात्मानमरक्षितालुटिरूपंकिंच
स्वकृतेःपातकैः सीताहरणादिभिरिवत् आत्मानमधोधोनयसि नयिष्यसीत्यर्थेआर्षम् विमोक्षशंकातत्संभावनापि नभविष्य

सं. कां.
५

रामंपरात्मानमभावयन्नजनोभक्त्याहृदिस्थंसुखरूपमद्वयम् कथंपरंतीरमवाप्तुयाज्जनोभवांबुधेर्दुः
खतरंगमालिनः २४ नोचेत्स्वमज्ञानमयेनवह्निनाज्वलंतमात्मानमरक्षितारिवत् नयस्यधोधःस्वकृतेऽपि
तकैर्विमोक्षशंकानचतेभविष्यति २५ श्रुतामृतास्वादसमानभाषिततदायुसूनोर्दशकंधरोऽस्मरः अ
मृष्यमाणोऽतिरुषाकपीश्वरंजगादरक्तांतविलोचनोज्वलन् २६ कथंममाग्रेविलपस्यभीतवत्पूर्वग
मानामधमोऽसिदुष्टधीः कएषरामः कतमोवनेचरोनिहन्मिसूग्रीवयुतंनराधमम् २७ त्वांचाद्यहत्वाजन
कात्मजांततोनिहन्मिरामं सहलक्ष्मणंततः सूग्रीवमग्रेवलिनकपीश्वरं सवानरहन्त्यचिरेणवानरं श्र
त्वादशग्रीववचः समारुतिर्विवृद्धकोपेनदहन्निवास्मरम् २८ नमसमारावणकोटयोऽधमारामस्यदासोऽ
हमपारविक्रमः श्रत्वातिकोपेनहनूमतोवचोदशाननोराक्षसमेकमब्रवीत् २९

तीत्यर्थः २५ अमृतास्वादेति ता
दास्वादेन समानआस्वादोयस्यतादृशंभाषितमित्यर्थः २६ वनेचरः सूग्रीवः केषांमध्येतिशयितोनकेषामपीत्यर्थः २७ विवृद्ध
कोपेन करणेनेत्यर्थः अस्मरंदहन्निवाहेतिशेषः २८ अधमेत्यत्रक्रोधातिशयेन दूरात्संबोधनेपुनः २९

१४

पार्श्वे स्थितं राक्षसमित्यन्वयः खंडशः कुर्विति शेषः असुरस्य मम मित्राणि बांधवाश्च पश्यंतु ३० हे राजन् अयं परराजस्योत्तुष्टरा
जस्य शत्रुराजस्य वा वानरो वधयोग्यो न भवेत् प्रतापयुक्तैराजभिर्वधयोग्यता संभावनमप्यनुचितम् दूतत्वात्किंपुनर्वध इति भा-
वः अयं प्रतापयुक्तैरिंद्रजिदादिभिरपि बांधवयोग्यो नेति ह्यथा प्रयास इति व्यंग्यं वधे बाधकांतरमप्याह हते इति वार्ता सीता वार्ता निवेदये

पार्श्वे स्थितं मारय खंडशः कपिं पश्यंतु सर्वेः स्मरमित्र बांधवाः निवारयामास ततो विभीषणो महास्वरं सायुध-
मुद्यतं वधे ३० राजन् वधाहो न भवेत् कथंचन प्रतापयुक्तैः परराजवानरः हतेऽस्मिन्वानरे दूते वार्ता को वा-
निवेदयेत् रामाय त्वय मुद्दिश्य वधाय समुपस्थितः ३१ अतो वधसमं किंचिदन्य चिंतय वानरैः सचिन्हो
गच्छ तु हरि र्येह स्त्रायास्यति दूतम् ३२ रामः स ग्रीवसहितस्ततो युद्धं भवेत्तव विभीषणवचः शुक्लारावणो
प्येतदब्रवीत् ३३ वानराणां हिलां गुले महामानो भवेत्किल अतो वस्त्रादिभिः पुच्छं वेष्टयित्वा प्रयत्नतः ३४
बन्धिना योजयित्वै नं फ्रामयित्वा पुरेऽभितः विसर्जयत पश्यंतु सर्वे वानरयूथपाः ३५ तथेति शणपदैश्च
वस्त्रैरन्यैरनेकशः तैलाक्तैः वेष्टयामासु लंगूलमारुते हृदम् ३६ पुच्छीये किंचिदनल दीपयित्वाथ
राक्षसाः रज्जुभिः सह दं बद्धा धृत्वा तं बलिनौऽसुराः ३७

नृरामायेत्यन्वयः यं रामस्य त्वं वधाय समुपस्थितः यं राम
मुद्दिश्य त्वं वधाय समुपस्थितः आत्मवधार्थं तदा गमनेच्छावान् सन् स्वच्छंदः कथमत्रागच्छेदिति गूढोऽर्थः ३१ आयास्यतीति छेदः ३२
ततो युद्धं तदभिलषितं भवेत् ३३ महामनाः प्रीतिपूर्वको ममेदमित्युपादेयमित्यभिमानः ३४ सर्वे वानरयूथपाः पश्यंतु दग्धपुच्छमेनमिति शेषः

३५ ३६ ३७

अ.रा.टी.
१५

३८ किंचित् नगरदाहम् ३९ सूक्ष्मो मूलाबंधान्निःसृतः ततः पुनरपि पर्वताकारो बभूव ततो गोपुरं पुरद्वारं मुस्युत्य तत्र विद्यमानमेकं
स्तंभम् ४० कार्यशेषं लंकादाह रूपम् ४१ ४२ हातातेत्यादि क्रंदमानाः प्रासादशिरवरे आरूढा अपि व्यासावह्निनेति शेषः ४३ वन्होपतंत्यो
देवता इव दृश्यंते ४४ जलधौ तत्समीपे उत्पुत्यांतः समुद्रमध्ये लांगूलं मज्जयित्वा स्वस्थचित्तो बभूव ४५ वायोः प्रियमित्रत्वात् सीताप्रार्थने

सं.कां.
५

समंताद्भूमयामासुश्चोरोयमिति वादिनः नूर्यघोषैर्घोषयंत स्ताडयंतो मुहुर्मुहुः ३८ हनूमता पितृसर्वसोदं किंचि
चिकीर्षुणा गत्वा तु पश्चिमद्वारसमीपं तत्र मारुतिः ३९ सूक्ष्मो बभूव बंधेभ्यो निःसृतः पुनरप्यसौ बभूव पर्व
ताकारस्तत उत्पुत्य गोपुरम् ४० तत्रैकं स्तंभमादाय हत्वा तानुरक्षिणः क्षणात् विचार्य कार्यशेषं प्रासाद
यादुहादुहम् ४१ उत्पुत्यात्पुत्य संदासपुच्छेन महता कपिः ददाह लंकां मरिवलां सादृ प्रासादतोरणाम् ४२ हाता
तपुत्रेनार्थेति क्रंदमानाः समंततः व्यासाः प्रासादशिरवरे आरूढा दैत्ययोषितः ४३ देवता इव दृश्यंते पतंत्यः पावकैः
रिवलाः विभीषणगृहं त्यक्त्वा सर्वे भस्मीकृतं पुरम् ४४ तत उत्पुत्य जलधौ हनूमान् मारुतात्मजः लांगूलं मज्जयि
त्वांतः स्वस्थचित्तो बभूव सः ४५ वायोः प्रियसखित्वाच्च सीतया प्रार्थितो नलः नददाह हरेः पुच्छं बभूव तं तशी
तलः ४६ यन्नाम संस्मरणधूतं समस्तपापास्तपत्रयानलमपीह तरंति सद्यः तस्यैव किं रघुवरस्य विशिष्टदतः सं
तप्यते कथमसौ प्रकृतानलैर्न ४७ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे संदरकांडे चतुर्थः सर्गः ४

न चानलोऽग्निर्वयि पुत्रस्य हरेः पुच्छं न ददाह तावन्मात्रमेव न किं त्वयं तं शीतलं बभूव ४६ यन्नाम स्मरणेन धूतानि दूरीकृतानि समस्तपापानि ये
स्ते तापत्रयमाध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकभेदात् ज्ञानं वह्निमपि तरंति ते न नर्पाज्यं त इत्यर्थः ४७ इति श्रीम. संदरकां. चतुर्थः सर्गः ४

१५

अथलंकादाहेः शोकवनस्थानदाहेपिसीतायाः दाहसंदेहनिवृत्तये पुनः सीतां दृष्ट्वा तामापृच्छ्य गतइत्याह ततइति हे देविरामसन्निधिं
गच्छामि भवतीमामाज्ञापयन्वित्यन्वयः १ सानुजोरामस्त्वादृष्टुमागमिष्यतीत्युक्त्वा जानकीं त्रिः परिक्रम्य प्रदक्षिणं कृत्वा २ पुनः प्रणम्य
गंतुं प्रस्थित इदं वक्ष्यमाणं अब्रवीत् तेभ्यः इति विनयोक्तिः ३ ४ वार्ताश्रुतिं वार्ताश्रवणम् ५ यद्येवं रा मवार्ताश्रवणं विना स्थातुमशक्यत्वं य

श्रीमहादेव उवाच ततः सीतां नमस्कृत्य हनूमानब्रवीद्वचः आज्ञापयतु मां देवि भवतीरामसन्निधिम् १
गच्छामिरामस्त्वादृष्टुमागमिष्यतीति सानुजः इत्युक्त्वा त्रिः परिक्रम्य जानकीमारुतात्मजः २ प्रणम्य प्रस्थि
तोगंतुमिदं वचनमब्रवीत् देवि गच्छामि भद्रं ते पूर्णं द्रक्ष्यसि राधवम् ३ लक्ष्मणं च स सुग्रीवं चानराय
तकोटिभिः ततः प्राह हनूमंत जानकीदुःखकर्षिता ४ त्वां दृष्ट्वा विस्मृतं दुःखमिदानीं त्वंगमिष्यसि इ-
तः परं कथं वर्तेरामवार्ताश्रुतिं विना ५ मारुतिरुवाच यद्येवं देवि मे स्कंधमारोहक्षणेमात्रतः रामेण
योजयिष्यामि मन्यसे यदि जानकि ६ सीतोवाच रामः सागरमाशोष्य बद्ध्वा वा शरपंजरैः आगत्यवानरैः
सान्द्देहत्वा रावणमाहवे ७ मां नयेद्यदि रामस्य कीर्तिर्भवति शाश्वती अतो गच्छ कथंचापि प्राणान् संधारया
म्यहम् ८ इति प्रस्थापितो वीरः सीतया प्रणिपत्य ताम् जगाम पर्वतस्याग्रे गंतुं पारं महोदधेः ९

दिमन्यसे यद्येतत्तव चित्ते आयाति तर्हि आचरेति शेषः ६ आशोष्येति मुरव्यः पक्षः दयया तदकरणे बद्ध्वा वेति शरपंजरैः शरसमूहैः ७ य
दिरावणं हत्वा मां नयेत्तर्हि रामस्य शाश्वती कीर्तिर्भवेत् कथंचापि कथंचिदित्यर्थः ८ महोदधेः पारं गंतुं पर्वतस्याग्रे उपरिभागे जगाम ९

अ.रा.टी.
१६

महासलोमहाबलः तत्रोर्ध्वशिखरे गत्वा पर्वतश्च महीतलं जगामेत्यनुकर्षः १० तद्मनमप्यंशेन न किंतु संपूर्ण एव गत इत्याह त्रिंशद्यो
जनं महीत उच्छ्रितोऽपि महीसमानत्वं जगाम गगनांतस्थः गगनमध्यस्थः ११ तं महांतं शब्दं महान् स्वनः प्रतिध्वनिर्यस्य तं शब्दं चक्रुः १२

सुं.कां.
५

तत्र गत्वा महासत्वः पादाभ्यां पीडयन् गिरिम् जगाम वायुवेगेन पर्वतश्च महीतलम् १० ततो महीसमानत्वं
त्रिंशद्यो जनमुच्छ्रितः मारुतिर्गगनांतस्थो महाशब्दं चकार सः ११ तं श्रुत्वा वानराः सर्वे ज्ञात्वा मारुतिमागत
म् हर्षेण महता विष्टाः शब्दं चक्रुर्महास्वनम् १२ शब्देनैव विजानीमः कृतकार्यः समागतः हनुमानेव पश्य
ध्वं वानरा वानरर्षभम् १३ एवं सुवल्गुवीरैश्च वानरैश्च समासु मारुतिः अवतीर्य गिरिर्मूर्ध्नि वानरानि दमयि
त् १४ दृष्ट्वा सीतामया लंकाधिपिता च सकानना सभाषितो दशग्रीवस्ततोऽहं पुनरागतः १५ इदानीमेव
गच्छामो रामसंश्रयसन्निधिम् इत्युक्त्वा वानराः सर्वे हर्षेणा लिंग्य मारुतिम् १६ केचिच्चुचुंबुलं गूलं नृ
तुः केचिदुल्काः हनुमता समेतस्तजग्मुः प्रस्रवणं गिरिम् १७ गच्छंतो ददृशुर्वीरा वनं संश्रयवर्क्षितम्
मधुसंज्ञं तदा प्राहुरंगद वानरर्षभाः १८ क्षुधिताः स्मो वयं वीरदेह्यनुज्ञां महामते भक्षयामः फलान्यद्यपि बामो
मृतवन्मधु १९

हनुमाने वायं कृतकार्यः समागत इति शब्देनैव जानीमः केचिद्वानरा दृष्ट्वा वानरर्षभं पश्यध्वमित्याहः १३ १४ पूर्वसीतापदोक्ते
पदांतरोच्चारणपर्यंतं क्रियापदसंदेहः स्यादिति पूर्वदृष्टेति उक्तिः १५ १६ केचिच्चुचुंबुरित्यादि हर्षाविष्ट वानरजातिलक्षणम् १७ १८ १९

१६

संतुष्टाः फलभक्षणो नमधुपानेन च २० जक्षध्वं भक्षयंति त्वय्यर्थः २१ दधिवक्त्रो नाम तद्रक्षिणां सुरव्यस्तदक्षणाधिकृतः २२ वानरर्षभाः दधिवक्त्रमेरिताः पिबतो वानरान् ताडयामासुरित्यन्वयः २३ २४ कुमारैणांगदेन हनूमता च नष्टं नाशितमित्यर्थः २५ हस्ता आगत इति छे

संतुष्टाराघवं द्रष्टुं गच्छामोद्यैवसानुजम् २० अंगद उवाच हनूमान् कृतकार्येयं पिबते तत्प्रसादतः जक्षध्वं फलमूलानि त्वोरितं हरिसत्तमाः २१ ततः प्रविश्य हरयः पातुमारेभिरेमधु रक्षिणस्ताननाहत्य दधिवक्त्रेण नोदितान् २२ पिबतस्ताडयामासुर्वानरान् वानरर्षभाः ततस्तान्मुष्टिभिः पादैश्चूर्णयित्वा पपुर्मधु २३ ततो दधिमुखः क्रुद्धः सुग्रीवस्य समानुलः जगाम रक्षिभिः संहृद्य च राजा कपोश्वरः २४ गत्वा तमब्रवीद्देवचिरकालाभिरक्षितम् नष्टमधुवनं तैः द्यकुमारैणां हनूमता २५ श्रुत्वा दधिमुरवे नोक्तं सुग्रीवो हृष्टमानसः हस्तागतो न संदेहः सीतां पवननन्दनः २६ नोचेन्मधुवनं द्रष्टुं समर्थः को भवेन्मम तत्रापि वायुपुत्रेण कृतं कार्यं न संशयः २७ श्रुत्वा सुग्रीववचनं हृष्टो रामस्तमब्रवीत् किमुच्यते त्वय्याराजन्वचः सीता कथान्वितम् २८ सुग्रीवस्त्वब्रवीद्वाक्यं देवदृष्टावनीसता हनूमत्प्रमुखाः सर्वे प्रविष्टा मधुकाननम् २९ भक्षयंति स्म सकलं ताडयंति स्म रक्षिणः अकृत्वा देवकार्यं ते द्रष्टुं मधुवनं मम ३० न समर्थोऽस्मि तो देवी दृष्ट्वा सीतेति निश्चितुम् रक्षिणो वो भयमास्तु गत्वा ब्रूत ममाज्ञया ३१

दः २५ नोचेन्मम मधुवनं द्रष्टुं कः समर्थो भवेत् २७ अतिहर्षात् बहुमानेन सुग्रीवं प्रति राजन्निति वचः २८ अवनीसता जानकी २९ मम मधुवनं द्रष्टुं न समर्थ इत्यन्वयः ३० भौरक्षिणो वो युष्माकं भयं वानरेभ्यस्ताडनजं मास्तु अतीममाज्ञया गत्वांगदसुरान् वानरान् ब्रूत युष्मान् रामसुग्रीवावाकारयत इति शेषः इत्युक्त्वा ममांतिकं मत्समीपं तानानयध्वम् ३१ ७ ७

अ. रा. टी.
१७

३२ ३३ अतीवहृष्टास्तेरामसुग्रीवलक्ष्मणाः युष्मान् स्वसमीपागमनाय त्वरं यंति ३४ भू संबंधोत्तरं राघवाश्वासनाय पूर्वदृष्टासीतेत्याह ततः
क्रमेण रामसुग्रीवौ प्रणिपत्य ३५ ३६ जानकीकुशलं माहेत्याह शक्राशोकेन ३७ हाइति शोकव्यंजनमात्रम् ३८ जन्मारभ्य तव कथां श्रुत्वा

सुं. कां.
५

वानरानंगदपुरवानानयध्वंममांतिकम् श्रुत्वा सुग्रीववचनंगत्वा ते वायुवेगतः ३२ हनूमत्पुरवानूचुर्गच्छते-
श्वरशासनात् द्रष्टुमिच्छति सुग्रीवः सरामोलक्ष्मणान्वितः ३३ युष्मानतीवहृष्टास्ते त्वरं यंति मेहाबलाः त-
थैत्यं बरमासाद्य ययुस्तेवानरोत्तमाः ३४ हनूमते पुरस्कृत्य युवराजं तथांगदम् रामसुग्रीवयोरग्रे निपेतुर्भु-
विसत्वरम् ३५ हनूमान् राघवं प्राह दृष्टासीता निरामया साष्टांगप्रणिपत्या गे रामं पञ्चादृशीश्वरम् ३६ कुशलं
प्राहरजेन्द्रजानकीत्वांशकान्विता अशोकवनिकामध्ये शिंशपामूलमाश्रिता ३७ राक्षसीभिर्परिवृतानिराहा-
राकृशाग्रभो हारामरामरामेति शोचंती मलिनांबरा ३८ एकवेणीमया दृष्टा शनैराश्वासिता शुभा वक्षशाखां
तरे स्थित्वा सूक्ष्मरूपेण ते कथाम् ३९ जन्मारभ्य तवत्यर्थं दंडकागमनं तथा दशाननेन हरणं जानक्यारहितं
त्वयि ४० सुग्रीवेण यथा मे व्रीकृत्वा वालिनिबर्हणम् मार्गणार्थं च वैदेह्याः सुग्रीवेण विसर्जिताः ४१

मया सूक्ष्मरूपेण वक्षशाखांतरे स्थित्वा शनैराश्वासितेत्यन्वयः ३९ अत्यर्थं विस्तरेण दंडकागमनादिकथोक्तेति शेषः त्वयिरहिते देशांत-
रंगते सति जानक्या दशाननेन हरणमित्यन्वयः ४० वालिनिबर्हणं तद्वद्वृत्ता यथा सुग्रीवेण मे व्री सफला कृतेति शेषः ४१

४२ ४३ ४४ सः येनोक्तं स इत्यर्थः ४५ ४६ ४७ तेन अंगुलीयकत्वाभेन राघवस्यासः सेवक इत्यतिविश्वस्ताराक्षसीनां तर्जनैः पीड्यमानाय

महाबलामहासत्वाहरयोजितकाशिनः गताः सर्वत्र सर्वे वै तत्रैकोऽहमिहागतः ४२ अहं सुग्रीवसन्धि-
बोदासोऽहं राघवस्य हि दृष्टाय ज्ञानकीर्णाय तस्यासः फलितोऽयमे ४३ इत्युदीरितमाकर्ण्य सीता विस्फा-
रितेक्षणा केन वाकर्ण्य पीयूषं श्रावितं मेशुभाक्षरम् ४४ यदि सत्यं तदा यातुमहर्षिर्न पथं तु सः ततो ह वान-
राकारः सूक्ष्मरूपेण जानकीम् ४५ प्रणम्य प्राञ्जलिर्भूत्वा दूरादेव स्थितः प्रभो पृष्ठोऽहं सीतया कस्तुभं
त्यादिव ह विस्तरम् ४६ मया सर्वं क्रमेणैव विज्ञापितं मरिदेम् पश्चान्नयापितं दैव्यं भवेद्दत्तांगुलीयक-
म् ४७ तेन मामतिविश्वस्तावचनं चेदमब्रवीत् यथा दृष्टास्मि ह तु मन्त्रीकृत्यमाना दिवानि शम् ४८ रा-
क्षसीनां तर्जनैस्तत्सर्वं कथय राघवे मयोक्तं देविरामोऽपि त्वच्चिन्तापरिनिष्ठितः ४९ परिशोचत्यहो रा-
त्रं त्वद्वर्तनाधिगम्य सः इदानीमेव गत्वा हं स्थितिं रामाय ते ब्रुवे ५० रामः श्रवणमात्रेण सुग्रीवेण सलक्ष्म-
णः वानरानीकपैः सार्द्धमागमिष्यति तैर्तिकम् ५१ रावणं सकुलं हत्वा नेष्यति त्वां स्वकं पुरम् अभिज्ञा-
देहि मे देवि यथा मा विश्वसेद्विभुः ५२

यथा दृष्टास्मि तत्सर्वं पीडनं राघवे कथय ४८ त्वच्चिन्तापरिनिष्ठितः त्वच्चिन्तायां
स्थितः ४९ त्वद्वर्तनाधिगम्य अहो रात्रं परिशोचति त्वामिति शेषः ५० ५१ विश्वसेत्सत्यं जानकीं हत्वा आगत इति विश्वसेदित्यर्थः ५२

अ. रा. टी.
१८

शिरोरत्नं दत्त्वा चित्रकूटगिरिस्थं काकवृत्तमप्याह ५३ ततः संदेशमाहेति शेषः तमाहाश्रुपूर्णाक्षीति यन्मे किंचिद्दुरुक्तं दुर्वचोभाषितं
तत्क्षमस्व तदज्ञभावेनाज्ञतयामयाभाषितम् अतो यथासांगमोऽस्मात् दुःखान्तरयेन्नया कृपान्वितः कुरु इति लक्ष्मणं ब्रूहीत्यन्व

सुं. कां.
५

इत्युक्त्वा सा शिरोरत्नं चूडापाशे स्थितं प्रियम् दत्त्वा काकेन यद्वृत्तं चित्रकूटगिरौ पुरा ५३ तदप्याहाश्रुपू
र्णाक्षी कुशलं प्राह राघवम् लक्ष्मणं ब्रूहि मे किंचिद्दुरुक्तं भाषितं पुरा ५४ तत्क्षमस्वाज्ञभावेन भाषितं
कुलनंदन तारयेन्मायथारामस्तथा कुरु कृपान्वितः ५५ इत्युक्त्वा रुदती सीता दुःखेन महता वृत्ता म
याप्याशवासितारामवदता सर्वमेव ते ५६ ततः प्रस्थापितो राम लवत्समीपमिहागतः तदा गमनवेलाया
मशोकवनि कां प्रियाम् ५७ उत्पाद्य राक्षसास्तत्र बहून् हत्वा क्षणादहम् रावणस्य सुतं हत्वा रावणेनाभि
भाष्य च ५८ लंकां मशेषतो दग्ध्वा पुनरप्यगमं क्षणात् श्रुत्वा हनूमतो वाक्यं रामात्यंतप्रहृष्टधीः ५९
हनूमं स्तेकृतं कार्यं देवैरपि स दुष्करम् उपकारं न पश्यामि तव प्रत्युपकारिणः ६०

यः ५४ ५५ महता दुःखेनावृता आसीदिति शेषः सर्वमेव वृत्तान्तं वदता मयापि सा आशवासिता ५६ प्रियं रावणस्येति शेषः ५७ उत्पा
त्य उत्पादितवृक्षां कृत्वा ५८ पुनरप्यगमं लवत्समीपमिति शेषः प्रहृष्टधीः प्रहृष्टचेताः प्रत्युपकारिणः सांप्रतिकृतोपकारस्य ६०

१८

सर्वस्वं आलिंगनम् ६१ सः जगत्कर्तृत्वादिपरमेश्वर्यवान् ६२ आलिंगनस्य सर्वस्वत्वमुपपादयन्नाह परिरंभइति यतस्त्वंममभक्तोऽसि अतस्त्वयायंलब्धइतिशेषः ६३ कृतपुण्यपुंजोवायुतनयः तेनैव रामेण परिरब्धमूर्तिरतुलांपदवींप्रयांतीति किंपुनर्वक्त

इदानींतेप्रयच्छामिसर्वस्वंमममारुते इत्यालिंग्यसमाकृष्यगाढंवानरपुंगवम् ६१ सार्द्धनेत्रोरघुश्रेष्ठः प
रांप्रीतिमवापसः हनुमंतमुवाचेदंराघवोभक्तवत्सलः ६२ परिरंभोहिमे लोके दुर्लभः परमात्मनः अ
तस्त्वंममभक्तोऽसि प्रियोऽसि हरिपुंगव ६३ यत्पादपद्मयुगलं तुलसीद्वलाद्यैः संपूज्य विष्णुपदवीमनु
लांप्रयांति तेनैव किंपुनरसौ परिरब्धमूर्तीरामेण वायुतनयः कृतपुण्यपुंजः ६४ इति श्रीमदध्यात्म
रामायणे उमामहेश्वरसंवादे सुंदरकांडे पंचमः सर्गः ५ सुंदरकांडे सर्गाः पंचैवाध्यात्मिकशब्दि
ते प्रोक्तास्त्रीणि शतानि श्लोकास्त्रिभुवनपापहराः १ श्रीसीतारामचंद्रार्पणं भूयात् शुभंभवतु

व्यमिति शेषः ६४ इति श्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादि विरुदावलीविराजमानस्य हिंमतिवर्मणः पुत्रस्य श्रीराम
वर्मणः कृतौ अध्यात्मरामायणे सुंदरकांडे पंचमः सर्गः ५ श्रीसीतारामोजयति ७ श्रीशः प्रसन्न

इति श्रीमदध्यात्मरामायणसुंदरकांडः समाप्तः

अथ श्रीमदध्यातरागायणयुद्धकांडप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः यथावदिति १ यदन्येन मनसा स्मर्तुमपि न शक्यमित्यन्वयः २ धर्षयितुम् अशोकवनिकादिना-
शेन ३ सग्रीवस्येदृश इति मृत्यु इति शेषः ४ कपीश्वरः सग्रीवः ५ जानक्याः परिमार्गणरूपं कार्यमनेन सकृत्कृतं सम्यक्
कृतम् एवं हनुमन्तं स्तुत्वा प्रकृतमाह समुद्रमित्यादियतः सीदतीव ६ अतः कथमित्यादि ७ ८ यतश्चिन्ताकार्यविना

श्रीमहादेव उवाच यथावद्भाषितं वाक्यं श्रुत्वा रामो हनूमतः उवाचानन्तरं वाक्यं हर्षेण महता वृतः
१ कार्यकृतं हनुमता देवैरपि सद्गुणैः मनसापि यदन्येन स्मर्तुं शक्यं न भूतले २ शतयोजनविस्ती-
र्णं लंघयेत्कः पयोनिधिम् लंकां च राक्षसैर्गुप्तां को वा धर्षयितुं क्षमः ३ मृत्युकार्यं हनुमता कृतं सर्वम्
शेषतः सग्रीवस्येदृशो लोके न भूतो न भविष्यति ४ अहं च रघुवंशश्च लक्ष्मणश्च कपीश्वरः जानक्या-
दर्शनेनाद्यर्क्षिताः स्मो हनूमता ५ सर्वथा सकृत्कृतं कार्यं जानक्याः परिमार्गणम् समुद्रमनसा स्मृत्वा
सीदतीव मनोमम ६ कथं न क्रदन् राक्षसीणां समुद्रशतयोजनम् लंघयित्वा रिपुं हन्यामि कथं द्रक्ष्यामि जा-
नकीम् ७ श्रुत्वा तुरामवचनं सग्रीवः प्राहराद्यवम् समुद्रं लघयिष्यामि महान् क्रदन् राक्षसकुलम् ८ लं-
कां विध्वंसयिष्यामि हनिष्यामि दुरावणम् चिन्तां त्यज रघुश्रेष्ठ चिन्ताकार्यं विनाशिनी ९ एतान्यश्रयमहा-
सत्त्वान् शूरान् वानरपुंगवान् त्वत्प्रियाथ समुद्युक्तान् प्रवेष्टुमपि पावकम् १० समुद्रतरणैर्बुद्धि कुरुष्व
प्रथमं ततः दृष्ट्वा लंकां दशग्रीवो हत इत्येव मन्महे ११

शिनी अतस्तोत्यज ९ त्वत्प्रियनिमित्तं पावकं प्रवेष्टुमपि समुद्युक्तान् १०
प्रथमं समुद्रतरणविषयं निश्चयमातिष्ठेत्यर्थः लंकादर्शिनोत्तरकालमस्माभीरावणो हत इत्येव मन्महे एष एवास्माकं निश्चय इत्य-
र्थः ११

अ. रा. दी.
१

कंचित्कमपि १२ निमित्तानि शकुनानि १३ १४ येन केन प्रकारेण समुद्रशोषणेन सेतुना वा देवदानवैः दुःसाध्यं योऽहं प्रवृष्टं चे-
ति शेषः १५ प्रतीकारम् तन्नाशोपायम् १६ दिव्यत्वेन त्रिकूटशिवरस्थत्वेन चैतरासाध्यत्वम् १७ प्राकारेण नगरवेषनमितिः

यु. कां.
६

न हि पश्याम्यहं कंचिच्चिषु लोकेषु राघव गृहीतधनुषोयुक्तेति चेदभिमुखो रणे १२ सर्वथानोजयोरामो मवि-
ष्यति न संशयः निमित्तानि च पश्यामि तथा भूतानि सर्वशः १३ संग्रिववचनं श्रुत्वा भक्तिवीर्यसमन्वितम्
अंगीकृत्या ब्रवीदामो ह नूतनपुरःस्थितम् १४ येन केन प्रकारेण लंघयामो महान्विमम् लंकास्वरूपं मे ब्रूहि
दुःसाध्यं देवदानवैः १५ ज्ञात्वा तस्य प्रतीकारं करिष्यामि कपीश्वर श्रुत्वा रामस्य वचनं ह नूमान् विनूयान्वि-
तः १६ उवाच प्राजलिर्देवयथा दृष्टं ब्रवीमि ते लंका दिव्या पुरी देव त्रिकूटशिवरस्थिता १७ स्वर्णप्राका-
रसहिता स्वर्णाद्वालुकसंयुता परिरवाभिः परिवृता पूर्णाभि निर्मलौदकैः १८ नानोपवनशोभा दद्यादि-
व्यवापीभिरावृता गृहेर्विचित्रशोभा दयेर्मणिस्तंभमयैः शम्भैः १९ पश्चिमद्वारमासाद्य गजवाहाः सह-
स्रशः उत्तरे द्वारि तिष्ठन्ति साश्ववाहाः सप्ततयः २० तिष्ठन्त्यर्बुदसंख्याकाः प्राच्यामपि तथैव च रक्षिणौ
राक्षसावीरा द्वारं दक्षिणमाश्रिताः २१ मध्यकक्षेऽप्यसंख्याता गजाश्चरन्त्यपत्तयः रक्षयति सदा लंकानाना-
स्त्रकुशलाः प्रभो २२ संक्रमैर्विवेधैर्लंकाशतघ्नीभिश्च संयुता एव स्थितेऽपि देवेश शरणमेतच्च चेष्टितं २३

परिरवाः प्राकारसङ्ख्याः प्राकाराद्द्विदेशस्थाः रवाताः १८ वायः स्वल्पजलाशयाः अवतरणसोपानसहिताः कूपविशेषाः १९
सहस्रशस्तिष्ठन्तीति शेषः २० २१ २२ संक्रमाः परिवद्धाः सर्वप्रवेशयोग्या मार्गाः मेचेष्टितं मत्कृतो व्यवहारः २३ २४ २५

१

२४ संक्रमानाशिताः प्राकारपातनेन पूरयित्वा सर्वप्रवेशयोग्याः कृताः २५ लवणांबुधेस्तीरंगच्छाम इत्यन्वयः २६ २७ विजयो-
न्वर्थनामा २८ सुतरांदुर्धर्षामपिनाशयामि २९ यूथपाः जांबवदाद्याः ३० लंभयासहयाहीतिशेषः ३१ ३२ सेनापाः सेनापालाः ३३

दशाननब्रूलोघस्यचतुर्थं शोभयामाहृतः दग्धालंकापुरीं स्वर्णीप्रासादो धर्षितो मया २४ शतद्वयः संक्रमाश्चैव
नाशितामेरघूत्तमं देवत्वदृशनादेवलंकाभस्मीकृता भवेत् २५ प्रस्थानंकुरुदेवेशगच्छामो लवणांबुधेः
तीरं सहस्रहावीरैर्वानरोधैः समंततः २६ शुक्लाहनूमतो वाक्यमुवाच रघुनंदनः सुग्रीवसेनिकान्सर्वान्प्रस्था-
नायामिनोदय २७ इदानीमेव विजयो मुहूर्तः परिवर्तते अस्मिन्मुहूर्ते गत्वा हलंकां राक्षससंकुलाम् २८
सप्राकारां सुदुर्धर्षां निशायामि सरावणाम् आनेष्यामि च सीतां मे दक्षिणाक्षि स्फुरत्यधः २९ प्रयातुवाहि-
नीं सर्वावानराणां तरस्विनाम् रक्षंतु यूथपाः सेनामग्रे पृष्ठे च पार्श्वयोः ३० हनूमंतं मथारुत्थगच्छाम्यग्रं गदं-
ततः आरुत्थलक्ष्मणो यातु सुग्रीवत्वमेयासह ३१ गजोगवाक्षोगवयोर्मैदो द्विविद एव च नलो नीलः सुषेण
श्च जांबवाश्च तथा परे ३२ सर्वे गच्छंतु सर्वत्र सेनापाः शत्रुघातिनः इत्याज्ञाप्य हरीनरामः प्रतस्थे सहल-
क्ष्मणः ३३ सुग्रीवसहितो हर्षात्सेनामध्यगतो विभुः वारुणं द्रुनिभाः सर्ववानराः कामरूपिणः ३४ ह्वेलं-
तः परिगजं तोजमुस्ते दक्षिणां दिशम् मक्षयंतो ययुः सर्वफलानि च मधूनि च ३५ भुवं तोराघवस्याग्रं ह-
निष्यामो द्यरावणम् एवमेवानरश्रेष्ठा गच्छंतु लंकां विक्रमाः ३६ हरिभ्यामुत्थमानो तोशु शुभांतरघूत्त-
मौ नक्षत्रैः सेवितो यद्वच्चंद्रसूर्या विवाचरे ३७ वारुणेंद्राः गजेंद्राः ३४ ह्वेलंतः ह्वेलाः युद्धार्थं गच्छतां भूराणां ग-
तिविशेषाः ३५ ३६ हरिभ्यां हनूमदंगदाभ्याम् नक्षत्रसदृशी अन्ये हरयः हनूमदंगदयोरत्युच्चत्वादंबरस्थचंद्रसूर्योपिमा ३७

अ. रा. टी.
२

आवृत्य आच्छाद्य प्रस्फोटयंतः शौर्यविशक्तभूम्याघातेन पादपानुद्धतः हस्तैर्युद्धार्थमिति शेषः ३८ सर्वत्रयावदृशनिपथ्य
देशे ३९ न असज्जत आसक्तानां भूत् अविश्रमं जगामेति यावत् ४० तेषां नराः ४१ आनुपूर्व्येण क्रमेण आययुः प्राप्ताः हनू
मंतं हनूमतः पंचम्यर्थे आषीं द्वितीया सग्रीवयुतो रामः ४२ सलिलसमीपं प्राप्य सग्रीवं प्रति रामो वचनमब्रवीदित्यन्वयः

यु. कां.
६

आवृत्य पृथिवीं कृत्स्नां जगाम महती चमूः प्रस्फोटयंतः पुच्छाग्रानुद्धतश्च पादपान् ३८ शैलानां रोहयंत
श्च जग्मुर्मरुतवेगतः असंख्याताश्च सर्वत्रवानराः परिपूरिताः ३९ तृष्णां जग्मुस्तथैव रामेण परिपालि
ताः गतांचमूर्दिवारात्रं च चिन्तासज्जतक्षणम् ४० काननानि विचित्राणि पश्यन्मलयसत्ययोः तैस्तद्यं
समतिक्रम्य मलयचतथागिरिम् ४१ आययुश्चानुपूर्व्येण समुद्रं भीमनिःस्वनम् अवतीर्य हनूमंतं रा-
मः सग्रीवसंयुतः ४२ सलिलाभ्यां शमासाद्य रामो वचनमब्रवीत् आगताः स्मोचये सर्वे समुद्रमकरालय
म् ४३ इतो गंतुमशक्ये नो निरुपायेन वानराः अत्र सेनानिवेशोऽस्तु मंत्रयामोऽस्य तारणे ४४ श्रुत्वा रा
मस्य वचनं सग्रीवः सागरांतिके सेनान्यवेशयत्स्त्रिप्ररक्षितां कपिकुंजरैः ४५ तैः पश्यंतो विषेदुस्तसाग
रं भीमदर्शनिम् महोन्नततरंगादथ भीमनक्रभयंकरम् ४६ अगाधगंगनाकारं सागरं वीक्ष्य दुःखिताः
तरिष्यामः कथं घोरं सागरं वरुणा लयम् ४७

आगताः प्राप्ताः स्म ४३ निरुपायेन उपायं विना अस्य तारणे अस्य समु
द्रस्य तारणे स्वार्थे णिच् मंत्रयामः उपायानिति शेषः ४४ ४५ विषेदुः दुःखिता बभूवुः महोन्नतैस्तरे गैरादथ संपन्नम् ४६ गंगना
कारं विपुलत्वेन तत्सादृश्यम् दुःखिता वानराः कथं तरिष्याम इत्यादेः इति चिन्ताकुलादस्य नेनान्वयः ४७ ४८ ४९ ५०

२

अथैव हंतव्यो हंतुमर्हः ४८ दुःखेन महता वृतः आसीदिति शेषः तत्र हेतुः कार्यमानुषः कार्यार्थमानुषः नादितमानुष्यत्वः एवं चे
दंदुःखादितस्य नदनमेवेति भावः ४९ यस्तु तोनतस्य दुःखादिदुःखत्वाद्वा द्वितीय इति द्वितीया द्विभयं भवतीति श्रुतेस्तस्य नदुःखा
दि इति भावः तदुपपादकं चिदात्मैक इति अनेकचेतनकल्पने गौरवात्सोऽद्वितीय एक इति भावः किंच योरामस्य स्वरूपतत्त्वतः
तत्त्वमस्यादिवाक्यतो जानाति सोऽपि दुःखादिभयतोऽसुच्यते स्वयमानंदस्वरूपस्य भगवतो नदुःखादि इति किंच कथ्यमिति भावः

हंतव्योऽस्माभिरद्यैव रावणो राक्षसाधमः इति चिंताकुलाः सर्वे रामपाश्वेव्यवस्थिताः ४८ रामः सीतामनु
स्मृत्य दुःखेन महता वृतः विलप्य जानकीं सीतां बहुधा कार्यमानुषः ४९ अद्वितीयश्चिदात्मैकः परमात्मा सुना
तनः यस्तु जानाति रामस्य स्वरूपतत्त्वतो जनः ५० तन्न स्मृतिदुःखादि किमुतानंदमव्ययम् दुःखहर्षभ
यक्रोधलोभमोहमदादयः ५१ अज्ञानलिंगान्येतानि कुतः सति चिदात्मनि देहाभिमानिनो दुःखेनादेहस्य
चिदात्मनः ५२ संप्रसादे ह्याभावात् सखमात्रे हि दृश्यते बुद्ध्याद्यभावात् संशयः दुःखं तत्र न दृश्यते अ
तो दुःखादिकं सर्वं बुद्धेरेव न संशयः ५३

५० दुःखादीत्यत्रादिशब्दात्माह दुःखेति ५१ तत्त्वज्ञमपि तानि कुतो न स्मृ
शंतीत्यत्र हेतुमाह अज्ञानलिंगानीति तस्य तत्त्वज्ञानेन नाशादिति भावः चिदात्मनि सर्वथाऽज्ञानरहिते तानि कुतः सति कथं भव
तीत्यर्थः तदेव दादयि पुनराह देहेति ५२ तस्य सखरूपत्वे हेतुमाह संप्रसादे इति सखरूपत्ववित्यर्थः ह्याभावात् द्वितीयाभा
वात् ननु शब्देऽपि दुःखं कुतो न तत्राह बुद्ध्याद्यभावादिति यतो बुद्धिरहिते तत्र न दृश्यते अतो बुद्धेरेव तत्सर्वमित्यर्थः ५३ ५४

अ. रा. टी.
३

नित्योदितत्वेन नाशराहित्यम् अबुधैर्मायागुणैः संगतः तत्संगतत्वेन कल्पितः सखीवदुःखीवचविभाज्यते ५४ इति श्रीम
त्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिविरुदावलीविराजमानस्य हिम्मातिवर्मणः पुत्रस्य श्रीरामवर्मणः कृतावध्यात्मरामायणे
सेतोयुद्धकांडे प्रथमः सर्गः १ लंकायामिति देवतैर्वापि देवतैरपीत्यर्थः वापादपूरणे १ २ असंहत्वेति अनुकर्षः ३ स्वस्थइ

यु. कां.
६

रामः परात्मा पुरुषः पुराणो नित्योदितो नित्यसुखो निरीहः तथा अपि मायागुणसंगतो सोऽसखीवदुःखीवविभा
ज्यते बुधैः ५४ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमासहस्रपुराणसंवादे युद्धकांडे प्रथमः सर्गः १ श्रीमहादे
व उवाच लंकायारावणादृष्ट्वा कृतं कर्म हनूमता दुष्करदेवतैर्वापि हिंसा किंचिदवाङ्मुखः १ आह्वयमंत्रि
णः सर्वा निदं वचनमब्रवीत् हनूमता कृतं कर्म भवद्भिर्दृष्टमेव तत् २ प्रविश्य लंकां दुर्धर्षां दृष्ट्वा सीतां दुरास-
दाम् हत्वा च राक्षसान्वीरानक्षमेदोदरीकृतम् ३ दग्धालंकां मशेषेण लघयित्वा च सागरम् युष्मान् सर्वा
नति क्रम्य स्वस्थो गात्पुनरेव सः ४ किं कर्तव्यमिति स्माभिर्युयमंत्रविशारदाः मंत्रयध्वं प्रयत्नेन यत्कृतं मे हि
तं भवेत् ५ रावणस्य वचः श्रुत्वा राक्षसास्तमथाऽब्रुवन् देवशंका कुतो रामात्तव लोकजितोरपो ६ इन्द्रस्तु
बध्वानि क्षिप्तः पुत्रेण तव पत्न्यैर्न जित्वा कुबेरमानीय पुष्पकमुज्यते त्वया ७ यमोजितः कालदंडाद्वयना-
भूतवप्रभो वरुणाहुकृतेनैव जितः सर्वे पिराक्षसाः ८

त्यनेन भवत्कृतांगवैकतराहित्यं सूचितम् ४ यत्कृतं सन्नेहि
तं भवेत्तन्मंत्रयध्वमित्यन्वयः ५ लोकजितः इन्द्रादिलोकजयिनः ६ तदेवाहेंद्रस्त्विति पत्न्यैः पुत्रेण कुबेरं जित्वा पुष्पकमानीय मुज्यते इ-
त्यन्वयः ७ यदा यमोजितस्तदा कालदंडादपि भयनाभूतकुतो मानुषाद्वयमिति भावः सर्वे पिराक्षसा इत्यस्य त्वदधीना इति शेषः
८

३

९ नोस्माकं यातदवज्ञातस्मिन्नवज्ञातत्कृतमित्यर्थः अवज्ञाकारणमाहुः अयं वानरः किमस्माकं करिष्यतीति शेषः अस्मि
न्वानरे पौरुषस्य दर्शने किं फलं निःफलं तत् १० इतीत्यादि धर्षणं तेन किं भवेदिति तस्योपेक्षाभावे इत्यादि अयं किंकः प
रार्थः इति वयं प्रमत्तास्तेन प्रमादेन हनूमता वंचिताः ११ यदितं जानीमः अयमेवं रूप इति यदि जानीम इत्यर्थः गमिष्यति गतः

मयो महासुरो भीत्या कन्या दत्त्वा स्वयंतव त्वद्वशे वर्तते द्यापि किमुतान्ये महासुराः ९ हनूमद्वर्षणं यत्तु तद
वज्ञाकृतं चूनः वानरोयं किमस्माकमस्मिन्नोरुषदर्शने १० इत्युपेक्षितमस्माभिर्धर्षणं तेन किं भवेत् व
यं प्रमत्ताः किं तेन वंचितास्मो हनूमता ११ जानीमो यदि तं सर्वं कथं जीवन् गमिष्यति आज्ञापय जगत्कृत्स्नम्
वानरममानुषम् १२ कृत्वा याम्यो महो सर्वे प्रत्येकं वानियोजय कुंभकर्णस्तदा प्राहरावणं राक्षसेश्वरम् १३
आरब्धं यत्त्वया कर्म स्वात्मना शाय केवलम् न दृष्टो सितदाभाग्यात्वरामेणामहात्मना १४ यदि पश्यति राम
स्त्वाजीवन्नायासिरावणं रामो न मानुषो देवः साक्षान्नारायणोऽव्ययः १५ सीता भगवती लक्ष्मी रामप
त्नी यशस्विनी राक्षसानां विनाशाय त्वया नीता सक्रमं ध्यमा १६ विषपिंडमिव आगीर्य महामीनो यथा तथा
आनीता जानकी पश्चात् त्वया किं वा भविष्यति १७

स्यादित्यर्थे आर्षम् १२ सर्वा निज्ञापय एकैकं वेत्यर्थः १३ यत्कर्म त्वया
रब्धं तत्केवलं स्वात्मना शाय आरंभकाल एव नाशः प्रसक्तः परंतु भाग्याज्जीवितोसि यत्तदारामेण न दृष्टोसि १४ जीवन्नाया-
सीत्यत्र हेतुभूतं रामस्वरूपमाह रामोनेति १५ त्वया आनीतेति च्छेदः १६ विषपिंडमिव तत्सदृशं आगीर्य निगीर्य महामीनो
यथा पश्चात्तप्यति तथा त्वया जानकी आनीता अथ किं वा भविष्यतीति पश्चात्तप्यसे इति शेषः १७ ६ ६ ६

अ.रा.टी.
४

सर्वसमंकरिष्यामिपराक्रमेणेतिभावः १८ १९ एकतानः तन्मात्रविषयध्यानवान् देवारिरावणं प्रणम्योपतत्समीपे भ्रातृत्वा
दुपविष्टः २० कुंभप्रवणः कुंभकर्णः आदिनेंद्रजित् मत्तप्रमत्तान् अतिशयेन मत्तानित्यर्थः कामातुरंदशाननं विलोक्य प्राह
२१ कुंभकर्णेन्द्रजितो यस्य युधिस्थातुं न शक्नोतीति प्रसिद्धौ महापार्श्वमहोदरावपिन शक्नोतीति तथानिकुंभकुंभातिकाया अपिन श-

यु.को.
६

यद्यप्यनुचितं कर्मत्वया कृतमजानता सर्वसमंकरिष्यामि स्वस्थचित्तो भव प्रभो १८ कुंभकर्णवचः श्रुत्वा
वाक्यमिन्द्रजित् ब्रवीत् देहि देवममानुजां हत्वारामं सलक्ष्मणम् १९ सखीवंचानरांश्चैव पुनर्यास्यामितेति क
म् तत्रागतो भागवत् प्रधानो विभीषणो बुद्धिमतां वरिष्ठः श्रीरामपादद्वय एकतानः प्रणम्य देवारिपुत्रोपवि-
ष्टः २० विलोक्य कुंभप्रवणादिदेत्यान्मत्तप्रमत्तानतिविस्मयेन विलोक्य कामातुरमप्रमत्तो दशाननं प्राह वि-
शुद्धबुद्धिः २१ न कुंभकर्णेन्द्रजितो च राजन् तथा महापार्श्वमहोदरौ तौ निकुंभकुंभौ च तथा तिकायः स्थातुं
न शक्नोत युधि राघवस्य २२ सीतामिधानेन महाग्रहेण ग्रस्तो सिराजन् न च ते विमोक्षः तामेव सत्कृत्य महा-
धनेन दत्त्वा मिरामाय सरस्वीभवत्सम् २३ यावन्नरामस्य शिताः शिलाः सुरवालं कामाभिव्याप्य शिरांसिरक्षसा
म् छिंदेति तावद्द्रुनायकस्य भोतां जाने कीं त्वं प्रति दातुमर्हसि २४ यावन्नगाभाः कपयो महाबला हरीन्द्रतुल्या
नरवदंष्ट्रयोधिनः लंकां समाक्रम्य विनाशयंति ते तावद्दुतं देहिरयूतमायताम् २५

क्ता अन्येषां कागणनेति भावः २२

न च ते विमोक्षः ततो महाग्रहादिति शेषः महाधनेन रत्नादिना २३ अभिव्याप्येत्यनेन युगपत्सर्वदेशावच्छेदेन शिरच्छेदसूच
नं तेन पराक्रमातिशयवर्णनं तारक्षः कुलस्य कालरात्रिरूपां २४ हरीन्द्रतुल्याः महासिंहसदृशा यावन्नविनाशयंति तावत्ततः प्राक्
देहीत्यन्वयः २५

४

सुरेन्द्रैः कुबेरादिभिः देवराजः इन्द्रः नमृत्योः लोकंगतोपीतिशेषः २६ २७ दैत्योरावणः महत्तैभोगैः भोगसाधनैः २८ प्रतीपंप्रति-
 कूलं २९ कृतघ्नत्वादेवानार्येण अनार्येण कृतघ्नेन संगतिर्मेनियुज्यते विनाशमभिकाक्षंतिज्ञाती
 वचनकथनकाल एव हन्मि त्वं तु भ्रातृत्वाद्धननायोग्य इति तवधिकार एव वध इत्याह धिगित्यादि ३१ परुषो धिगिति वचनम् ३२

जीवन्तरामेण विमोक्ष्यसे त्वंगुप्तः सुरेन्द्रैरपिशङ्करेण नृदेवराजांकगतो नमृत्योः पाताललोकानपि संप्रविष्टः २६
 शत्रुमहितं पवित्रं च विभीषणवचः खलुः प्रतिजग्राह नैवासौ म्रियमाण इवोषधम् २७ कालेन नोदितो दैत्यो
 विभीषणमथाब्रवीत् महत्तभोगैः पुष्टांगो मत्समीपे वसन्तपि २८ प्रतीपमाचरत्येषममेव हितकारिणः मि
 त्रभावेन शत्रुमेजातो नास्त्यन्मसंशयः २९ अनार्येण कृतघ्नेन संगतिर्मेनियुज्यते विनाशमभिकाक्षंतिज्ञाती
 नाज्ञातयः सदा ३० योन्यस्त्वेवं विधं ब्रूयाद्वाक्यमेतन्निशाचरः हन्मि तस्मिन्क्षणे एव धिक्त्वारक्षः कुला
 धमम् ३१ रावणेनैव मुक्तः सन् परुषस्य विभीषणः उत्पपात सभामध्यात् गदोपाणिर्महाबलः ३२ चतुर्भि
 र्मात्रिभिः सार्द्धं गगनस्थो ब्रवीद्द्वचः क्रोधेन महता विष्टो रावणं दशकंधरम् माविनाशमुपेहित्वं प्रियवादिन-
 मेव माम् ३३ धिक्करोषितथापित्वज्येष्ठो भ्राता पितुः समः कालो राघवरूपेण जातो दशरथालये ३४ काली
 सीताभिधानेन जातो जनकनदिनी तावुभावागता वत्र भूमेभारिपनुत्तये ३५

ब्रवीत्तदाहमेति यद्यपि प्रियवादिनमेव माम् ३३ त्वं धिक्करोषितथापितुः समो ज्येष्ठो भ्राता त्वमितितवहितं ब्रवीमि इति शेषः
 तदाह काल इति सर्वसंहर्तृत्वार्थः ३४ काली सर्वसंहारे सहायभूता शक्तिः ३५

अ. रा. टी.

५

तैर्नैव रामेण अंतर्मीलित्वादिनिभावः स्वकर्तव्यनिर्वाहार्थं तव तथा प्रेरणेति तात्पर्यं अंतर्मीलित्वमेव तस्य व्युत्पादयति श्रीराम इ
ति प्रकृतेः साक्षाद्दृष्ट्यर्थः एवं च प्रकृतिकार्यद्रष्टृत्वमर्थोत्सिद्धं तत्किं प्रकृतिसंबन्धस्तथा सति तद्गर्मलेपापत्तिः हरिद्रादिसंबन्धाद्
स्त्रस्यैवेत्यत आह परस्तात्सर्वदेति पंकपक्षन्यायेन तद्गर्मासंबन्धः ३६ प्रकृतिद्रष्टृत्वमेवाह बहिरिति समोन तु न्यूनाधिकभावेना
पि वैषम्येण यथा कर्मफलप्रदत्वादिनिभावः वस्तुतस्तद्वातिरिक्तं नैव किंचित्सदस्तीत्याह नामेति यत्किंचित्सत्त्वेन नामादिप्र
तीयते तत्संबन्धेन च तत्त्वादेव तथा प्रतीतिविषय इति भावः ३७ एकस्थानेकरूपत्वं दृष्टान्तेन साधयति ३८ दार्ष्टान्तिके योजयति पंचे

यु. कां.

६

तैर्नैव प्रेरितस्त्वं तु न शृणोषि हितं मम श्रीरामः प्रकृतेः साक्षात्परस्तात्सर्वदा स्थितः ३६ बहिरंतश्च भूतानां समः
सर्वत्र संस्थितः नामरूपादिभेदेन तत्तन्मय इवा मलः ३७ यथानाना प्रकारेषु वृक्षेषु कोमहानलः तत्तदा कृ
तिभेदेन भिद्यते ज्ञानचक्षुषाम् ३८ पंचकोशादिभेदेन तत्तन्मय इवा बभौ नीलपीतादियोगेन निर्मलः स्फ
टिको यथा ३९ स एष नित्यसुक्तोऽपि स्वमायागुणविंबितः कालः प्रधानं पुरुषोऽव्यक्तं चेति चतुर्विधः ४० प्रधा
नपुरुषाभ्यां स जगत्कृत्स्नसृजत्यजः कालरूपेण कलनाजगतः कुरुते व्ययः ४१

ति अन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानम

यानंदमयाः पंचकोशाः आदिना भूतादीनि तत्रान्नमयः स्थूलशरीरम् ततः क्रमेण सूक्ष्मा अन्ये दृष्टान्तांतरमाह नीलेति ३९ स ए
षः रामः स्वमायागुणाः सत्त्वादयस्ते विंबिता यस्मिन्निति विग्रहः तेषु प्रतिविंबित इति वा ४० तत्र रजोगुणप्रतिविंबे प्रधान
पुरुषावित्याह प्रधानेति प्रधानं परिणामिपुरुषः स्वभोगापवर्गाय तत्त्ववर्तक इत्युभाभ्यां सृष्टिः तमोगुणप्रतिविंबे काल इत्या
ह कालरूपेणेति कलनां संहारं अर्थात् स्वगुणप्रतिविंबतो व्यक्तमित्युच्यते स चान्तर्मीलितया सर्वपालको दुर्ज्ञेयतया चाव्यक्तमिति
भावः ४१

५

तत्र कालरूपी संहार प्रधान इदानीं राम इत्याह कालेति ४२ ननु सर्वसमस्य भगवतो मद्ध्ये कथं प्रवृत्तिरत आह ब्रह्मणेति परिपालनानुगुण्येन दुष्टनिग्रहेऽपि न समत्वहानिः कर्मानुरूपफलदातृत्वमेव तस्य समत्वं तदनु रूपफलदाने हितस्य वैषम्यमापद्येत न च तदस्ति यथानेकेषु कर्मानुरूपफलदो राजा सर्वेषु सम इत्येव व्यवहियते ननु विषम इति भावः अन्यथा करणाभावे हेतुः सत्यसंकल्पत्वम् ४३ हनिष्यतीति सत्यसंकल्पत्वादेवेति भावः नन्वेवमवश्यं भाविनि मद्ध्ये तव गमनेन किं तत्राह हन्यमानमि

कालरूपी सभगवान् रामरूपेण मायया ४३ ब्रह्मणा प्रार्थितो देवस्त्वद्धार्यमिहागतः तदन्यथा कथं कुर्यात्सत्यसंकल्प ईश्वरः ४३ हनिष्यतीति त्वां रामस्तु स पुत्रबलवाहनम् हन्यमानं न शक्नोमि द्रष्टुं रामेण रावण ४४ त्वां राक्षसकुलं कृत्स्नं ततो गच्छामि राघवम् मयि याते रक्षस्वी भूत्वा रामस्त्वभवने चिरम् ४५ विभीषणो रावणवाक्यतः क्षणाद्विसृज्य सर्वसं परिच्छदं गृहम् जंगमरामस्य पदारविंदयोः सेवाभिकांक्षी परिपूर्णमनसः ४६ इति श्रीमद्भ्यात्मरामायणे उमासहेश्वरसंवादे युद्धकांडे द्वितीयः सर्गः २ श्रीमहादेव उवाच विभीषणो महाभाग श्वतुभिर्मित्रितभिः सह आगत्य गगने रामसंमुखे समवस्थितः

ति हेरावणत्वांस्वामिबुद्धि विषयं स्वीयत्वबुद्धि विषयं च राक्षसकुलं हन्यमानं द्रष्टुं न शक्नोमि अतस्त्वयिराक्षसकुले च तां बुद्धिं विहाय रामेवानरेषु चोक्तबुद्धिं कृत्वा राघवंगच्छामि तथा बुद्धि कृतमेव च दुःखमिति भावः ४४ ४५ विसृज्य सर्वमित्यनेन वैराग्यमुक्तं भगवद्भजनं तस्य मुख्यांगत्वात् परिपूर्णमनसि भवो मानसो मनोरथो यस्य सः भगवद्भजनकार्यमिति तस्य सार्वदिको मनोरथः ४६ इति श्रीमत्स० युद्धकांडे टीकायां द्वितीयः सर्गः २ विभीषण इति १ ७

अ. रा. टी.
६

तेदारहर्तुरावणस्याहमनुजोनाम्नाविभीषणइत्यन्वयः २ आत्रारावणेनाहन्निरस्तः धिक्कृतः अविदितात्मनः अविदितस्त्व-
स्वरूपस्य ३ प्रेषयसत्कृत्यप्रेषयेत्यर्थः कालरूपस्यतवपाशः अंतर्धामितयाप्रेरणातदधीनतांप्राप्तः ४ अश्रवणमात्रमे-
वनकित्वधिकमपीत्याह हंतुमितिभयात् ५ तद्भयात्संसारैरववैराग्येणतस्मादेवमोक्षायतदिच्छावान्त्वांशरणंगतइत्यन्व-

यु. कां.
६

उच्चैरुवाचभोस्वामिनुरामराजीवलोचन रावणस्यानुजोऽहंतेदारहर्तुर्विभीषणः २ नाम्नाआत्रानिरस्तो
हंतवामेवशरणंगतः हितमुक्तमयादेवतस्यचाविदितात्मनः ३ सीतारामायवैदेहोप्रेषयेतिपुनःपुनः उ-
क्तोऽपिनश्रुणोत्येषःकालपाशवशंगतः ४ हंतुमारवद्रमादायप्राद्रवद्राक्षसाधमः ततोचिरेणसचिवै-
श्वतुभिःसहितोभयात् ५ त्वामेवभवमोक्षायमुमुक्षुःशरणंगतः विभीषणवचःश्रुत्वास्मग्रीवोवाक्यम-
ब्रवीत् ६ विश्वासाहेनतेराममायावीराक्षसाधमः सीताहर्तुर्विभीषेणरावणस्यानुजोबली ७ मंत्रिभिः
सायुधैरस्मान् विवरेनिहनिष्यति ८ तदाज्ञापयमेदेववानरैर्हन्यतामयम् ममैवंभातितेरामबुल्याकिं
निश्चितंवद श्रुत्वास्मग्रीववचनरामःसस्मितमब्रवीत् ९ यदीच्छामिकपिश्रेष्ठलोकान्सर्वान्सहेश्वरान् नि-
मिषार्हेनसंहन्यांसृजामिनिमिषार्हतः १० अतोमयाभयदत्तंशीघ्रमानयराक्षसम् ११

यः ६ सीताहर्तुरनुजइतिविशेष
णेनविश्वासाहेनित्यनेनअन्वयः ७ विवरेन्येनयुद्ध सत्त्यादिरूपेच्छिद्रे ८ ममैवंबुद्धिःतवबुल्यातःकरणेनकिंनिश्चितंत
इदेत्यर्थः ९ यदीच्छामीति अनेनसत्यसंकल्पईश्वरोहमिति सूचितंसहेश्वरान् अत्रेश्वराइंद्राद्याः १० अभयमितिच्छेदः ११

६

नन्वेवंविधेभ्योऽभयदानंनोचितंइतिचेत्तत्राह सकृदेवेतितवास्मीतिप्रपन्नायअंगीकृतवतेयाचनेशत्रंतंअभयमितिशेषः
सर्वभूतेभ्यःसर्वप्राणिभ्यःनिकृष्टायापीतिशेषः तादृशायाप्यभयंददामीतिमेवतंतत्रास्मै अभयादानेमेवतमंगःस्यादिति
नकिंचिद्वाच्यमितिभावः १२ १३ १४ रामंश्याममित्यादिध्यानप्रकारः १५ १६ अथस्तौतिनमस्तेइति १७ १८ जगदिति यतोवा

सकृदेवप्रपन्नायतवास्मीतिचयाचते अभयंसर्वभूतेभ्योददाम्येतद्वतंमम १२ रामस्यवचनंश्रुत्वास्त्री
वोत्तुष्टमानसः विभीषणमथानाथ्यदशयामासराघवम् १३ विभीषणस्तुसाष्टांगंप्राणिपत्यरघूत्तमम्
हर्षेणद्रुदयावाचाभक्त्याचपरयान्वितः १४ रामंश्यामंविशालाक्षंप्रसन्नमुखपंकजम् धनुर्बाणधरेशांतल
क्ष्मणेनसमन्वितम् १५ कृताञ्जलिपुटोभूत्वास्तोतुसमुपचक्रमे १६ विभीषणउवाच नमस्ते
रामराजेन्द्रनमःसीतामनोरम् नमस्तेचंडकोदंडनमस्तेभक्तवत्सल १७ नमोनंतायशांतायुरामायामि
ततेजसे सखीवमित्रायचतुरघूणापतयेनमः १८ जगदुत्पत्तिनाशानाकारणायमहात्मने त्रैलोक्यगुरवेऽ
नादिगृहस्थायनमोनमः १९ त्वेमादिर्जगतोरामत्वमेवास्थितिकारणम् त्वमेतेनिधनस्थानस्वेच्छाचारस्त्व
मेवहि २०

इमानिभूतानिजायंते येनजातानिजीवंति यत्प्रयंत्यभिसंविशंतीतिश्रुतिबोधितजगत्स्थित्युत्पत्तिनाशका
रणायेत्यर्थः त्रैलोक्यगुरवेअंतर्यामितयेतिभावः अनादिगृहस्थायसदायागृहिण्यास्वशक्तिरूपयायुतायेत्यर्थः १९
तदेवपुनः स्पष्टमाहत्वमादिरिति उत्पत्तिकारणस्थानमित्यर्थः निधनस्थानंलयस्थानम् एवंचोत्पत्त्यादयोपित्वद्विवर्तभूताए
वनातिरिक्ताइतिसूचितंस्वेच्छाचारत्वेननपराधीनत्वंसूचितम् २० ११ १२ १३ १४

अ. रा. टी.

७

व्याप्यव्यापकरूपेणेति यथा महामत्स्यस्यात्ममत्स्यो व्याप्यः २१ तद्वत्तज्ज्ञानास्त्वद्रूपं जगदिति ज्ञानहीनाः अतएव नष्टात्मानः अतएव नष्टकं चामीकरवत् अज्ञानं स्वस्वरूपं येषां ते अतएव विचेतसः विरुद्धे प्रवृत्तिमार्गे चेतो येषां ते गतागतम् जन्ममरणरूपं-संसारम् २२ यावदन्यविषयरहितेन ज्ञानस्वरूपमवद्विषयचित्तेन भवान्न ज्ञायते तावज्जगत्सत्यं भातित्वत्स्वरूपज्ञाने तु त्वमेव सर्वरूपेणेव भासीति ज्ञाने तु भासमानस्य जगतो मिथ्यात्वं भाति यथा यावत्शुक्तिकास्वरूपेण न ज्ञायते तावत्तत्र भातरजतस

चराचराणां भूतानां बहिरंतश्चराद्यव व्याप्यव्यापकरूपेण भवान् भाति जगन्मयः २१ त्वन्मायया तद्वत्तज्ज्ञानानष्टात्मानो विचेतसः गतागतं प्रपद्यंते पापपुण्यवशात्सदा २२ तावत्सत्यं जगद्भाति शुक्तिकारजतं यथा यावन्न ज्ञायते ज्ञानचेतसानान्यगामिना २३ त्वदज्ञानात्सदा युक्ताः पुत्रदारगृहादिषु रमंते विषयान् सर्वानि वेदुःखप्रदान्विभो २४ त्वमिंद्रोऽग्निर्यमोरक्षो वरुणश्च तथानिलः कुबेरश्च तथा रुद्रस्त्वमेव पुरुषोत्तम २५ त्वमणोरप्यणीयांश्च स्थूलात्स्थूलतरः प्रभो त्वं पिता सर्वलोकानां माता धाता त्वमेव हि २६ आदिमध्यांतरहितः परिपूर्णोऽच्युतोऽव्ययः त्वं पाणिपादरहितश्चक्षुः श्रोत्रविवर्जितः २७

त्यमिति भाति शुक्तिका ज्ञाने तु तन्मिथ्येति ज्ञायते तद्वत् २३ तदेव दाढ्याय पुनराह त्वदज्ञानादिति युक्ताः तत्रैव सत्यत्वाभिमानेन लीनचित्ताः रमंते प्रीत्या भुंजंते अंते वियोगे दुःखप्रदान् २४ त्वमेव सर्वरूप इत्याह त्वमिति २५ अणीयान् सर्वथा दुर्ज्ञेयत्वात् स्थूलतरः विष्णुत्वात् माता पितृवत्सर्वत्र समः पालने इत्याह त्वं पितेत्यादि २६ अच्युतः कयापि शक्त्या च्युतो हीनो न अनेन सर्वशक्तिमेतत्त्वम् अव्ययः व्ययोऽत्र वृत्त्यपक्षयस्तद्रहितः त्वं पाणीति अपाणिपादो जवनोऽग्रहीतेति श्रुतेः २७ ६ ७ ७ ७

यु. कां.

६

७

विपरीतक्रमेण श्रोतेत्याद्युक्तिः कोशोभ्यः अन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानन्दमयेभ्यः पञ्चकोशोभ्यो व्यतिरिक्तस्तद्दोषास्पृष्टः निर्गुणः स्वतो निर्गुण इत्यर्थः मायासंबन्धात्तु गुणवानिव निरुपाश्रयः आधारांतररहितः २८ निर्विकल्पः वस्तुतो निर्धर्मकत्वा निर्विकल्पकज्ञानस्यैव विषयो न स विकल्पकस्येति भावः अतएव निराकारः त्वत्पूज्यस्येश्वरांतरस्थाभावात् निरीश्वरः उक्तं निर्विकारत्वं विवृणोति षड्भावरहित इति जायते स्तिविपरिणामते वर्धतेऽपक्षीयते नश्यतीति निरुक्तोक्तषड्भावविकारहीनः अतएव आदिः जगत्तु त्वद्विचर्त एवेति भावः प्रकृतिसंबन्धादपि तेन विकार इत्यत आह प्रकृतेः परः तद्दोषगुणासंस्पृष्ट इत्यर्थः २९ नन्वीदृश

श्रोतादृष्टागृहीताच्च जवनस्त्वं रवरांतकः कोशोभ्यो व्यतिरिक्तस्त्वं निर्गुणो निरुपाश्रयः २८ निर्विकल्पो निर्विकारो निराकारो निरीश्वरः षड्भावरहितो नादिः पुरुषः प्रकृतेः परः २९ मायया गृह्यमाणस्त्वं मनुष्य इव भाव्यसे ज्ञात्वा त्वां निर्गुणमजवैष्णवामोक्षगामिनः ३० अहं त्वत्सादसद्भक्तिनिश्रेणी प्राप्य राघव इच्छामि ज्ञानयोगारव्यसौधमारो दुमीश्वर ३१ नमः सीतापते राम नमः कारुणिकोत्तम रावणारे नमस्तुभ्यं चाहिमां भवसागरात् ३२ ततः प्रसन्नः प्रोवाच श्रीरामो भक्तवत्सलः वरं वृणीष्व भद्रं ते वांछितं वरदोऽस्म्यहम् ३३

स्य भगवद्गुणोक्तस्तत्राह माययेति इदं त्वदृशनिं मायेव तदेवाह मनुष्य एवेति एवं मायिकस्यास्य तव रूपस्य ज्ञानान्नमुक्तिः किंतु पूर्वोक्तिरूपज्ञानादेवेत्याह ज्ञात्वेति तत्ज्ञानकारणं चान्न मायिकैतवरूपे भक्तिरित्येतज्ज्ञानमपि परंपरया तदुपयोगीति भावः ३० तदेवाहामिति भक्तिरूपां निश्रेणीं प्राप्य ज्ञानयोगारव्यसौधं पूर्वोक्तिज्ञानयोगारव्यसौधम् ३१ सर्वविधभक्त्यपेक्षयानतिरूपा भक्तिरेव मुख्येति ध्वनयन्नाह नम इति ३२ वांछितं वरं वृणीष्व यतो हं वरदोऽसीत्यन्वयः ३३ ७ ७ ७ ७

अ-रा-टी-

८

कृतकृत्यत्वम् सर्वधर्मजनककर्मकृतत्वं अतएव धन्यत्वम् भगवद्दर्शनस्य सर्वधर्मरूपत्वमिति भावः कृतकार्यत्वं च धातूनाम
नेकार्थत्वात् प्राप्तसकलप्राप्यत्वम् प्राप्यं च सकलधर्मपालम् तदेवाह तत्सादेति मुक्तिर्हि सर्वपुण्यफलम् ३४ तदेवाह नास्ती
ति ३५ कर्मकृतो बंधः संसारस्तन्नाशफलं भक्तिलक्षणं करणं यस्य तादृशं त्वद्विषयज्ञानं देहि एवं फलं संप्राप्य तस्य करणं वि

शु. कां.

६

विभीषण उवाच धन्योऽस्मि कृतकृत्योऽस्मि कृतकार्योऽस्मि राघव त्वत्सादृशं दर्शनादेव विमुक्तोऽस्मि न सं-
शयः ३४ नास्ति मत्सदृशो धन्यो नास्ति मत्सदृशः शुचिः नास्ति मत्सदृशो लोकैराम त्वन्मूर्तिदर्शनात् ३५
कर्मबंधविनाशाय त्वज्ञानं भक्तिलक्षणम् त्वत्स्थानं परमार्थं च देहि मे रघुनंदन ३६ नया चैराम राजेंद्र स्क-
रवं विषयसंभवम् त्वत्सादकमले सत्ता भक्तिरेव सदास्तु मे ३७ ओमित्युक्त्वा पुनः प्रीतो रामः प्रोवाच राक्ष-
सम् शृणु ब्रह्मामिते भद्रं हस्यं मम निश्चितम् ३८ मद्भक्तानां प्रशान्तानां योगिनां वीतरागिणाम् हृदयं
सीतयानित्यं वसाम्यत्र न संशयः ३९ तस्मात्त्वं सर्वदा शांतः सर्वकल्मषवर्जितः मोक्ष्यात्वा मोक्षसे नित्यं धी-
रसंसारसागरात् ४० स्तोत्रमेतत्पठेद्यस्तु लिखेद्यः शृणुयादपि मत्प्रीतये ममाभीष्टं सारूप्यं समवाप्नुया-
त् ४१ इत्युक्त्वा लक्ष्मणं प्राह श्रीरामो भक्तभक्तिमान् पश्य त्विदानीमेवैष मम संदर्शने फलम् ४२

नासंभवात्तत्कारणीभूतां भक्तिं प्रार्थयते त्वत्स्थानमिति एतदेव मुख्यं भक्तिरित्यर्थः परमार्थं परम उत्कृष्टं मोक्षार्थः प्रयोज-
नं परंपरया यस्य ३६ तदेव पुनराह नया चेति ३७ ३८ मद्भक्तानामिति सर्वथा तव ध्यानविषयो भवामीति भावः ३९ शांतः जितेंद्रि-
यः अतएव सर्वपापहीनः ४० ४१ मम संदर्शने फलं तज्जन्यं फलं मोक्षरूपं कालांतरं भवति श्रुतु इदानीं सांप्रतमेवैहिकं पश्यतु ४२

८

४३ ४४ सचिवैश्चतुर्भिर्विभीषणसचिवैः ४५ ४६ मुख्यत्वेहेतुर्भक्त्यारामपरिग्रहात् ४७ परमात्मत्वेनसहायानपेक्षतासूचि
ताअमाययाअच्छलेन ४८ दशग्रीवेणेत्यस्यांबरेइत्यादि ४९ भ्रातरंवालिनाभ्रातृत्वव्यवहारस्यमैत्रीकरणोत्तरंकृतत्वेनतद्भा

लंकाराज्येभिषेक्ष्यामिजलमानयसागरात् यावच्चंद्रश्चसूर्यश्चयावत्तिष्ठतिमेदिनी ४३ यावन्ममकथालो
केतावद्राज्यं करोत्वसौ इत्युत्कालक्ष्मणेनोबुद्धानाथ्यकलशेनतम् ४४ लंकाराज्याधिपत्यार्थमभिषेकं
मापतिः कारयामाससचिवैर्लक्ष्मणेनविशेषतः ४५ साधुसाध्वितितेसर्वेवानरास्तुष्टुबुभृशम् सग्रीवोऽ
पिपरिष्वज्यविभीषणमथाब्रवीत् ४६ विभीषणवयंसर्वेराजस्यपरमात्मनः किंकरास्तत्रमुख्यस्त्वभ-
क्त्यारामपरिग्रहात् ४७ रावणस्यविनाशोत्वंसाहाय्यं कर्तुमर्हसि विभीषणउवाच अहंकि
यानूसहायत्वेराजस्यपरमात्मनः किंतुदास्यंकरिष्येहभक्त्याशक्त्यात्वमायया ४८ दशग्रीवेणसंदिष्टः
शकुनाममहासरः संस्थितोत्वंचरेवाक्यंसग्रीवमिदमब्रवीत् ४९ त्वामाहारावणोराजाभ्रातरराक्षसा
धिपः महाकुलप्रसूतस्त्वंराजासिवनचारिणाम् ५० ममभ्रातृसमानस्त्वंतवनास्त्यर्थविप्लवः अहंयद्दह
रंभार्यराजपुत्रस्यकितव ५१ किष्किंधायाहिहरिभिलंकाशक्यानदैवतैः प्राप्तुंकिंमानवैरल्पसत्त्वैर्वानि
रयूथपैः ५२ तंप्रापयंतंवचनंतूर्णमुत्पुत्यवानराः प्रापद्यंततदाक्षिप्रंनिहंतुं दृढमुष्टिभिः ५३

तत्वात्भ्रातृसदृशत्वामित्यन्वयः वनचारिणां वानराणाम् ५० अर्थविप्लवो मत्कृतोऽर्थनाशः अहं यद्वाजपुत्रस्य भार्यामहरंत
त्रतवकिंदुःखमिति शेषः ५१ दैवतैः दैवतैरपि ५२ निहंतुं प्रापद्यंत प्रपन्नाः कृतारंभा इत्यर्थः ५३ ५४ ५५ ५६

अ.रा.टी.
९

घ्नन्ति राजान इति शेषः ५४ ५५ ५६ यथावालीति व्यंगोक्तिः यथाजायापहारित्वात्समेवध्यस्तथास्वामिभार्यापहारित्वात्त्वम-
पिबध्य इति भावः ५७ मेस्वामिनो श्रीरामचंद्रस्य भार्यात्विहत्वा कयास्यस्योतिब्रूहीत्यन्वयः शुकमन्वरक्षयत् वानरैः सुग्रीव इति
शेषः अयमत्राशयः शुकवचनात्सुग्रीवस्य भेदायोग्यत्वं निणीय विशकलिते स्थितेषु वानरेषु स्वनगरघातस्यैतैरशक्यत्वं समु-

यु.कां.
६

वानरैर्हन्यमानस्तु शूको राममथाब्रवीत् नदूतान् घ्नन्ति राजेन्द्र वानरान्वारय प्रभोः ५४ रामः श्रुत्वा तदा वा-
क्यं शुकस्य परिदेवितम् मावधिष्ठेति रामस्तान्वारयामास वानरान् ५५ पुनरवरमासाद्य शुकः सुग्रीव-
मब्रवीत् ब्रूहि राजन् दशग्रीव किं वक्ष्यामि ब्रजाम्यहम् ५६ सुग्रीव उवाच यथावालीममभ्रातात
थात्वं राक्षसो धम हतव्यस्त्वमया यत्नात्स पुत्रबलवाहनः ५७ ब्रूहि मे रामचंद्रस्य भार्यात्विहत्वा कयास्यसि
ततो रामा ज्ञायाधृत्वा शुकं बध्वा न्वरक्षयत् ५८ शार्दूलो पिततः पूर्वदृष्ट्वा कपिबलं महत् यथावत्कथयामा
स रावणाय सराक्षसः ५९ दीर्घचिंतापरो भूत्वानिःश्वसन्नासमदिरे ततः समुद्रमावेक्ष्य रामोरक्तांतलोच-
नः ६० पश्य लक्ष्मण दुष्टो सौवारिधिर्ममुपागतम् नाभिनंदति दुष्टात्मा दर्शनार्थं ममानघ ६१ जानाति मा-
नुषोऽयं मे किं करिष्यति वानरैः अद्य पश्य महाबाहो शेषयिष्यामि वारिधिम् ६२

द्रव्यवधानानि निणीय घातादिमाकरो
त्विति ५८ शार्दूलो दर्शनमात्रे नियुक्तो ननु सुग्रीवभेदने इति तस्याग्रहणम् ५९ कपिबलस्यासिमहत्त्वश्रवणमात्रेण दीर्घचिंताप-
रत्वं रावणस्येत्यनेन शौर्यहानिः सूचिता ६० उपागतं स्वतटं प्राप्तं अनभिनंदने चिह्नमाह दर्शनार्थमिति नायातीति शेषः ६१ ६२ ६३

९

आरोपितेति आरोपितज्यं धनुर्धरतीत्यर्थः ६३ कालाग्नीतिकालाग्नितुल्यकांतिसंधायधनुषियोजयित्वेत्यर्थः ६४ भस्मसात्कु-
यं भस्मसात्करोमीत्यर्थः ६५ तमसावृता आसन्निति शेषः ६६ सागरक्षौभमेवाह योजनं वेलाभत्यगात् अतिक्रान्तः वेलाभारभ्य
योजनपर्यंतं सजलो देशः शक्नो जात इत्यर्थः प्रतप्ताः जलोष्णयवशात् ६७ ६८ उपायनं रत्नानि पादयोः क्षिप्त्वा ६९ प्रणिपत्य च-

पादेनैव गमिष्यंति वानरा विगतज्वराः इत्युक्त्वा क्रोधताम्राक्ष आरोपितधनुर्धरः ६३ नृणो राहाणमादाय
कालाग्निसदृशप्रभम् संधाय चापमाकुर्व्या रामो वाक्यमथाऽब्रवीत् ६४ पश्यतु सर्वभूतानि रामस्य श-
रविक्रमम् इदानीं भस्मसात्कुयोऽसि मुद्रं सारितां पतिम् ६५ एवं ब्रुवति रामे तु स शैलवनकानना च चाल-
वस्रधाद्यौश्च दिशश्च तमसावृताः ६६ चुस्मभे सागरो वेलाभयाद्योजनमत्यगात् तिभिनक्रझषामीनाः प्र-
तप्ताः परितत्रस्तः ६७ एतस्मिन् न्तरे साक्षात् सागरो दिव्यरूपधृक् दिव्याभरणसंपन्नः स्वभासाभासयन्-
दिशः ६८ स्वातस्थ दिव्यरत्नानि कराभ्यां परिगृह्य सः पादयोः पुरतः क्षिप्त्वा रामस्योपायनं बहू ६९ दंडव-
त्प्रणिपत्या हरामं रक्तांतलोचनम् त्राहि त्राहि जगन्नाथ राम त्रैलोक्यरक्षक ७० जडो हं राम तं सृष्टः सृज-
तानि खिलं जगत् स्वभावमन्यथा कर्तुं कः शक्नो देव निर्मितम् ७१ स्थूलानि पंचभूतानि जडान्येव स्वभाव-
तः सृष्टानि भवन्तीति त्वदाज्ञां लघयंति न ७२

राममाह इत्यन्वयः ७० स्वस्य शीघ्रमना गमने हेतुमाह जड इति जडः तम आच्छ-
दितज्ञानः एवं च त्वत्सृष्टभावेन जडत्वेन मदना गमनमिति न मे दोष इति भावः ७१ ननु तव जडत्वं कुत इति चेत् तत्राह स्थूलानीति स्वभावतो
जडान्येव भवतां सृष्टानि तामसाहंकारतस्त्वया तत्सृष्टेरिति भावः अतस्त्वदाज्ञा रूपं जडत्वं न लघयंति न त्यजंतीति तेषां पोरूपं भूतमह-
मत इति भावः ७२

अ.रा.टी.
१०

तदेवाहतामसादिति अहमः अहंकारात् कारणगुणाहिकार्यगुणानारंभतइतिभावः ७३ ननुनिर्गुणस्यममकथंभूतंस्वष्ट्वमतआ
ह निर्गुणइतिनिर्गुणोनिराकारोऽपिलीलायायदामायागुणानंगीकरोषितदास्वष्ट्वाद्देराजनामास्वार्थेऽण् ७४ तत्रकस्मादुणात्क
स्यसृष्टिस्तत्राहगुणात्मनोविराजइतिदेवाअत्रसनकादयः प्रजेशामन्वाद्याइंद्राद्याश्चमन्योस्तमसः भूतपतिः संहतरुद्रः ७५ माय

यु.को.
६

तामसादहमोशमभूतानिप्रभवन्तिहि कारणानुगमात्तेषांजडत्वंतामसंस्वतः ७३ निर्गुणस्त्वनिराकारोयदा
मायागुणान्प्रभो लीलायांगीकरोषित्वंतदावैराजनामवान् ७४ गुणात्मनोविराजश्चसत्त्वाद्देवावभूविरे रजो
गुणात्प्रजेशाद्यामन्योभूतपतिस्तव ७५ त्वामहमाययाच्छन्नंलीलायामनुषाकृतिम् ७६ जडबुद्धिर्जडोमूर्खः
कथंजानामिनिर्गुणम् दंडएवहिमूर्खाणांसन्मार्गप्रापकः प्रभो ७७ भूतानाममरश्चैष्ठपभूनालुगुडोय
था शरणंतेव्रजामीशशरण्यभक्तवत्सल अमयंदेहिमेरामलंकामार्गंदेदामिते ७८ शमउवाच
अमोघोयंमहाबाणः कस्मिन्देशेनिपात्यताम् लक्ष्यंदशयिमेशीघ्रंबाणस्यामोघपातिनः ७९ रामस्य-
वचनंश्रुत्वाकरदृष्ट्वामहाशरम् महोदधिर्महातेजाराघववाक्यमब्रवीत् ८० रामोत्तरप्रदेशेतुद्रमुकु-
ल्यइतिश्रुतः प्रदेशस्तत्रबहवःपापात्मानोदिवानिशम् ८१

याच्छन्नंछन्नात्मस्वरूपंत
देवाहलीलयेति ७६ जडबुद्धिस्तमोवृत्तत्वात् जडस्वरूपेणापिजलरूपत्वात् अतएवमूर्खः त्वानिर्गुणंसर्वनियंतपरमेश्वरत्वेनक
थंजानामीत्यर्थः इदानींतुत्वत्कृतदंडात्त्वत्स्वरूपंज्ञातमिति वदन् अथतिरन्यासमाह दंडएवेति ७७ भूतानांप्राणिनाम् ७८
अमोघमनिष्फलंयथाभवतितथापातिनः ७९ ८० हेरामउत्तरप्रदेशेतुद्रमुकुल्यस्तदारव्यः ८१ ८२ ८३ ८४

१०

तत्रतेषुपापात्मसु ८२ ८३ ब्रह्मणोलब्धवरत्वात् अस्मिन्कार्येसेतुबंधनकार्ये ८४ किर्तिसेतुबंधनकृतांयाकीर्तिःसेत्वात्मिकादृष्टास
ती सर्वलोकपापहर्त्री ८५ वानरैःसहेतिशेषः ८६ पर्वतपादपैःपर्वतैःपादपैश्च ८७ इतिश्रीमत्सकल०युद्धकांडेतृतीयःसर्गः ३

बाधंतेमांरघुश्रेष्ठतत्रतेपात्यतांशरः रामेणसृष्टेबाणस्तुक्षणादाभीरमंडलम् ८२ हत्वापुनःसमागत्यतूणी
रेपूर्ववैलिथितः ततोब्रवीद्रघुश्रेष्ठंसागरोविनयान्वितः ८३ नलःसेतुंकरोत्वस्मिन्नजलेमेविश्वकर्मणः सक्तो
धीमानुसमथोऽस्मिन्कार्येलब्धवरोहरिः ८४ कीर्तिजानतुतेलोकाःसर्वलोकमलापहाम् इत्युक्त्वा राघवं
त्वाययौसिंधुरदृश्यताम् ८५ ततोरामस्तुसुग्रीवलक्ष्मणाभ्यांसमन्वितः नलमाज्ञापयच्छीघ्रवानरैःसेतुबंध
ने ८६ ततोतिदृष्टःपुवर्गेद्रयूथपैर्महानगैर्दप्रतिमैर्युतो नलः बबंधसेतुंशतयोजनायतंसविस्तृतपर्वतपाद-
पैर्दृढम् ८७ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेयुद्धकांडेतृतीयःसर्गः ३ श्रीमहादेवउवाच
सेतुमारभमाणस्तुतत्ररामेश्वरंशिवम् संस्थाप्यपूजयित्वाहरामोलोकहितायच १ प्रणमेत्सेतुबंधेयोदृष्ट्वा रामे
श्वरंशिवम् ब्रह्महत्यादिपापेभ्योमुच्यतेमदनग्रहोत् २ सेतुबंधेनरःस्नात्वादृष्ट्वा रामेश्वरंहरम् संकल्पनिय
तोभूत्वागत्वावाराणसीनरः ३ आनीयगंगासलिलरामेशमभिषिच्यच समुद्रेक्षिसतद्वारो ब्रह्मप्राप्तोत्यसं
शयम् ४

सेतुमितिनिर्विघ्नत्वायेंद्रिष्टृणांपुण्यार्थंच तदेवाहलोकहितायचेति १ तदेवस्पष्टयतिप्रणमेदिति २ संकल्प
नियतःसंकल्पपूर्वमित्यर्थः मध्येकार्यांतरमकुर्वन्नितियावत् ३ क्षिसतद्वारःजलानयनपात्रादिभारः ४ ५ ५

अ.रा.टी.
११

चतुर्दशयोजनानिसेतुयुक्तानि कृतानि ५ ६ त्रयोविंशदिति त्रयोविंशतिरित्यर्थे आर्षे बंध एव क्रमेण बंधेत्यर्थः ७ ८ महदि-
ति क्लीबत्वमार्षम् ९ तोरणं पुरद्वारम् १० ११ १२ १३ हे शकत्वं परैः पीडितः किम् १४ शक उवाच तेन वचनं अब्रुवंस्यीव-

यु.कां.
६

कृतानि प्रथमेनान्हायोजनानि चतुर्दश द्वितीयेन तथा चान्हायोजनानि तु विंशतिः ५ तृतीयेन तथा चान्हायो-
जनान्येकविंशतिः चतुर्थेन तथा चान्हाया विंशतिरिति श्रुतम् ६ पंचमेन त्रयोविंशद्योजनानि समंततः ब-
ंधसागरे सेतुं नलो वानरसत्तमः ७ तेनैव जग्मुः कपयो योजनानां शतं द्रुतम् असंख्याताः सुवेलादिं रु-
रुधुः प्लवगां तमाः ८ आरुह्य मारुतिरामो लक्ष्मणोऽप्यगद तथा दिदृक्षु रघुवीर्यलोकामारुरो हाचलमहत-
९ दृष्ट्वा लकां सुविस्तीर्णानि नाचित्रध्वजाकुलाम् चित्रप्रासादसंवाधां स्वर्णप्राकारतोरणाम् १० परिखा-
भिः शतघ्नीभिः संचक्रमेऽविराजिताम् प्रासादोपरिविस्तीर्णप्रदेशोदशकंधरः ११ मंत्रिभिः सहितो वीरैः कि-
रीटदशकोज्ज्वलः नीलाद्रिशिखराकारः कालमेघसमप्रभः १२ रत्नदंडैः सितच्छत्रैरनेकैः परिशोभितः
एतस्मिन्नंतरे बहो मुक्तारामेण वै शकः १३ वानरैस्ताडितः सम्यक् दशाननमुपागतः प्रहसन्नरावणः प्राह
पीडितः किंपरैः शक १४ रावणस्य वचः श्रुत्वा शको वचनमब्रवीत् सागरस्योत्तरे तीरेऽब्रुवंते वचनं यथा तत उ-
त्सृत्य कपयो गृहीत्वा मां क्षणात्ततः १५ मुष्टिभिर्नखदंतैश्च हंतुं लोभं प्रचक्रमुः ततो मां रामरक्षेति क्रोशं तं रघु-
पुंगवः १६

अयं विसृज्यतामिति वानरान् प्राह १६

प्रतीतिशेषः १५ मुष्टिभिर्हंतुं नखदंतैर्लोभं छेतुं हे राम मां रक्षेति क्रोशं तं मां दृष्ट्वा
७ ७ ७ ७ ७ ७

११

१७ त्वदुक्तसंधिभेदादिअसंभावितमित्याह राक्षसानामिति १८ आयांनिवानराइतिशेषः १९ २० श्वःकाले श्वःप्रातःकालइ
त्यर्थः नगरीलंकामित्यत्रशरेविधिंसितामितिविभक्तिविपरिणामेनान्वयः २१ २२ २३ २४ लंकानाशस्यप्रकारविशेषमाह उ

विसृज्यतामितिप्राहविसृष्टोहंकपीश्वरैः ततोहमागतोभीत्याहृत्वातद्दानरंबलम् १७ राक्षसानांबलोद्य-
स्यवानरेद्रबलस्यच नैतयोविद्यतेसंधिदेवदानवयोरिव १८ पुरप्राकारमायांतिक्षिप्रमेकतरंकुरु सी
तांचास्मैप्रयच्छास्युद्धवादीयतांप्रभो १९ मामाहरामस्त्वब्रूहि रावणंमहचुःशक्र यद्बलंत्वंसमाश्रि-
त्यसीतामेतद्वतवानसि २० तद्दर्शययथाकामं ससेन्यःसुहर्षोद्युः श्वःकालेनगरीलंकांसप्राकारांस-
तोरणाम् २१ राक्षसंचबलंपश्यशरेविधिंसितंमया घोररोषमहमोक्ष्येबलधारयरावण २२ इत्युक्त्वोप-
रामाथरामःकमललोचनः एकस्थानंगतायत्रचत्वारःपुरुषर्षभाः २३ श्रीरामोलक्ष्मणश्चैवसुग्रीव-
श्चविभीषणः एतएवसमर्थास्तेलंकानाशयितुंप्रभो २४ उत्पाद्यभस्मीकरणेसर्वेतिष्ठतुवानराः त-
स्ययादृग्बलंदृष्टरूपंप्रहरणानिच २५ वधिष्यतिपुरंसर्वेएकस्तिष्ठंतुतेत्रयः पश्यवानरसेनांतामसं-
ख्याताप्रपूरिताम् २६ गर्जतिवानरास्तत्रपश्यपर्वतसन्निभाः नशक्यास्तेगणयितुंप्राधान्येनब्रवीमि ते
२७ एषयोभिमुखोलंकानदन्तिष्ठतिवानरः यूथपानांसहस्राणांशतेनपरिवारितः २८

सादृश्यभस्मीकरणेइतिपुनर्विचार्यएकोराम

एवतन्नाशोलमित्याह तस्येति २५ प्रपूरिताम् प्रकर्षेणपूरितालंकाययाताम् यद्वा रामतेजसापूरिताम् २६ २७ २८ २९

अग्निनंदनः अग्निपुत्रः अथांगदं दर्शयति एष इति २९ लांगूलं स्फोटयति भुव्याहंति ३० हनूमंतं दर्शयति येनेति ३१ श्वेतः नाम्ना
यः स्रग्धीवसमीपमागम्य पुनर्गच्छति स श्वेतनामा ३२ रंभाख्यं दर्शयति यस्त्विति ३३ शरभं दर्शयति एष इति ३४ अथपनसादीन्
दर्शयति ३५ वर्णने गुणकथने संख्याने गणने ३६ रसोगणसहितं लंकामित्यर्थः बलसंख्याने योद्गणनम् ३७ एषां नीलांगदहं

स्रग्धीवसेनाधिपतिर्नीलो नामाग्निनंदनः एष पर्वतशृंगाभः पद्मकिंजल्कसन्निभः २९ स्फोटयत्यभिसंर-
ब्धो लांगूलं च पुनः पुनः युवराजो गदो नाम वालिपुत्रोतिवीर्यवान् ३० येन दृष्टा जनकजारा मस्यातीव वद्ध
भा हनूमानेष विख्यातो हतो येन तवात्मजः ३१ श्वेतोरजतसंकाशो महाबुद्धिपराक्रमः तूर्णं स्रग्धीवमाग-
म्य पुनर्गच्छति वानरः ३२ यस्त्वेष सिंहसंकाशः पश्यत्यतुलविक्रमः रंभानाममहासत्त्वो लंकानाशयितुं स
मः ३३ एष पश्यति वैलंकादिधसुनिव वानरः शरभो नाम राजेन्द्रकोटियुथपनायकः ३४ पनसश्च महावी-
र्यो मैदश्च द्विविदस्तथा नलश्च सेतुकर्ता सो विश्वकर्मा सक्तो बली ३५ वीनराणां वर्णनं वा संख्याने वा कइश्च
रः शूराः सर्वे महाकायाः सर्वे युद्धाभिकाक्षिणः ३६ शक्ताः सर्वे चूर्णीयितुं लंकारसोगणैः सह एतेषां बलसंख्या
नं प्रत्येकं वक्ष्यामि तेषु ३७ एकां कोटिं सहस्राणि नवपंचचसप्तच तथा शरवसहस्राणि तथा बृहदशतानि च ३८
स्रग्धीवसचिवानां तैर्बलमेतत्प्रकीर्तितम् अन्येषां तु बलं नाहं वक्तुं शक्ताऽस्मिरावण ३९ रामो नमानुषः साक्षा
दादिनारायणः परः सीता साक्षाज्जगद्भूतश्चिच्छक्तिर्जगदात्मिका ४०

हनूमच्छेतरं शरभपनसमैर्दद्विविदानां दशानाम्
नवपंचसप्त एकविंशतिरित्यर्थः ३८ ३९ जगदात्मिका जगत्स्वरूपा माया स्वरूपं दृश्यं जगदेव सूक्ष्मरूपेणेत्याशयः ४० ४१ ४२

समुत्पन्नं स्थूलरूपेणेत्यर्थः जगतस्तस्थुषश्च स्थावरजंगमात्मकस्य संसारस्य तोसीतारामो ४१ पितरो माता पितरो तयोर्वैरीत
 द्वैरवान् कथं भवेत् कथं जीवेदित्यर्थः जगन्माते वैत्यनेनार्थान्तिवापिमातेति व्यंग्यम् ४२ क्षणनाशित्वेनात्यन्तास्थिरत्वबोधनम्
 तत्र हेतुः पंचभूतात्मके इति पंचविंशतितत्त्वकेतदात्मके बुद्ध्यहंकारैकादशेन्द्रियपंचभूततद्गुणरूपादिपंचकात्मकत्वात् विकार
 द्वाराच प्रकृतेरप्यत्रानुगमइति चतुर्विंशतितत्त्वात्मकत्वम् ४३ अहंकृतालये अहंकारस्यालये स्थानभूते तेभ्यश्चतुर्विंशतिभ्यो-

ताभ्यामेव समुत्पन्नं जगत्स्थावरजंगमम् तस्माद्भ्रामश्च सीता च जगतस्तस्थुषश्च तो ४१ पितरो पृथिवी
 पालतयोर्वैरी कथं भवेत् अजानतात्वयानीता जगन्मातेव जानकी ४२ क्षणनाशिनिसंसारेशरीरेक्षणभं
 गुरे पंचभूतात्मके राजनृचतुर्विंशतितत्त्वके ४३ मलमांसास्थिदुर्गंधमूयिष्ठेऽहंकृतालये केषां स्थाव्य-
 तिरिक्तस्य कायेन वज्रडात्मके ४४ यत्कृते ब्रह्महत्यादिपातकानि कृतानि ते भोगभोक्ता तु यो देहः स देहो
 च पतिष्यति ४५ पुण्यपापे समायातो जीवेन स्रवदुःखयोः कारणे देहयोगादिनात्मनः कुरुतो निशाम् ४६
 यावद्देहोऽस्मि कर्तास्मीत्यात्माहंकुरुते वशः अध्यासात्तावदेव स्याज्जन्मनाशादिसंभवः ४७

भिन्नस्य चेतनस्य ज

डात्मके देहे केषां स्था ४४ यस्य देहस्य कृते तस्योषणादिनिमित्तम् यो देहः स्थूलः ४५ स्रवदुःखयोः कारणे पुण्यपापे जीवेन सह-
 समायातः समायास्यत इत्यर्थे आर्षितत् तच्च पुण्यपापे देहयोगादिना आत्मनः स्रवदुःखे कुरुतो न तु स्वतस्ते आत्मन इत्यर्थः
 ४६ देहयोगः कीदृशः तत्राह यावदिति अध्यासादहंकारतादात्म्याध्यासात् उक्तीत्यायावदवशोहंकुरुत इत्यर्थः एतेन ज्ञानि
 नो देहसंबन्धेऽपि दुःखाद्यभावाद्देहयोगेनैव दुःखमित्युक्तमपास्तम् उक्ताध्यासरूपस्यैव योगस्य विवक्षितत्वात् ४७ ७९

अ. रा. टी.
१३

उपसंहरतितस्मादिति ४८ स्वाज्ञानं स्वस्वरूपस्य शब्दत्वादेर्यदज्ञानंतद्वशातो बंधं शरीरादिसंबंधं प्राप्य मुच्यति पुनः पुनः कर्मसु
प्रवर्तते आत्मानं शब्दबुद्धसुक्तस्वभावं ज्ञात्वा सदा स्मरेत्यनेनाविच्छेदेन तत्स्मरणाभ्यासो मोक्षदइत्युक्तम् ४९ अथ तादृशज्ञा-
नसाधनं वैराग्यमाह विरतिमिति ननु सर्वत्र विरतो भोगस्वरं हीयेतेति तत्राह निरयेष्वपीति एवं चेदृशभोगोपि हेय एवेति भावः

यु. का.
६

तस्मात्स्वत्यजदेहादावभिमानं महामते आत्मातिनिर्मलः शब्दो विज्ञानात्मा च लोच्ययः ४८ स्वाज्ञानवश
तो बंधं प्रतिपद्य विमुच्यति तस्मात्स्वशब्दभावेन ज्ञात्वात्मानं सदा स्मर ४९ विरतिं भज सर्वत्र पुत्रदारगृहा
दिषु निरयेष्वपि भोगः स्याच्छुद्धसूकरतनावपि ५० देहं लब्ध्वा विवेकादयं द्विजत्वं च विशेषतः तत्रापि
भारते वर्षे कर्मभूमौ सुदुर्लभम् ५१ को विद्वानात्मा सात्कृत्वा देहं भोगानुगोभवेत् अतस्त्वब्राह्मणो भूत्वा पो-
लस्त्यतनयश्च सन् ५२ अज्ञानी वसदा भोगाननुधावसि किमुधा इतः परं वा त्यक्त्वा त्वं सर्वसंगं समाश्रये ५३
राममेव परात्मानं भक्तिभावेन सर्वदा सीतां समर्प्य रामाय तत्पादानुचरो भव ५४ विमुक्तः सर्वपापेभ्यो वि-
ष्णुलोकं प्रयास्यसि नो चेद्दमिष्यसे धोधः पुनरावृत्तिवर्जितः अंगीकुरु धर्मं द्वाक्यहितमेव वदामि ते ५५

५० सर्वथा दुर्लभं तत्रापि भारते वर्षे कर्मभूमौ सुदुर्लभं विवेकादयं तदा दयता योग्यं देहं लब्ध्वा विशेषतश्च द्विजत्वं लब्ध्वा ५१ को
विद्वान् देहमात्मा सात् आत्माधीनं कृत्वा अर्थात्स्वयं देहभोगानुगोभवेदित्यन्वयः पोलस्त्यतनयश्चेत्यनेन विशब्दवशातोक्ता ५२
सर्वसंगं त्यक्त्वा राममेवाश्रयेत्यन्वयः ५३ ५४ पुनरावृत्तिवर्जित इति पुनरावृत्त्या उत्तमलोकाद् वर्जितः हीनः कृत इत्यर्थः ५५ ७

१३

मरकतोपलोमरकतमणिस्तद्वत्कांतं श्यामदेहम् ५६ इति श्रीमत्सकल० युद्धकांडे चतुर्थः सर्गः ४ श्रुत्वेति १ सतरांदुर्मतेमा
मनुजीव्यममसेवकोभूत्वेतियावतु गुरुवत्कथंभाषसे सर्वशिक्षकं मां शिक्षन् शिष्ययन् इत्यर्थः २ पूर्वकृतं पूर्वोपकृतं यद्यपि त्वं वधो
चितस्तथापितेन पूर्वोपकारस्मरणेन त्वारक्षामीत्यन्वयः ३ एवंविधं वाक्यम् गृहं वैखानसाश्रमम् ४ अमुमेवार्थमिति हासपूर्वमा

सत्संगतिंकुरुभजस्व हरिं शरण्यं श्रीराघवं मरकतोपलकोतिकोतम् सीतासमेतमनिशं धृतचापबाणं सग्रीव
लक्ष्मणविभीषणसेवितांघ्रिम् ५६ इति श्रीमद्भ्यात्मरामायणे उमापहेश्वरसंवादे युद्धकांडे चतुर्थः सर्गः
४ श्रीमहादेव उवाच श्रुत्वा शकमुखोद्गीतं वाक्यमज्ञाननाशनम् रावणः क्रोधताम्राक्षो दहन्निवत
मब्रवीत् १ अनुजीव्यसु दुर्बुद्धे गुरुवद्भाषसे कथम् शासिताहं त्रिजगतां त्वं मां शिक्षन्तलज्जसे २ इदानीं
मेव हन्मि त्वां किंतु पूर्वकृतं तव स्मरामितेन रक्षामि त्वां यद्यपि वधोचितम् ३ इतो गच्छ विमूढत्वमेव श्रोतुं न
मेक्ष्यसे महाप्रसाद इत्युक्त्वा वेपमानो गृह्ययौ ४ शकौपि ब्राह्मणः पूर्वब्रह्मिष्ठो ब्रह्मवित्तमः वानप्रस्थ
विधानेन वनेतिष्ठन् स्वकर्मकृतं ५ देवानामभिमुख्य रथं विनाशाय सूरद्विषाम् चकार यज्ञविततिमविच्छिन्ना
महामतिः ६ राक्षसानां विरोधो भूच्छुको देवहितोद्यतः वज्रदंष्ट्र इति रव्यातस्तत्रैको राक्षसो महान् ७ अंत
रं प्रेक्ष्य रातिष्ठच्छुकापकरणोद्यतः कदाचिदागतो गस्त्यस्तस्याश्रमपदमुनेः ८

न्नायं जविततिं मध्ये विच्छेदरहितं यज्ञविस्तरम् ६ शुको देवहितोद्यत इति ज्ञात्वा राक्षसानां शुके विरोधो दृश्यत्ववद्विरभूत् ७ श
कापकरणे शकस्यापकारे उद्यतः शकापकार आतिष्ठत्प्रतिज्ञातवान् परस्मैपदमार्पितस्य शकस्य ८ ९ ९ ९

अ. रा. टी.
१४

अंतरमवसरम् ९ सामिषंसमांसम् १० मांसभोज्यम् मांसयुक्तंभोज्यम् ११ तांचशकभायंचिंतः तच्छरीरांतर्माययाप्रविश्यमोह
यन् पाकशालातोबहिर्निःसरणाक्षमांकुर्वन् १२ सःअगस्त्यःअमेध्यमानुषमांसंदृष्ट्वाचुकोपकुपितश्चसन्नगस्त्यःशकमब्रवी-
त् १३ १४ यतस्त्वमत्स्यमानुषमांसंदत्तवानसिअतस्त्वमानुषाशनोराक्षसोभूत्वातिष्ठ १५ अद्यमेविस्तरम् विस्तरयुतंमांसंदे-

यु. कां.
६

तेनसंपूजितोगस्त्योभोजनार्थेनिमंत्रितः गतेस्नातुंमुनौकुंभसंभवेप्राप्यचांतरम् ९ अगस्त्यरूपधृक्सोपि
राक्षसःशकमब्रवीत् यदिदास्यसिमेब्रह्मन्भोजनंदेहिसामिषम् १० बहुकालंनमुक्तंमेमांसंछागांग-
संभवम् तथेतिकारयामासमांसभोज्यंविस्तरम् ११ उपविष्टेमुनौभोक्तुराक्षसोतीवसुंदरम् शकभा
यविपुर्धृत्वातांचांतमोहियन्खलुः १२ नरमांसंददौतस्यैरूपकंबहुविस्तरम् दत्त्वांतर्दधेरक्षस्ततोदृष्ट्वा
चुकोपसः १३ अमेध्यमानुषमांसमगस्त्यःशकमब्रवीत् अमर्ष्यमानुषमांसंदत्तवानसिदुर्मते १४ मत्स्यं
त्वंराक्षसोभूत्वातिष्ठत्वंमानुषाशनः इतिशप्तःपुरोभीत्याप्राहागस्त्यंमुनेत्वया १५ इदानींभाषितंमेद्यमांसं
देहीतिविस्तरम् तथैवदत्तंमेदेवकिंमेशापंप्रदास्यसि १६ शुक्लाशकस्यवचनमुहूर्तध्यानमास्थितः ज्ञात्वार
क्षःकृतं सर्वततःप्राहशकस्तुधीः १७ तवापकारिणासर्वराक्षसेनकृतंत्विदम् आविचार्यैवमेदत्तःशापस्तेमु
निसत्तम १८ तथापिमेवचोमोघमेवमेवभाविष्यति राक्षसंवपुरास्थायरावणस्यसहायकत् १९

हीतिइदानीमुक्तंतथैवमेमयादत्तमतोमेममशापंकिंप्रयास्यसि आर्षमेतत् १६ १७ १८ यतोमेवचोमोघमनिष्कृतमतए
वमेवमदुक्तंभाविष्यतितदेववदन्शापांतमाहराक्षसंवपुरिति १९ ७ ७ ७ ७ ७

१४

२० तदागमनोत्तरं रावणेन प्रेषितश्चारी भूत्वा रघूत्तमं दृष्ट्वा शापाद्विनिर्मुक्तः रक्षः स्वभावाद् विनिर्मुक्तः २१ रावणं तत्त्वज्ञानं बोधयित्वा च ततो मुक्तः मत्समीपाद् हृच्छेति तेनेत्युक्तः परंपदं स्ववैरवानसंपदम् २२ २३ २४ राज्ञो मातुः पिता राज्ञः प्रियश्चेत्यर्थः २५ २६ तदादि जानकी प्रवेशादिनादारभ्य पुनर्यलंकायां घोराणि निमित्तानि उत्पाता दृश्यन्ते इत्यन्वयः २७ घोरत्वविवरणं नाशहेतूनीति रव

तिष्ठतावद्यदारा मोदशाननवधायहि आगमिष्यति लंकायाः समीपं वानरैः सह २० प्रेषितो रावणेन त्वंचा रो भूत्वा रघूत्तमम् दृष्ट्वा शापाद्विनिर्मुक्तो बोधयित्वा च रावणम् २१ तत्त्वज्ञानं ततो मुक्तः परंपदं वाप्स्यसि इत्युक्तो गुरुरस्य मुनिना शङ्को ब्राह्मणसत्तमः २२ बभूव राक्षसः स घोरावणं प्राप्य संस्थितः इदानीं चारुरूपेण दृष्ट्वा रामं सहानुजम् २३ रावणं तत्त्वविज्ञानं बोधयित्वा पुनर्दूतम् पूर्ववद्ब्राह्मणो भूत्वा स्थितो वैरवानसैः सह २४ ततः समागमं दृष्ट्वा माल्यवान् राक्षसो महान् बुद्धिमान् नोति निपुणो राज्ञो मातुः प्रियः पिता २५ प्राह तं राक्षसं वीरं प्रशान्तेना तं रात्मना शृणुराजन्वचो मेघश्रुत्वा केरुयथेप्सितम् २६ यदा प्रविष्टानगरीं जानकीं रा मवद्भुजा तदादि पुनर्यदृश्यन्ते निमित्तानि दशानन २७ घोराणि नाशहेतूनि तानि मेव दत्तः शृणु रवरस्तनित निधेषामेघा अनिप्रयंकराः २८ शोणितेनाभिवर्षेति लंका मुषो न सर्वदा रुदति देवलिंगानि स्विद्यन्ति प्रचलं ति च २९ कालिका पांडुरैर्दंतैः प्रहसंत्यग्रतः स्थिता रवरागेषु प्रजायन्ते मूषकानकुलैः सह ३०

रंकठोरं स्तनितं गर्जितं निधेषिः सवज्रपातः शब्दश्च येषां ते २८ देवलिंगानि देवस्थानभूताः प्रतिमाः स्विद्यन्ति स्वेदवन्ति भवंति २९ अग्रतः प्रतिराक्षसं पुरः स्थिता कालिका पांडुरैः दंतैः प्रकाशितैर्हसतिसर्पान् भक्षयामीत्याशयेन हासः नकुलसाहिता मूषका माजरिभक्ष्या माजीरैर्युध्यन्ति तेन रक्षो भक्षेभ्यो वानरमनुष्येभ्य एव रक्षसां भयमिति सूचनम् ३० ७ ७ ७

अ. रा. टी.
१५

३१ कालो मृत्यु स्वरूपः काले काले सायं प्रातश्चेत्यर्थः एतान्युक्तानि एवंजातीयकान्यन्यानि च जातानि दृश्यंते अन्यान्युद्भवंति
जायंते ३२ शान्तिं उत्पातसूचितारिष्टनाशककर्मतदेव कर्माह सीतामिति ३३ रामस्य नारायणत्वे गमकमाह यत्पादेति पोतोनौका
ज्ञानिनस्तरंतीत्यन्वयः ३४ भक्त्या पूतं पवित्रं अंतःकरणं येषां ते भक्तिपूतांताः आर्षेरे फलोपः सर्वेषां तद्द्वयं आलयः स्थानं य
स्य तेन सर्वं तिर्यामिणमित्यर्थः ३५ भक्त्येत्यस्य तथापीत्यादि भक्त्यारामभक्त्या कुलस्य कुशलमेव कोशलं तद्देतवे तन्निमित्तमि

मार्जारेण तु युध्यंति पन्नगागरुडेन तु करालो विकटो मुंडः पुरुषः कृष्णपिंगलः ३१ कालो गृहाणिसर्वेषां का
ले काले त्वेव क्षते एतान्यन्यानि दृश्यंते निगित्तान्युद्भवन्ति च ३२ अतः कुलस्य रक्षार्थं शान्तिं कुरु दशानन
सीतां सत्कृत्य सधनो रामाया श्रुप्रयच्छमो ३३ रामं नारायणं विद्धि विद्वेषं त्यज राघवे यत्पादपोतमाश्रित्य
ज्ञानिनो भवसागरम् ३४ तरेति भक्तिपूता तारतारो रामो न मानुषः भजस्व भक्तिभावेन रामं सर्वत्वे दालय
म् ३५ यद्यपि त्वंदुराचरो भक्त्या पूतो भविष्यसि महाक्यं कुरु राजे इदं कुलकोशलं हेतवे ३६ तत्तुमाल्य
वतो वाक्यं हितमुक्तं दशाननः नमर्षयति दुष्टात्मा कालस्य वशमागतः ३७ मानवंकपणं राममेकं शारवाम्
गाश्रयम् समर्थमिन्यसौ केन हीनं पित्रामुनिप्रियम् ३८ रामेण प्रेषितो नूनं प्रापसे त्वमनर्गलम् गच्छ वृद्धो
सि बंधुस्त्वसौ दंसर्वं त्वयोदितम् ३९ इतो मत्कर्णपदवीं दहत्येतद्दहति च स्तवे इत्युक्ता सर्वसचिवैः सहितः
प्रस्थितस्तदा ४०

त्यर्थः ३६ नमर्षयति न हितत्वेन गृह्णातीत्यर्थः ३७ अमर्षमेव प्रकटयति मान
वमिति कृपणं अस्मदादिदयापात्रं शारवाम् गावानराः मुनिप्रियत्वेनातिनिःसारत्वं सूचितम् ३८ यतस्त्वंबुद्धो बंधुरतस्त्व
योदितं सर्वं सोदम् ३९ इतस्तव वल्कानिःसृतमेतद्दहति कर्णपदवीं दहति प्रस्थितः सभामध्याद्वावण इति शेषः ४० ७९

यु. कां.
६

१५

समुपस्थितान् सन्निहितान् ४१ समाहृतं समानीय दत्तम् ४२ ४३ श्वेतच्छत्रसहस्राणि अतिमहत्वाद्देहस्यानेकच्छत्रधार-
णा ४४ ४५ पणवानकगोमुरैः वाद्यविशेषैः ४६ कृतवाहनास्तद्वहनीयरथारूढाः खड्गादिभिरायुधैर्लक्षिताः तादृशायुधधरा
इत्यर्थः ४७ लंकां सर्वतः प्रतिद्वारं चोपाययुः ४८ शृंगाणिसूक्ष्मोन्नतभागाः शिखराणिततो विपुलानि युद्धाय स्थिता इति शेषः

प्रासादाग्रेसमासीनः पश्यन्वानरसैनिकान् युद्धाय योजयत्सर्वराक्षसान् समुपस्थितान् ४९ रामोऽपि ध-
नुरादाय लक्ष्मणेन समाहृतगं दृष्ट्वा रावणमासीनं कोपेन कलुषीकृतः ४९ किरीटिनं समासीनं मंत्रिभिः
परिवेष्टितम् शशांकाद्यनिभैर्नैव बाणैर्नैकेन राघवः ४३ श्वेतच्छत्रसहस्राणिकिरीटदशकं तथा चिच्छे-
दनिमिषाद्धनतदद्भुतमिवाभवत् ४४ लज्जितो रावणस्तूर्णविवेश भवनं स्वकम् आहूय राक्षसान् सर्वा-
न् प्रहस्तप्रमुखान् रेवलः ४५ वानरैः सह युद्धाय नोदयामास सत्वरः ततो मेरीमृदेगाद्यैः पणवानकगोमू-
रैः ४६ माहिषाष्टैः खरैः सिद्धैर्द्वीपिभिः कृतवाहनाः खड्गशूलधनुःपाशयष्टितामरशक्तिभिः ४७ लक्षि-
ताः सर्वतो लंकां प्रतिद्वारमुपाययुः तत्पूर्वमेव रामेण नोदिता वानरपक्षाः ४८ उद्यम्य गिरिशृंगाणि शिखरा-
णि महान्ति च तल्लक्ष्मोत्पाद्य विविधान्युद्धाय हरियूथपाः ४९ प्रेक्षमाणो रावणस्य तान्यनीकानि भागशः
राघवाप्रियकामार्थं लंकामारुरुहस्तदा ५० ते द्रुमेः पर्वताग्रैश्च मुष्टिभिश्च प्लुवंगमाः ततः सहस्रयूथाश्च-
कोटियूथाश्च यूथगाः ५१

४९ रावणस्य भागशः तत्तत्प्रदेशं स्वस्वरक्षणां चांशत्वेन गृहीत्वा
स्थितानीति शेषः ५० ते द्रुमे रित्याद्यैरुपलक्षिता इति शेषः सहस्रयूथाः सहस्रसंख्येया यूथा येषाम् ५१ ७ ७

अ. रा. टी.
१६

आप्लवंतः ऊर्ध्वप्लवंतः पुनरधः पतंतः ५२ ५३ अरिभिः राक्षसैः ५४ ५५ सर्वतोरुधुः यथारक्षसांबहिर्निर्गमोनभवतितथास्वयमं
तः प्राविशिरित्यर्थः ५६ ५७ निर्गत्य बलेन वानरान् ततो निःसार्य स्वयंच बहिरागत्येत्यर्थः ५८ समरः मांसशोणितभ्यां कर्दमयुत

यु. कां.
६

कोटीशतयुताश्चान्येरुरुधुर्नगरं मृशम् आप्लवंतः प्लवंतश्च गर्जन्तश्च प्लवंगमाः ५२ रामोजयत्यतिबलोलक्ष्म
णश्च महाबलः राजा जयति सग्रीवो राघवेणानुपालितः ५३ इत्येव धोषयन्तश्च समं युयुधिरेरिभिः हनूमा
नंगदश्चैव कुमुदो नील एव च ५४ नलश्च शरभश्चैव मेदो द्विविद एव च जांबवान् दाधिव च्छ्वकेशरीतार ए
व च ५५ अन्ये च बलिनः सर्वे युथपाश्च प्लवंगमाः द्वाराण्युत्सृत्य लंकायाः सर्वतोरुधुर्मृशम् तदा वृक्षै-
र्महाकायाः पर्वताग्रैश्च वानराः ५६ निजघ्नुस्तानिरक्षासिनश्चैव दैतैश्च वेगिताः राक्षसाश्च तदा भीमा द्वा
रेभ्यः सर्वतोरुषा ५७ निर्गत्य भिंडिपालैश्च रवद्वैः शूलैः परश्च धैः निजघ्नुर्वानरानीकं महाकायामहाब-
लाः ५८ राक्षसाश्च तथा जघ्नुर्वानरा जितकाशिनः तथा बभूव समरो मांसशोणितकर्दमः ५९ राक्षसां
वानराणां च संबभूवाद्भुतोपमः ते ह यैश्च गर्जन्तैश्चैव रथैः कांचने सन्तिभौः ६० रक्षो व्याघ्रा युयुधिरेना-
दयुंतो दिशो दश राक्षसाश्च कर्पाद्राश्च परस्परजयैषिणः ६१ राक्षसान्वानरा जघ्नुर्वानराश्चैव राक्षसाः
रामेण विष्णुना दृष्टा हरयो दिवि जाशजाः ६२

मृषदेशकः ५९ अद्भुतोपमः अद्भु-
तान्युपमीयन्तेनेन सः सकलाद्भुतयुद्धोपमानभूतः समरो बभूवेत्यन्वयः ६० ६१ विष्णुदृष्टत्वात् वानराणां दृष्टत्वं बलित्वं च
सीताया दुष्टभावस्पर्शजनि तपापवतारावणेन पालितत्वाद् राक्षसां हतश्रीकत्वाद्वातिरेकालंकारः ६२ ६३ ६४ ६५

१६

६३ ६४ अंतर्धानिमदृश्यत्वम् ६५ ब्रह्मास्त्रेण युतानि नानाविधानि शस्त्राणि मुंचन्ति शेषः वानरसेनां पीडयन् रामस्योपरि
शरजालानिववर्ष ६६ ६७ वानराणां बलं पतितं ददर्श तितश्चुकोप ६८ कुपितश्चाह चापमिति चापहस्तस्यापि क्रोधातिशयेन

वभूवुर्बलिनो हृष्टास्तदा पीतामृता इव सीताभिर्मर्षपापेन रावणेनाभिपालिताम् ६३ हतश्रीकान् हतबला
नराक्षसान् जघुरोजसा चतुर्थं शिवशेषेण निहतं राक्षसं बलम् ६४ स्वसैन्यं निहतं हृष्टा मेघनादोऽथ दुष्ट-
धीः ब्रह्मदत्तवरः श्रीमानंतर्धानं गतोऽसुरः ६५ सर्वास्त्रकुशलोऽव्योम्नि ब्रह्मास्त्रेण समंततः नानाविधानि
शस्त्राणि वानरानीकमर्दयन् ६६ ववर्ष शरजालानि तदद्भुतमिवाभवत् रामोऽपि मानयन् ब्राह्ममस्त्रमस्त्र
विदावरः ६७ क्षणतूष्णीमुवासाथ ददर्श पतितं बलम् वानराणां रघुश्रेष्ठश्चुकोपानलसन्निभः ६८
चापमानयसौ मित्रे ब्रह्मास्त्रेणासुरक्षणात् भस्मीकरोमि मे पश्य बलमद्य रघूत्तम ६९ मेघनादोऽपि त-
च्छ्रुत्वा रामवाक्यमतां द्रितः तूष्णीं जगाम नगरमायया मायिकोऽसुरः ७० पतितं वानरानीकं दृष्ट्वा रामोऽ-
तिदुःखितः उवाच मारुति शीघ्रं गत्वा क्षीरमहोदधिम् ७१ तत्र द्रोणागिरिर्नाम दिव्योषधिसमुद्भवः त-
मानय द्रुतं गत्वा संजीवय महामते ७२ वानरोऽघातं हासत्वा न्कीर्तिस्तेऽसुरस्थिरा भवेत् आज्ञाप्रमाणमि-
त्युक्त्वा जगामानिलनंदनः ७३

६९ रामवाक्यं श्रुत्वा भीतः स जगाम मायया दृश्यः सन्नेव जगाम ७० तद्विस्मरणादिव चापमानयेत्युक्तिः रघूत्तम लक्ष्मण
बोयस्मिन्नित्यर्थः संजीवय वानरोऽघातं नित्यं न्वयः ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९

अ. रा. टी.
१७

आययावितिच्छेदः सिद्धसंकल्पस्य हनूमत एतत्कर्मनसंदिग्धव्यम् ७४ ७५ ७६ मंत्रिणो ये च बांधवास्ते सर्वे गच्छंतु यत
स्ते मत्प्रियकांक्षिणः ७७ प्राणविप्लवात् प्राणनाशमयात् एवं च प्राणनाशो सर्वथा प्राप्ते यशोरक्षणा ययुर्ह्यर्थं गमनमेव न्या

यु. का.
६

आनीय च गिरिं सर्वान्वानरान्वानरर्षभः जीवयित्वा पुनस्तत्र स्थापयित्वा ययौ द्रुतम् ७४ पूर्ववद्भरवनादं
वानराणां बलौघतः श्रुत्वा विस्मयमापन्नो रावणो वाक्यमब्रवीत् ७५ राघवो मे महानुशत्रुः प्राप्सो देवविनि
मितिः हेतुं तं समरेशीघ्रं गच्छंतु मम युथपाः ७६ मंत्रिणो बांधवाः शूरा ये च मत्प्रियकांक्षिणः सर्वे गच्छंतु-
युद्धाय त्वरितं मम शासनात् ७७ येन गच्छति युद्धाय भीरवः प्राणविप्लवात् तान् हनिष्याम्यहं सर्वान् मच्छास
नपराङ्मुखान् ७८ तच्छ्रुत्वा भयसंक्रान्तिर्निर्जग्मुरणकोविदाः अतिकायः प्रहस्तश्च महानादमहोदरो
७९ देवशत्रुर्निकुम्भश्च देवांतकनरांतको अपरौ बालिनः सर्वे ययुर्ह्युद्धाय वानरैः ८० एतैश्चान्यैश्च बहवः
शूराः शतसहस्रशः प्रविश्य वानरसेन्यं ममं शुर्बलदपिताः ८१ मुशुंडेभिर्मिडिपालैश्च बाणैः खड्गैः परैश्च
धैः अन्यैश्च विविधैरस्त्रैर्निजघ्नुर्हरि युथपान् ८२ तैर्पादपैः पर्वताग्रैर्नखदंष्ट्रैश्च मुष्टिभिः प्राणैर्विमोच
यामासुः सर्वरक्षसयुथपान् ८३ रामेण निहताः केचित्संग्रहीते तत्रापरे हनूमता चांगदेन लक्ष्मणेन म
हात्मना युथपैर्वानराणां ते निहताः सर्वरक्षसाः ८४ रामतेजः समाविश्य वानरा बालिनो भवन् रामशक्ति
विहीनानां वैवंशक्तिः कुतो भवेत् ८५

यइतिभावः ७८ ७९ ८० वानराणामिदं वानरमां र्षतस्तेन्यं प्रविश्य ममं शुर्बलदपिताः
न्यमेव ८१ मुशुंडेभिर्मिडिपाला आयुधविशेषाः ८२ ८३ ८४ रामतेजः समाविश्य प्राप्य तत्तेजः समावेशेन बलवत्त्वे हेतुमाहरामशक्त्याति
८५

१७

सर्वेश्वरः संकल्पमात्रेण सर्वसंहार समर्थोऽपि मायया मनुष्यत्वं विडम्बनं तदनुकरणं तेन हेतुना तन्निर्वाहाय युद्धादिलीलारूपां मायां
वितनोति ८६ इति श्रीमत्सकलराज० युद्धकांडे पंचमः सर्गः ५ श्रुत्वेति अतिकायमुखं तत्प्रधानम् १ लंकारक्षणाथं ईं
द्रजितं लकायां निधाय स्थापयित्वा २ ३ आशीः सर्पाणां तालुगता जिह्वा दंत इत्यन्ये ४ महासत्त्वं महाबलम् मयदत्तां मंदोदरी

सर्वेश्वरः सर्वमयो विधाता मायामनुष्यत्वं विडम्बनेन सदा चिदानंदमयो पिरामो युद्धादिलीलां वितनोति
मायाम् ८६ इति श्रीमद्भ्यात्मरामायणे उषामहेश्वरसंवादे युद्धकांडे पंचमः सर्गः ५ श्रीमहा
देव उवाच श्रुत्वा युद्धे बलं नष्टमतिकायमुखं महत् रावणो दुःखसंतप्तः क्रोधेन महता हतः १ निधा
येद्रजितं लंकारक्षणाथं महाद्युतिः स्वयं जगाम युद्धाय रामेण सह राक्षसः २ दिव्यस्य दनमारुह्य सर्वश-
स्त्रास्त्रसयुतम् राममेवाभिदुद्राव राक्षसेन्द्रो महाबलः ३ वानरान् बहुशो हत्वा बाणैराशीविषोपमैः पा-
तयामास स्रग्गीव प्रमुखान्यथ नयकान् ४ गदापाणिमहासत्त्वं तत्र दृष्ट्वा विभीषणं उत्सर्ज्य महाशक्तिम्
यदत्तां विभीषणे ५ तामोपतन्तीं मालोक्य विभीषणविधातिनीम् दत्ताभयोयं रामेण वधाहो नारयणसुरः
६ इत्युत्कालक्ष्मणो भीमं चापमादाय वीर्यवान् विभीषणस्य पुरतः स्थितो कंपइवाचलः ७ साशक्तिले
क्ष्मणतनुं विवेशामोघशक्तिः यावत्तः शक्त्यो लोके मायायाः संभवन्ति हि ८

पित्रा दत्ताम् ५ विभीषणविधाति
नीतं तस्याणहरं रामदत्ताभयत्वादयमस्मर एवासुरवधाहो निशक्तिश्च मादृशातिरिक्तेऽधमो धैवेति ६ उत्काविचार्य विभीषणपुरतस्त
पृष्ठतः कृत्वा शक्तिसंमुखे स्थितः ७ अमोघशक्तिः अमोघसामर्थ्यवत्त्वात् नन्वेवं कथं लक्ष्मणजीवनं तत्राह यावत्त इति संभवन्ति
प्रकरिता भवन्ति ८

अ. रा. टी.
१८

ईश्वरचैतन्यसंबंधादेवजडायां मायायां सर्वशक्तिप्रादुर्भावइति तासां आधारभूतोलक्ष्मणोऽतः सर्वशक्तिचालकस्य मायाश-
क्त्या मायानिमित्त्या शक्त्या नमृतिरिति भावः ९ नन्वेवं मूर्च्छापिकुतस्तत्राह तथापि इतितदनुव्रतः नदवत् अन्यथा रावणस्या
मनुष्यत्वज्ञानेन तन्मृतिर्दुर्लभेत्याशयेन मूर्च्छादिना नमिति भावः १० तोलयितुं चालयितुमपि न शक्नोव भूवस्ततरा मुत्थाप

यु. कां.
६

तासां आधारभूतस्य लक्ष्मणस्य महात्मनः मायाशक्त्या भवेत्किं वा शेषांशस्य हरेस्तनोः ९ तथापि मानुषं भाव
मापन्नस्तदनुव्रतः मूर्च्छितः पतितो भूमीतमादातुं दशाननः १० हस्ते स्तोलयितुं शक्नो न बभूवातिविस्मितः
सर्वस्य जगतः सारं विरोजं परमेश्वरम् ११ कथं लोकाश्च यं विष्णोर्तोलयेच्छुद्धराक्षसः गृहीतुं कामं सोमि वि
रावणो वीक्ष्य मारुतिः १२ आजघानोरसि कुण्डो वज्रकल्पेन मुष्टिना तेन मुष्टिप्रहारेण जातुभ्यामपतद्भुवि
१३ आस्येश्वनेन च श्रवणे रुद्धमुन्नुधिरबहु विधूर्णमाननयनोरथोपस्थ उपाविशत् १४ अथ लक्ष्मणमा
दायुः हनूमान् रावणादितिम् आनयद्रामसामीप्यं बाहुभ्यां परिगृह्यतम् १५ हनूमतः स हृत्त्वेन भक्त्या च
परमेश्वरः लघुत्वमगमद्देवो गुरूणां गुरुरप्यजः १६ साशक्तिरपितं त्यक्त्वा ज्ञात्वा रामायणां शजम् राव
णस्य रथं प्रागाद्रावणोपिशिनैस्ततः १७ संज्ञामवाप्य जयाह बाणासनमथोरुषा राममेवाभिदुद्रावह
स्वारागोपितं क्रुधा १८

यितुं तेन चातिविस्मित आसीत् तत्र हेतुमाह सर्वस्येति वि
राजं सर्वजगद्रूपेण भासमानं अतएव जगतः सारम् ११ १२ अपतत् रावणः १३ १४ १५ भक्त्या तस्य स्वभक्तत्वादिति भा
वः गुरूणां गरिष्ठानाम् १६ नारायणां शजंतत्त्वेन स्वाविषयं ज्ञात्वा १७ बाणासनं धनुः १८ ध्रु ध्रु ध्रु

रावणं रथस्थं दृष्ट्वा लोकदृष्ट्या तत्साम्याय हनूमंतमारुत्याभिदुद्राव १९ वज्रस्य निषेधो निर्घातः २० मेपुरः तिष्ठ च्छगमिष्यसि
सर्वत्र समदर्शिनिः तेनेतो गमनेऽपि मददृश्यविषये गमनं न संभावितमिति भावः किंच यद्यप्यहं सर्वत्र समदर्शीति तथापि अप
राधं कृत्वा जीवनं दुर्लभं एतावदेव मे समदर्शित्वं यत्कर्म निरूप फलदत्वं अन्यथा वैषम्ये नैर्घृण्ये आपद्येते इति भावः २१ अन्य

आरुत्या जगतां नाथो हनूमंतं महाबलम् रथस्थं रावणं दृष्ट्वा अभिदुद्राव राघवः १९ ज्याशब्दमकरोत्तीव्रं व
ज्रनिषेधनिष्ठरम् रामो गंभीरयावाचाराक्षसेन्द्रमुवाच ह २० राक्षसाधमतिष्ठाद्य च्छगमिष्यसि मेपुरः
कृत्वा पराधमैव मे सर्वत्र समदर्शिनिः २१ येन बाणेन निहताराक्षसास्ते जनालये तेनैव त्वां हनिष्यामि-
तिष्ठाद्य समगोचरे २२ श्रीरामस्य वचः श्रुत्वा रावणो मारुतात्मजम् वहंतं राघवं संख्येशरैस्तीक्ष्णैरताडय
त् २३ हस्तस्यापि शरैस्तीक्ष्णैर्वायुसूनोः स्वतेजसा व्यवर्धत पुनस्तेजो न नर्द च महाकपिः २४ ततो दृष्ट्वा
हनूमंतं स ब्रणरघुसत्तमः क्रोधमाहारयामास कालरुद्र इवापरः २५ साश्वरथं ध्वजं सूतं शस्त्रोद्यधनु
रजसा छत्रं पताकां तरसा चिच्छेद शितसायकैः २६ ततो महाशरेणाशुरावणं रघुसत्तमः विव्याध वज्र
कल्पेन पाकारि रिव पर्वतम् २७ रामबाणहतो वीरश्चालचमुमोह च हस्तान्निपतितश्चापस्तं समीक्ष्य
रघूत्तमः २८

दपि समदर्शित्वमाह येनेति न तु विषादिलिप्तेरित्याशयः २२ राघवं वहंतं हनूमंतं मताडयत् २३
स्वतेजसा स्वीयेन स्मृतौ द्रतेजसा तेजो व्यवर्धत यद्द्वारामः स्वतेजसा हनूमंतस्तेजो व्यवर्धत व्यवर्धयदित्यर्थः २४ २५
अंजसा शीघ्रं युगपदेवेति यावत् २६ पाकारि रिंद्रः २७ तं समीक्ष्य तादृशावस्थं रावणं समीक्ष्य २८ २९ ३०

अ-रा-री-
१९

तादृशावस्थस्य वीरस्य हननानौचित्यं स्मृत्वा कार्यशेषं विचार्य किरीटमेव चिच्छेद ततो रावणं प्रति उवाचेति शेषः तदेवाहानु-
जानामीति २९ लंकां प्रविश्याश्वास्य श्वो बलं पश्यसीत्युक्त इति शेषः ३० ३१ लीलयेत्यनेन वस्तुतः शोकाभाव उक्तः ३२ वानरा

यु-कां-
६

अर्धचंद्रेण चिच्छेद तत्किरीटं विप्रभम् अनुजानामि गच्छत्वमिदानीं बाणपीडितः २९ प्रविश्य लंका
माश्वास्य श्वः पश्यसि बलं मम रामबाणेन संविद्धो हतदपेथिरावणः ३० महत्या लज्जया युक्तो लंकां
प्राविशदातुरः रामोऽपि लक्ष्मणं दृष्ट्वा मुच्छितं पतितं भुवि ३१ मानुषत्वमुपाश्रित्य लीलया नुशशाच्च
ह ततः प्राह हनू मत्तं वत्स जीवय लक्ष्मणम् ३२ महोषधीः समानीय पूर्ववद्वा नरानपि तथेति राघवेणो
क्तो जगामाश्रमं हो कपिः ३३ हनू मानवायुवेगेन क्षणात्तीर्त्वा महोदधिम् एतस्मिन्नन्तरे चारा रावणाय न्य
वेदयत् ३४ रामेण प्रेषितो देव हनू मानुक्षीरसागरम् गतो नेतुं लक्ष्मणस्य जीवनाय मं होषधीः ३५
श्रुत्वा तच्चारवचनं राजा चिन्तापरो भवत् जगाम रात्रावेकाकी कालनेमि गृहं क्षणात् ३६ गृहागतं समा-
लोक्य रावणं विस्मयान्वितः कालनेमि रुवाचेदं प्राजलिभयविबुद्धः अर्ध्यादिकं ततः कृत्य रावणस्या
ग्रतः स्थितः ३७ किं ते करोमि राजेन्द्र किमागमनकारणम् कालनेमि रुवाचेदं रावणो दुःखपीडितः ३८
ममापि कालवशतः कष्टमेतदुपस्थितम् मया शक्त्या हतो वीरो लक्ष्मणः पतितो भुवि ३९

नपि अपिनाल-

क्ष्मणम् ३३ क्षणान्महोदधिं तीर्त्वा गत्वा मं होषधीरानयामीति प्रतिज्ञायेति शेषः जगामेत्यनेनान्वयः प्रस्थातुमुद्यत इत्यर्थः ३४
नेतुं आनेतुं ३५ ३६ स्थितः कालनेमिः ३७ किमागमनकारणमिति रावणं पप्रच्छेति शेषः ३८ कष्टमेवाहमयेति ३९ ध

१९

गतः युद्धभूमेः प्रस्थित इत्यर्थः ४० कालात्ययः श्वस्तनसूयेदियरूपः ४१ हे ईशरावणेति छेदः धारयद्दये इति शेषः ४२ ४३ तथैव
मेभविष्यति मृत्युरेव भविष्यतीत्यर्थः ४४ अस्मरकुलमिति छेदः किंकिंफलजडात्मना जडस्वरूपेण ४५ एवं जीवितादौ वैराग्य
मुपदिश्य कर्तव्यमुपदिशति सीतामिति रम्यलोपपादकं मुनिगणाश्रयमिति ४६ यथैव पद्मासनादौ स्थित्वा स्थानास्मरवेलभतेन

तं जीवयितुमानेतुमोषधीर्हनुमान्गतः यथा तस्य भवेद्दिघ्नं तथा कुरुमहामते ४० मायया मुनिवेषेण मोहय
स्वमहाकपिम् कालात्ययो यथा भूयात्तथा कृत्वौ हिमंदिरे ४१ रावणस्य वचः श्रुत्वा कालनेमिरुवाच तस्मै रा
वणेश वचो मेद्यं शृणु धारय तत्त्वतः ४२ प्रियं ते करवाण्येव न प्राणान् धारयाम्यहम् मारीचस्य यथारण्येषु
राभून्मृगरूपिणः ४३ तथैव मेन संदेहो भविष्यति दशानन हताः पुत्राश्च पौत्राश्च बांधवाराक्षसाश्च ते ४४
घातयित्वा स्मरकुलजीवितेनापि कितव राज्येन वासीतया वा किंदेहेन जडात्मना ४५ सीतां प्रयच्छुरामायण
ज्यं देहि बिभीषणे वनं याहि महाबाहो रम्यं मुनिगणाश्रयम् ४६ स्मत्वा प्रातः शम्भजले कृत्वा संध्यादिकाः
क्रियाः तत एकांतमाश्रित्य स्मरवासनपरिग्रहः ४७ विसृज्य सर्वतः संगमितरात्रिषयान् बहिः बहिः प्रवृ
त्ताक्षगणेशनेः प्रत्यक् प्रवाहय ४८ प्रकृतेभिर्नुमात्मानं विचारय सदानघ चराचरजगत्कृत्स्नदेहबुद्धी
द्रियादिकम् ४९ आब्रह्मस्ते बपर्यंतं दृश्यते श्रूयते च यत् सैषा प्रकृतिरित्युक्ता सैव मायेति कीर्तिता ५०

स्मरवासनम् ४७ बहिः कृत्वेति शेषः दरे कृत्वा इत्यर्थः बहिः प्रवृत्तं बाह्यविषयेषु प्रवृत्तमक्षगणमिन्द्रियगणं प्रत्यक् प्रवाहय
आत्मविषयं कुरु सर्वसहायस्य मनस आत्मविषयत्वकरणमेव सर्वेन्द्रियाणामात्मविषयत्वकरणम् ४८ तदेवोपपादयति प्रकृ
तेरिति प्रकृतिस्वरूपमाह चराचरमिति एतदेव प्रकृतिरित्यर्थः ४९ किं विशेषेण दृश्यं सर्वमेव मायेत्याह ब्रह्मेति ५०

अ-रा-दी-
२०

सैव जगद्द्वयस्य सर्गादिकारणं लोहितेत्यादि स्वस्य त्रिगुणात्मकत्वात् राजससात्विकतामसाः प्रजाः सृजति ५१ तथा कामक्रोधादीन् पुत्रान् हिंसाद्याश्च कन्यकाः सृजति स्वसृष्टस्य जगतो वृत्त्यर्थमित्यर्थः एवं सृष्ट्वा आत्मानमात्मपदवाच्यं विभुं देवं सैर्गुणैः पदार्थं मोहयति तेष्वहंमेति बुद्धिं मेतं करोति ५२ स्वनिष्ठान् जगत्कर्तृत्वादीन् गुणान् सन्निधानेन तत्रारोप्य स्ववशं कृत्वा अहं कर्तृत्यादि बुद्धिं मत्स्वकरणमेव तस्य वशीकरणम् ५३ शब्दोप्ययं दर्शनादिविकारहीनोऽपि पश्यतीव बहिर्विषयान् स्वमात्मानं-

सर्गस्थिति विनाशानां जगद्द्वयस्य कारणम् लोहितश्चेतः कृष्णादि प्रजाः सृजति सर्वदा ५१ कामक्रोधादिपुत्राद्यान् हिंसाद्युष्णादिकन्यकाः मोहयत्यनिशं देवमात्मानं स्वगुणैर्विभुम् ५२ कर्तृत्वमोक्तत्वं मुखान् स्वगुणानात्मानोऽश्वरे आरोप्य स्ववशं कृत्वा तेन क्रीडति सर्वदा ५३ शब्दोप्यात्मा यथायुक्तो पश्यतीव सदा बहिः विस्मृत्य च स्वमात्मानं मायागुणविमोहितः ५४ यदा सद्गुणायुक्तो बोध्यते बोधरूपिणा निवृत्तिदृष्टिस्तान् पश्यत्येव सदा स्फुटम् ५५ जीवन्मुक्तः सदा देही मुच्यते प्राकृतेर्गुणैः त्वमप्येवं सदात्मानं विचार्य नियतेन्द्रियः ५६ प्रकृतेरन्यमात्मानं ज्ञात्वा मुक्तो भविष्यसि ध्यातुं यद्यसमर्थोऽसि सगुणं देवमाश्रय ५७

स्वस्वरूपं विस्मरणो हेतुर्मायागुणविमोहितत्वम् ५४ तर्हि किं सर्वथा विस्मृतस्वस्वरूपस्य बंध एव नेत्याह यदेति बोधरूपिणा ज्ञानस्वरूप एवाहमिति जानता जीवन्मुक्तेनेत्यर्थः निवृत्तदृष्टिः बहिर्विषयेभ्य इति शेषः आत्मानं शुद्धमुक्तबुद्धस्वभावमात्मस्वरूपम् ५५ तादृशसद्गुरूपदेशान्निदिध्यासनसंपत्त्या जीवन्मुक्तिदशां प्राप्तः प्राकृतेर्गुणैः सखदुःखादिभिर्मुच्यते अतो मदुपदेशाच्छुतमात्मानमेवं विचार्य मदुक्तात्मस्वरूपं विचारेण दृढीकृत्य ५६ ध्यातुमिति मदुक्तप्रकारेण ध्यातुमित्यर्थः ५७

यु-कां-
६

२०

[OrderDescription]
,CREATED=30.12.19 15:58
,TRANSFERRED=2019/12/30 at 16:09:24
,PAGES=77
,TYPE=STD
,NAME=S0002420
,Book Name=M-2420(5)-ATHSHRIMAD ADHYATAMAY RAMAYAN
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF

FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF

FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF

FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,